

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TAKVİM,
POSTER VE
AYRAÇLARINIZ
İÇERİDE!

OUT

SAYI 58
ARALIK 2017
FİYATI 8 TL
KATİCİ FİYATI 9 TL

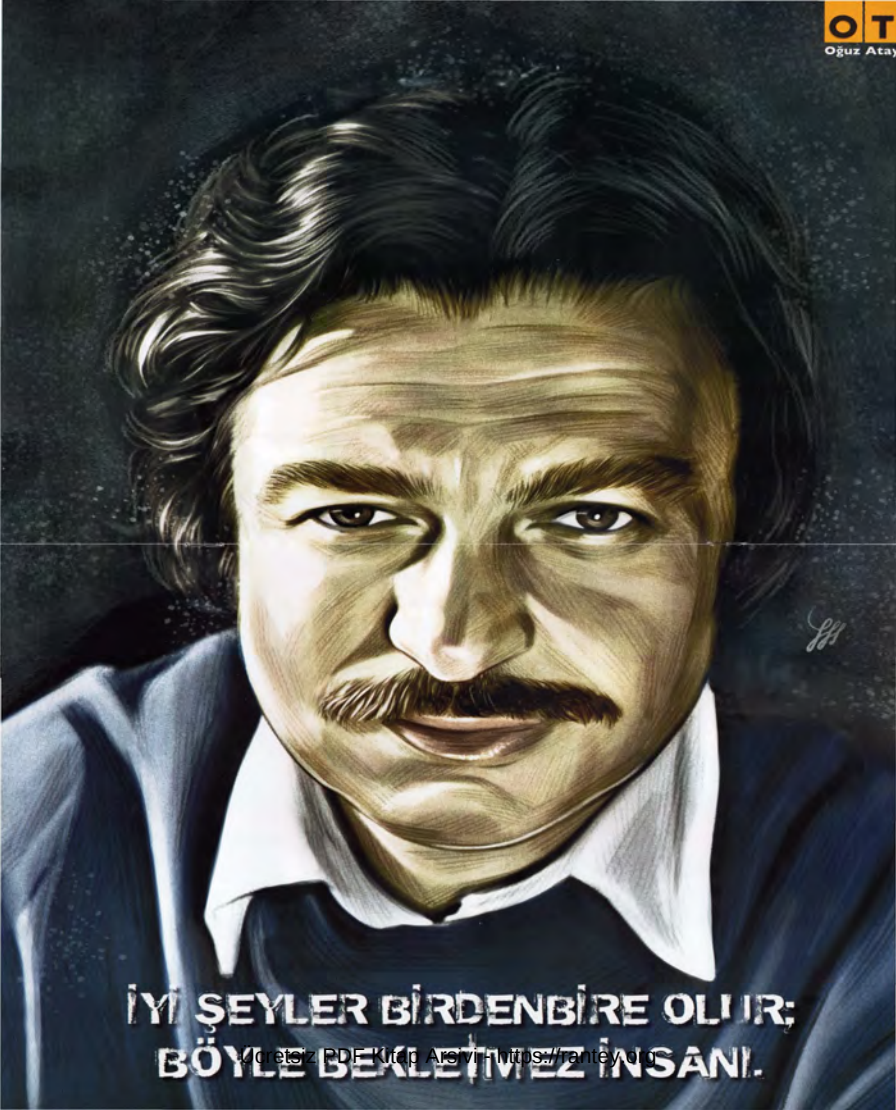

ONLARIN İSTEDİĞİ GİBİ YAŞAMAK İSTEMİYORUM

ÖÇÜZ ATAY

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantev.org>

İHSAN ÖZTAY ANAN | ÖZGÜR ÖZLÜ | YILDIZ KESKİNTİ | İBRAHİM ÇELİK | AYHAN KALELİ | YEDAT ÖZDEMİRÖZLÜ | NİHAHET BİLİKS | ALİ LİDAR
ATILLA TAHA BAKIRBAĞCI | İZZET KAYAHAĞI | BERKUN TUBAN | ZEMAN | ÖZGÜR SOY | HAKAN BUÇAKCI | SERAP ERGEN | ÖZKAN CANAN | BAŞAK BUDAY | YÖKSEL TAŞKIN | ERDEM DEMİRCAN | FERİD ÇETİN | SELÇUK ALTUN | ERTOĞRUL MAYIĞULU
SERKAN ALTUNÖNE | EUBAHAN AYDIN | MURAT AKSOY | HATUN ERGÜLEN | SERA ÇEMER | MEHMET ACAR | ELİF YÖRÜKMEZ | AYGÜN KİM | FUNA KIRIMCI | İLHAM AKSOY | MUSTAFA ÇİFTÇİ | FURKAN ARAT | FERİDME KAYA | ALİ HESAR WARDİ | SELÇUK ÖZKAN

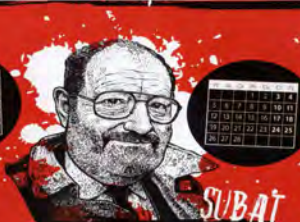

**İYİ ŞEYLER BİRDENBİRE OLUR;
BÖYLE BEKLETMEZ İNSANI.**

Ücretsiz PDF Kütüphane <https://rantay.net>

Tek gerçek düşmanımız insandır.
(George Orwell)

Hiçbir şey sessizlikten
daha gürültülü olamaz.
(Umberto Eco)

Hayata dair hatırlanmaya değer
tek şey, hayatın geçiciliğidir.
(Virginia Woolf)

Yarayla alay eder yaralanmamış olan.
(William Shakespeare)

Gökyaşı uçmasını bilenindir.
(Simone de Beauvoir)

Benim yalnızlığım
insanlarla dolu.
(Franz Kafka)

Hayat bir şey değildir. İtinayla yaşamızdır.
(Albert Camus)

Kelimeler bazen yanılır.
(Stefan Zweig)

Sözler, düşüncelerin
dış elbiseleridir.
(Agatha Christie)

Bir düşün içinde bir düşün
Batın gördüğümüz ve görüldüğümüz?
(Edgar Allan Poe)

Her birimiz cenneti de
cehennemi de içimizde taşıyoruz.
(Oscar Wilde)

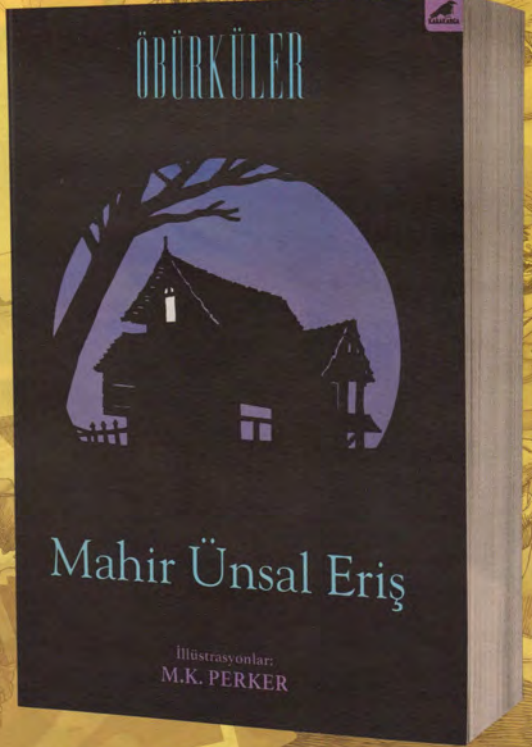
Birinden hiçbir şey beklemeğinize,
asla dış kırıklığına uğramaz insan.
(Sylvia Plath)

Başka Dünyalar Mümkün...

KARAKARGA
Yayıncılık

**MAHİR
ÜNSAL
ERİŞ** ten
bir başyapıt.

**Uykuları
kaçıran,
basamakları
gıcırdata
gıcırdata
tırmanan,
tel dolapları
karıştıran
misafirlerin
romanı.**

KİTAPÇILARDA!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://arantey.org>

Oğuz Atay
1970'ten
1977'nin son
ayına dek hastalık
ve ameliyatla
uğraşırken, alay ve hüznle
yoğrulmuş iki roman, bir
düzineye yakın öykü, bir
oyun ve bir günlük yazdı.
Öldüğünde, dördüncü
romanından 60 sayfa kadar yazmıştı.

***

İki Oğuz Atay olduğu kanısındayım: Biri
neredeyse pozitivist, dayanıklı bir insan:
Topografya kitabını, Mustafa İnan'ın yaşam öyküsünü
(Bir Bilim Adamının Romanı) yazan, 1960'ların başında
bir fikir dergisi çıkartmak için çırpınan kişi.

İkincisi: Korkuyu beklerken tehlikeli oyunlara bile tutunamayan,
gene de o oyunlarla yaşayan, geleceği elinden alınıp
beyaz mantolu bir adam: Dipten sarsılmış, kırgın, hatta umutsuz biri.

***

Her iki Oğuz Atay da soruyor:

"Ben buradayım sevgili okurum, sen neredesin?"

***

Gerçekten de Oğuz'un geleceği elinden alınabiliirdi mi? Biz, Oğuz Atay'ı unutmayanlar...

Bizlerin korkusu, geçmişin de elinden alınabileirdi mi? Biz, Oğuz Atay'ı unutmayanlar...
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

PERKER
2017

ÖLÜMÜNÜN 40. YILINDA 40 SORUDA OĞUZ ATAY

SELÇUK ORHAN

1. 'Tutunamayan' ya da

'Disconnectus Erectus' ne demektir?

"Benekizlik ve korkak bir hayvandır. İnsan boyunca olanları bile vardır. İlk başta dış görünüşüyle, insanı benzer. Yalnız penceresi ve özellikle tırnakları çok zayıftır. Dik araziye yoğun yularlı bir tutunamaz. Yoşuk aşığı kaçıraklı iner. (Bu arada sıkışık düşer) Tüyleyi çok denekce kadar azdır. Gözleri çok büyük olmalıdır ki böyle, görme duygusu zayıf. Bu nedenle tehlikeyi uzaktan göremez." Tutunamayan, Oğuz Atay'ın edebiyat ve düşünce dünyamıza soktuğu, bir insan türüdür. Zayıf, şüpheli ve sevgiyi açtır. Kolay güvenir, kolay aldırır. Çıkarını koruyamaz, surekli oyuna gelir. Yerleşik düzene uyum sağlamamış ama işel öğülüğünü da tamamlamamış bir çeşit yarım aydındır.

2. Tutunamayanlar romanı bize neyi anlatır?

Tutunamayanlar, guya kitabınıyayınıcı tarafından yazılmış kurgusal bir önsözle başlar. Kurgusal yayını, okurun elindeki kitabın Turgut Özen adında sıra kadembasmışbir mühendise ait olduğunu açıklar. Biraz "bon" bir adam tarafından kaleme alındığı anlatılan bu grışın sonra kendimizi Turgut Özen'in dolambaçlı bilincinin aksında buluruz. Turgut, bir gazette haberiende eski dostu Selim'in intihar ettiğini okumuş ve derinden sarılmıştır. Geçmişini ve kendi küçük burjuva hayatını sorgular. Kafasında Selim'e konuşmaya başlar; bu iş diyalog, Selim'in el yazmalarının da eklenmesiyle tarih, sanat, edebiyat göndermelerle mizah dolu, şaşırtıcı ve beklenmedik yollara ayrılan benzersiz bir metne dönüşür.

3. Bu "küçük burjuva"

seslesti nedir?

Küçük burjuva Oğuz Atay'a ne etmiş?

Küçük burjuva (petit bourgeois) ifadesitoptulunun ortak sınıflarını anlatmak için kullanılır. zman içinde, mevcut toplum düzenine ayak uyduran bir sosyopolitik sınıfı ve iş dünyasını tarif eden küçük düşürücü bir terime dönüşmüştür. Atay, muhtemelen gençlik yıllarından beri bir "küçük burjuva" yaşamışırnırken koryokor Oğuz Atay'ın romanlarında küçük burjuva yaşamını tanımlar. bir dizisi şaıret vardır: Etilikihayati, bir ev ya da bir arabasahibiola arzusu, düzene uygun bir meslek sahibi olma kabası.

4. Ya kendisi nasıl bir hayat sürdü?

Atay, iki köş evlenmiştir. Bir inşaat şirketi kurmuştur. Muhafız görüşü olmasına karşın politik anlamda risk almamıştır. Ancak yapıtından, kendi yaşantısından da hedef tahsisna koymaktan, acımasızca eleştirmekten geri durmaz.

5. DÜN, BÜĞÜN, YARIN nedir?

Tutunamayanlar'da, Selim İşim'in izin süren Turgut Özen, onun Süleyman Kargı isimli bir dostuyla tanışır. Kargı, Turgut Özen'e Selim İşim'in el yazmalarından oluşan bir dosya verir. Bu dosya, DÜN, BÜĞÜN, YARIN başlıklı, Selim'in hayatından sahnelere dokunan, mizah ve hüznün dolu bir şiirle başlamakadır.

Selim İşimle ve Türk. Ve duygulu, amansız.

Sabırsız ve düşümsü, yaşantısından cansız. Sanlıdır; gerçekçi, hayır gerektideğildi.

Tutunamayanların tarihine eğeride.

6. Ya Olric?

Olric, Turgut Özen'in düşüncesinde yaratıldığı bir karakterdir, sarkastik bir kafası sedir: "Korkuyorum Olric. Bu lanetin üzerine buluşmasını korkuyorum..."

Mehmet Ali & Akşamsefası

7. Pekiyi Tutunamayanlar'ı hatırasına ithaf ettiği Ural kimdir?

Ural Özyol, Oğuz Atay'ın üniversite yıllarından tanıştığı bir arkadaşındır. İflas etmiş, bulaşmış gırsık, 1961'in Kasım ayında Rumelihisarı'ndan atlayarak intihar etmiştir.

8. Kitabın girişinde bir ithaf daha var. Sevin Sevin....

Sevin Sevin, Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar'ı yazdığı dönemde birlikte yaşadığı, günlüğünden alındığımdız kadırlıca hayatının son gününe kadar kopamadığı, hem kişiliği hem görüşleriyle Atay'ın romanlarına sirayet olmuş dostu, sevgilisi ve ilk eleştirmendir.

9. Sevin Seydi şimdî nerelerde?

Hâlâ İngiltere'de yaşamakta olan Sevin Seydi, çok yakın bir tarihte The Disconnected adıyla Tutunamayanlar'ın İngilizcesini yayınlamıştır.

10. Tutunamayanlar'dan önce

hiçbir şey yazmadı mı?

Oğuz Atay, 1950'lerin başında bir sosyalist bir genç aydın olarak çeşitli dergi/gazete çalışmalarında bulunmuştur. 1959'da muhalif Pazar Postası dergisi eklenmiştir; imzasız yazılar yayırdı. Edebiyatıduyusayla temas içindi. Ancak, roman yazma cesaretini bulması zaman almıştır.

11. Atay'ın Tutunamayanlar'ın

çözümünü Nabokov'un

Solgun Ateş (Pale Fire)

romanından aldığı

söyleniyor. Bu doğru mu?

Tutunamayanlar'ın yapısı gerçekten Solgun Ateş ile benzerlik içermektedir. Ancak Atay bu benzerliği muhtemelen bilinci olarak yapmıştır; Nabokov'a açıkseçkibir gönderme bulunur: "Üzerine eğilen gölgenin (babasının) /Varlığını habersiz, soluk bir ateş gibi"

12. Tutunamayanlar'ı

yayınlamakta güçlük çekmiş?

1970 yılları da tamamlanan Tutunamayanlar'ın kabul etmemek için epey koymuştur. Roman pek çok yivniye tarafından geri çevrilmiştir. Ancak TRT Roman Ödülü yarışmasında aldığı derceden sonra Sinan Yayınları tarafından 1971 yılı Aralık ayında yayınlamıştır.

13. Tutunamayanlar neden

bu kadar önemli?

Oğuz Atay, benzeri görülmemiş modern bir roman örneği ortaya koymuştur. Tutunamayanlar, ancak seçkilileri, dik çeşitliliği, anlatıma getirdiği yenilikler açısından Batıromanıandaki Ulysses gibiyükü eserlerle karşılaştırılabilir. Kısırbir edebiyat ve kültür dünyasında Oğuz Atay bizler için hem James Joyce hem de Woody Allen olmuştur.

14. Tehlikeli Oyunlar'da da

"Tutunamayan" karakterler var mı?

Tehlikeli Oyunlar, Hikmet Benolü'ne anlatı. Hikmet, Turgut'tan da Selim'den de kötü durumdadır. Beş parasız ve başkalarınınmuhtaçtır.Birlikte bir piyes yazmaya çalışıyor. Emekli Alay Hüsamettin Tambyay (Albaym) dışında görüştüğü pek kimse yoktur.

15. Tehlikeli Oyunların

adını Tehlikeli Oyunlar'dan farkı nedir?

Tehlikeli Oyunlar'da kadinkarakterlerda belirgin, daha derinlikli işlenmiştir. Romanın başında Gülseliyi ise sadece Selim'in ve kısmen Turgut'un gözlemleriyle tanıtır. Tehlikeli Oyunlar'da Hikmet'in karakteri, Sevin Seydi'nin karakteriyle daha derinlikli işlenmiştir.

16. Sevgi ve Bilge nasıl kimselerdir?

Sevgi, çocukluğundan beri yalnız büyüme bir karakterdir; "yaralı bir hayvan" gibidir. Özevrii ancak soğuk ve kadır. Bilge ise özellikle entelektüel nitelikleriyle baskın bir karakterdir.

17. O halde Tehlikeli Oyunlar, kadınlara karşı daha nazik bir roman diyebiliriz?

Emin olmak zor. Hikmet, romanın bir yerinde Bilge'ye şöyle konuşur: "Kadınları okumaya; hemen kadınları sıkılır. Birkere rollerini ezberlemektir, sonra, 'Sen gerçekten atayken istiyor musun canım?' diyerek insanın aklını karıştırırlar."

18. Bilinç akışı tekniği nedir? Atay'ın

romanlarına nasıl bir özellik kazandırmıştır?

Bilinç akışı, modern Batı romanıyla birlikte ortaya çıkan, özellikle Joyce ve Woolf'ya iyi örneklerini bulabileceğimiz bir anlatım tekniğidir. Atay, bu anlamda James Joyce'tan etkilenmiş benzermektedir. Özellikle Joyce'ın Ulysses romanının son bölümü ile Tutunamayanlar'ın 15. bölümü arasında biçimsel açıdan benzerlikler vardır.

19. O zaman Atay da doğrudan bu tekniği kopyalamış, öyle mi?

Oğuz Atay, bilinç akışı tekniğini kendine özgü, hayal gücü ile tarihi işi içi geçirdiği karnavalımsı bir iş konuşmaya dönüştürerek Batı örneklerinden ayrılır.

20. 'Uhor Metenga' neye denir?

Oğuz Atay'ın Korkuyu Bekleyen çıkışından alıntı Uhor Metenga' adında bir giizi örtüşen şu mesaj alır: "morde ratenese, eren tinda sergi' teslarom portog tis ugor anlates, ferto tagan ugotahene mitoy-doscent zist norgunki". Korkuya kapılan kahramanımız öykü boyunca evinden dıkkı aramamaz.

21. Mustafa İnan kimdir?

Mustafa İnan, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin enfaşlemiş hocalarından biridir. Konusunda canınmış büyük bir bilim adamı olduğu kadar derlerinde eski şirden alıntılarıyapacak kadar kültürlü, çok yenli bir aydındır.

22. Bir Bilim Adamının Romanı da Tutunamayanlar ve Tehlikeli Oyunlar gibi mi?

Bu roman, TÜBİTAK tarafından gençlerin bilime özendirilmesini teşvik etme amacıyla başlatılan bir proje kapsamında yazılmıştır. Oğuz Atay, öğrencisi olduğu Mustafa İnan'ın hayatını romanlaştırmaya girişir. Bir Bilim Adamının Romanı tırsadı imkansıztıkları içinde doğu zeki ve yetenekli bir çocuk yazılmıyız ve çalışkanlığı sayesinde ülkenin büyük bilim adamlarından birine dönüşmesini anlatan, biyografikgerçeklere dayanan bir romandır.

23. Eylemlilik diye incek bir

Atay kitabı daha var?

Server Gözbudak adında bir akademisyeni anlatan, tutunamamış bir romancıktır. Gözbudak, kendini bir anda siyasi olayların ortasında bulur ve statüokou üniversiteyetimeyile öğrenciler arasında kalır: "ki tarafında karşılıklı konuşulacağı bir ortamı yaratmak ne polisin işi ne de politikacım."

24. Oyunlara Yaşayanlar'ı okumalı mı? Yoksa okunmuş şahıslarınmesini mi beklemeli?

Oyunlara Yaşayanlar, Atay'ın tek tiyatroyunudur. Keyifle okunabilir.

25. Atay'ın Günlük'ü de yayınlamış, bir başkasının günlüğünü okumak ayıp değil mi?

Yazarlarınolduktan sonra ya da izleriyle yayınlamış günlüklerini genüil rahatlığıyla okuyabilirsiniz. He Oğuz Atay'ın günlüğü – çok belki – başkalarının okumak ayıp değildir. "Biz çocuk kalmış bir milletiz

ve daha olayları ve dünyayı, mucizeleri, myth'lerle
bağlı şekilde yorumluyoruz - bir trajedinin içinde
olduğumuzun farkında bile değiliz."

26. Babasına yazdığı mektubu da yayınlanmışlar galiba...

"Babama Mektup" Atay'ın, Kafka'nın
"Babaya Mektup"una benzer biçimde kaleme aldığı
bir metindir; Kafka, kendi mektubunu yazdığından babası
hayattaydı. Atay ise mektubu babasının ölümünden
2 yıl sonra, doğrudan edebiyat yapıtı olarak yazmıştır,
daha duyulduğu nehalidir.

27. Öğüz Atay'ın babası kimdir?

Cemil Atay, 1892'de Kastamonu'nun bir köyünde
dünyaya gelir. Meslek hayatınapolis olarak başlar, daha
sonra savcı, yargıcı, ceza yargıcı gibi görevlerde bulunur.
1939 ile 1946 yılları arasında iki dönem
CHP milletvekili olarak TBMM'de görev yapar.
1969'da hayata gözlerini yumduğunda oğlunun
müruvvetini görmüş ama romancılığına görememiştir.
Namuslu bir Cumhuriyet bürokratıdır.

28. Atay'ın bu "oyun" takıntısı nereden geliyor?

Tehlikeli Oyunlar'da bir cümle: "Ülkemiz büyük bir
oyun yeridir" Atay, Eric Bern'e'nin "Games People Play
(Hayat Denen Oyun, Altın Kitaplar) isimli kitabını
okumuştur. Bern'e'nin oyun teziini ileri götürmüştür.
Atay'da oyun, bir insanın bütün hayatını kuşanarak,
değiştiren hatta sonlandıran geniş anlamı bir etkinlikdir.
Oyunu, siyasi / toplumsal ilişkileri uygulayabilecek
zenginleştirilmiş bir düşünceye çevirmiştir.

29. Atay, yazmaya neden geç başladı?

Eylemlim'de, bu soruyu yanıtlamaya çalışır: "...insan bu
bilinmeyen sırasının yaklaştığını hissedince bir süre ne
yapacağını bilemez. Sonra bütün gücünü, belki de
daha önce hiç hayalinden geçirmedigi
girişimlere atılır: 'Tutunamayanlar'
tamamladığında 36 yaşındaydı Atay;
ilk roman için çok geç değildi.

30. Yaşadığı dönemde Öğüz Atay neden çok az ilgi gördü?

Atay'ın yapıtın yazıldığı
dönemde Murat Belge,
Cevdet Capan, Vus'at Ö. Bener,
Memet Fuat ya da Abdullah
Uçman gibi değerli eleştirmen ve
edebiyatçılarındakini çekmiştir.
Ancak, ortalama okurun radanına girmesi
80'li yıllarda olacaktır. Siyasi angajmanın temel
olçu haline geldiği 1970'ler, Atay gibi modernist bir
romancının anlaşılması için
belki de uygun dönem değildir.

31. Öğüz Atay, içinde bulunduğu kültür çevresi hakkında ne düşünüyordu?

Birkaç dostu müstesna, Atay yaşadığı kültür çevresini,
özellikle yayıncıları yetersiz ve eksik buluyordu.
Günleğinde şöyle der: "Türk aydını ülkesine
yabancılaşmıştır. İnsanımız bütün boyutlarıyla kendisine
sahip çıkacak aydınları bekliyor."

32. Öğüz Atay'ın sinemayla arası nasıldır?

Atay, ünlü yönetmen Metin Erksan ile Halit Refiğ'in
çok yakın dostuydu. Refiğ'in TRT için çektiği
Aşk-ı Memnu dizisiyle ilgili bir konuşma da hazırlamıştı.
Günleğinde ve mektuplarında Peter Sellers, Truffaut,
All The President's Men, Barry Lyndon, Rocky, Herzog,
Fassbinder, Fellini gibi isimlerden ve filmlerden söz
eder. Ayrıca - maalesef kayıp olan - bir kısa film çekme
girişimi vardır.

33. Atay, ne tür müziklerden hoşlanırdı?

Atay'ın yakın arkadaşları Uğur Ünel müziyendi.
Dostlarının tanıklığından Öğüz Atay'ın aynı zamanda
Suna Kan ve Adnan Saygun hayranı olduğunu biliyoruz.
Romanlarında 9. Senfoni, Fledermaus Opereti, Liszt gibi
isimler sıkça geçer.

34. Dış görünüşü nasıldır?

Herhalde Türk edebiyatının en yakışıklı yazarı
arasından desekeyanmış olmaz. Okuyucuları

büyük imsi Vus'at Ö. Bener, Atay'ı şöyle tarif eder:
"Cınar elli, kuzdım ki kezzap gibi bakan, oysa içi çağla
gözlük kapılarından şimşak güzel adam mı!"

35. Ömrü vefa etseydi başka neler yazacaktı?

Öğüz Atay, Türkiye'nin Ruhu diye bir roman yazmak
istiyordu. Büyük olasılıkla bu romandı bir alienin
tarhinden hareket edecekti.

36. Yazarkim dışında hangi işle uğraştı?

Atay, yazdıklarından hiçbir
zaman geçim sağlayacak kadar
kazanmadı. Hatta hiçbir kitabının
ikinci baskısını görmedi. Çalışma
hayatına Denizcilik Bankası'nda
başladı. Daha sonra can dostu
Uğur Ünel'e ortak Betonar
isminde birşirket kurdu.
Ancak şirket kısa süre içinde
iflas etti. Meydan Larousse
Ansiklopedisi ekibinde
redaktor ve Yıldız Teknik'te
öğretim görevlisi olarak çalıştı.
Hatta, Topoğrafya adında bir
ders kitabı yazmıştır.

37. Hastalığı ve ölümü nasıl gerçekleşti?

1976 sonbaharında Atay'ın
sağlığı kötüleşti. Londra'ya gidildi.
Beynin sağ tarafında habıs bir
tümör tespit edildi. Amiy geçirdiği
ameliyattan sonra bir süre Londra'da
tedavi gördü. Ne yazık ki, 77 sonbaharında

tümörün sollarına sıçramış olduğu
anlaşıldı. Öğüz Atay, 12 Aralık
1977'de, yakındostu Alay
Gündüz'e gitti. Maalesef Alay
Bey'in evinde henüz
43 yaşındayken hayata
gözlerini yumdu.

38. Ölümü nasıl karşıldı?

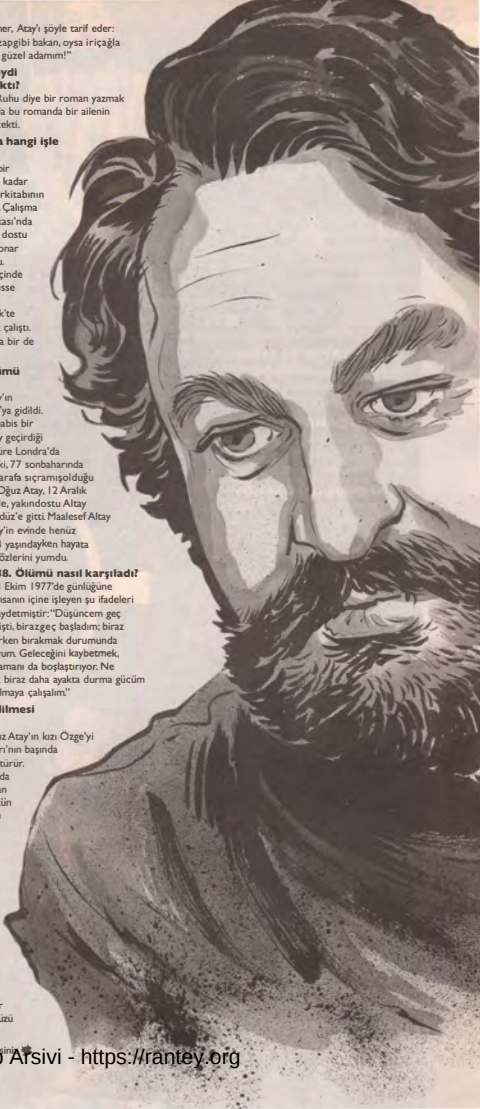
3 Ekim 1977'de günliğine
insanın içine işleyen şu ifadeleri
kaydetmiştir: "Düşünceye geç
geliriz, biraz geç basladım, biraz
da erken bırakmak durumunda
kalyorun. Geleceğini kaybetmek,
yaşanan zamanı da başlatıyor. Ne
yapalım, henüz biraz daha ayıkta durma gücüm
var; deneyelim, sonuç almaya çalışalım"

39. Yeniden keşfedilmesi nasıl gerçekleşti?

1984'te Enis Batur, Öğüz Atay'ın kızı Özge'yi
o sırada İletişim Yayınları'nın başında
olan Murat Belge'ye götürür.
Tutunamayanlar hakkında
ilk çıktığında yazmış olan
Belge, Öğüz Atay'ın bütün
kitaplarını basma kararı
alır. Olaylar gelişir...

40. Öğüz Atay'ı okumaya hangı kitaptan başlamalı?

Öğüz Atay'ı ilk kez
okuyacak olan
herhangı birisini
gözlemlemeniz gerek
yok. Kitabının ağır,
karmakşık ya da zor
olduğunu söyleyenlere
aldırmanın. Metin zaten
sizi içine çekecektir. Eğer
hacimli romanlar gözünüzü
korkutuyorsa, Korkuyu

Oğuz Atay'ın Tehlikeli Oyunları'nı sahneyeleyen ERDEM ŞENOCAK, OT'a anlattı.

TEHLİKELİ OYUNLAR

Oğuz Atay'ın dehasının başlıca belirtisi bence şu: Atay karakterleri kendine özgüdür. Ama herkes onlarda kendini bulabilir. Bu da Oğuz Atay'ı evrensel kılar.

2008 Ağustos'unu Tiyatro Medresesi'nde yönetmenim Celal Mordeniz, bir romanı, arkası yarın şeklinde tüm oyuncuların okumasını önerdi. Ben, Tehlikeli Oyunlar'ı okudum. Romanı tek kişilik oyun olarak çalışma fikri böyle doğdu.

OĞUZ ATAY'IN AİLESİ GELDİ

Bir keresinde oyunu izlemeye, Oğuz Atay'ın eşi Fikriye Hanım ve kızı Özge geldi. Heyecanlandım. Ve tabii ki onur duydum. Oyunu beğendiklerini söylemeleri, benim için değerli bir hatıra oldu.

ROMAN DAHA ÖNEMLİ

Tehlikeli Oyunlar'daki karakterler Oğuz Atay'ın hayatındaki insanlara benzerlik gösterir. Ama ben romanı incelemenin, bu insanların hayatını incelemekten daha verimli olduğunu düşünüyorum.

BENİ OĞUZ ATAY SANDI

Bir turnede kuliste birisi, bana doğru yaklaşıp "Oğuz Atay!" diye sordu. Beni Oğuz Atay sanmıştı. Ben de kendimi tutamayıp "Yok, kendisi gelemedi" dedim. ❖

OĞUZ ATAY'IN YAZAMADIĞI ROMAN: TÜRKİYE'NİN RUHU

Atay'ın yaşamı zamanın vedası yüzünden gerçekleştirilemediği projelerin en kapsamlısı "Türkiye'nin Ruhu" başlıklı romanı içleridir: "Beni ilgilendirir. Türk insanının yabancı edebiyatla en az buluşmuş biremlerini inceleyebilmek," der gülünçlüde.

Amatör tarihseil-sosyolojik veriler içinde bir "dedektif" gibi te sürenek, Türk insanının kolektif bilincine imkân. İlk kez 25 Mart 1974'te "Yeni roman dizisi" diye gülünçlüde söz ettiği yeni kitap projesinin adını 15 Ağustos 1975'te koyar: "Türkiye'nin Ruhu."

YARI AYDIN SÜRÜŞÜ

Romanı bir öğleme olarak dışımsıyorsa: "Üçü bir roman olursa, insan-devlet-toplum temalarına göre ayrılabile"

Bu romanın kahramanı da bir aydın olacaktır: "Halkı içinde duyan bir aydındır." Başka aydınlar da olacaktır bu roman dışında. Kimileri halka yabancılaşmıştır: "Küçük hesaplar peşindeyler."

Çeşitli yarı aydın yüzleri. Halktan uzak, dayarlılığı kararız, olumsuz, öfke saçan, halkla hırslanan, birey olma düzeyine gelemez bu insanları ise tek insan gibi değil de bir "sürü" olarak anlatmak istiyor.

YAŞAMA KORKUSU

"Bzede devlet, Kalkaestrik, (...) Her türlü eleştiriyi kapalıdır. Düşünce de eleştiriyi kapalıdır. Felsefe yoktur. Tek felsefe, bireyin yok oluşudur."

Bireysel yaratıcılığı, özgünlüğün olmadığı bir sistemdir bu: "Özgün sanat yoktur. Usta-örnek ilişkisi adı altında teklit vardır."

Oğuz Atay, felsefenin olmadığı bu toplumdaki yaşam biçimini felsefi bir tabana oturtmaya çalışıyordu.

Devlet sistemiyle, sanat anlayışıyla, bireyin yaşamı sığılayışıyla, Türk ad verilmiş bu toplumun ruhunun derinliklerine doğru yol almaya çalışıyordu.

"Ben'i ya olduğu kadar, Doğu'ya da kapalı bir sistemdir bu. Orta Doğu'dur Kenar Batı'dır. Bizim 'ilk günah'ımız belki de budur: Kapalı sistem yarattıklarının da dünyaya karşı beslediği korkudur. Yaşamı korkusudur."

OYUNU FARK ETMEK

TEHLİKELİ

Atay, Türk toplumunun içleyişini didik didik eder: "Cezalar hayatı zehir edecek kadar korkutucudur; ama ityan ettirecek kadar kesin olmasındır. Hangi suçun cezasının ne olduğu bilinmemelidir. Fakat herkeş her an suç işlediğini hissetmelidir ki başkaldırmasın. Başkaldırmayan tek suç; bu oyunu fark etmek, bu oyuna karşı çıkmaktır. Gerçeği aramaktır. Bilim bunun için tehlikelidir; roman ve tiyatroya bunun için tehlikelidir." ❖

OĞUZ'CUĞUM AĞABEYİM

Başlayamıyorum, Oğuzcuğum Ağabeyim. Birini söylemeden diğeriye geçiyorum ve öncekinin hissi henüz hayatine ermeden yenisine girdiğinde de aslında ikisine de başlamamış oluyorum. Bir de alışıma... Kaynaşıma... Birtakım felsefeler durmamı söylediği için duruyorum. durmanın anlamına aşına olduğundan duruyorum. "Yaşam" ismi verilmiş bir tuvalin üstüne koymuşlar bizi, derdinle, sefanla, atığın her adımıyla, yediğin her kazıkla, saldırdığın, boş verdiğin, atıldığın, vazgeçtiklerinle, bir gün bir kahkaha ertesi gün gozlaşıyla yapıyorsun bir resim... Her birinin kendi rengi varsa eğer, tabloun bittiğinde görürsün ancak en baskın renkleri, çizgilerini, neye benzediğini... "Yaşamak" resmi yaparken elindeki boyanın ne olduğunu bilerek çizmek belki de, Bu oyunbaz, küçük insanlar hiç bilemediler bir gün kaldırdı kendi eserlerini seyredeceklerini. Merak bile etmediler üstünde yürüdükleri tuvalden öte ne var, kendilerine çizdikleri küçük bir çemberin içinde, küçük hırslar, küçük çıkarlar için, küçük çünlarla büyük gonulleri kırdılar... Bilselerler de değişirdi? Hiç. ❖

Mehmet Ali A Akşamsefası

ARALIK 2017

7 ARALIK PERŞEMBE 20.30

CAMERATA SALZBURG

PINCHAS ZUKERMAN

yöneten/keman

11 ARALIK PAZARTESİ 20.30

AŞK VE HÜZÜNDÜR İSTANBUL

Şiir Dinletisi

17 ARALIK PAZAR 15.00

FANTASTİK HİKÂYELER

MAKİNESİ

18 ARALIK PAZARTESİ 20.30

MİLLÎ REASÜRANS'TA

PARLAYAN YILDIZLAR

TARIK KAAAN ALKAN piyano

EMİR İLGEN piyano

21 ARALIK PERŞEMBE 20.30

BUIKA

Para mí

biletix
biletmaster Türkiye

Bilet için: biletix.com | (0216) 556 98 00 | Biletix satış noktaları

Bilgi için: www.issanet.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

[f](https://www.facebook.com/issanet) [i](https://www.instagram.com/issanet) /issanet

Mehmet Ali & Akşamsefası

Öyküleştiren: BULUT UÇAR
Çizen: GÖKÇE ERVERDİ

BARLAR VE BARBARLAR

Kadim Yunan dilinde barbar, "Anlaşılmayacak şekilde bar bar ve akıldışı konuşan" Persler, Fenikeliler, Mısırlılar gibi farklı kültürlerde insanların tarif ediler. Çinliler için yabancılar, Japonya için nanban, Araplar için acem (dilsiz-Arapça bilmeyen) idi. Kısacası, kapalı bir grup, kültürüne dahil olmayanlar için genelikle, "imansız, karşı-davrimci, görgüsüz, çikıntı" gibi küçümseyici terimler inşa eder. Mahalle komşularına mahsus alınganlıkların, edebiyat panellerindeki tartışmalar ve belediye meclislerindeki kavgaaların, hatta kıtaları sallayan savaşların bir nedeni de belki bu.

Daha dar ve masum anlamda "Apaçı" ve "Maganda" tabirlerinin de, kendini özel hissedene kesim arasında kullanımı yaygındır. Bazı insanların ikiye aykırılaşmaları, Geronimo'nun otobiyografisini ve Angutury'un kitaplarını okumalarını tavsiye ederim. İkincisi ise Filipin dilinde kadın için "güzel" anlamına gelir. Mesela, 'tahta' yı 'dahta' ve 'kalin' 'galin' diye telaffuz edenleri küçümseyenler, D ve G sesleri, T ve K'dan, hele A ile kalınlaşma daha kaba göründüğünden olsa gerek, yaratıcılıktan uzak böyle bir yaklaşıma yapmış gibidir. ("Makanda"yı tıpkı 'loakstana' gibi 'makanta', olarak okuyun, yahut Mandrake gibi.) Hem mutsuz olup hem de mizah yeteneği olmayanların alay yoluyla yaptıkları onur hırsızlığı, sınırlı zihinsel kapasite işareti olabilir.

Fakat barbarlık belki de az kelime ile konuşmak veya yazmaktır. Ülkemizde ortalama kelime hazinesinin 350-500 olduğu söyleniyor. Lyotard ve postmodernizm üzerine Fransa'da bir doktora tezi hazırlayacaklarınız bu kadardı yetmeyebilir (her ne kadar yıkıcı ve zihin sallayıcı yeniliklere muhtemelen açık ve istekli tez jürisi, çok daha azını kabul edebilir de.) Öte yandan, bir matematikçinin ihtiyacı duyacağı kelime ve semboller 60-70 sayfa da listelenebilir. Bu da yetmezse, filmi çekilen Apollo 13 astronotlarının seyir jurnalini internetten bulabilir ve 'uzay-vokabülerinin' kısalığına şaşılabilirsiniz.

Her şey bir yana, "Vur kır, as kes, yak yık," gibi kısa emir cümlelerine uygun olmasından dolayı, Türkçemizin bir kabile dili gibi algılanması can yakıyor. Gerçekten de yüklemnin cümle sonunda olmasının, o cümlemin anlaşılmasını zorlaştırıyor. Şeklinde bir efsane var. 10 sayıya dek okunmuş şekilde bir efsane var. 10 sayıya dek okunmuş

kelimelik bir cümledeki ilk kelimeyi daha 10, ikincisi 9 saniye önce okuyan birinin hatırlama sorunu yaşamaması üzücüdür. Bildiğim kadarıyla norologlar bunama teşhisi için yaptıkları testte, 8-10 kelime söyledikleri hastaların, bunların tekrarı isterler. Ama hiçbir okur elbette böyle bir zan altında kalmak istemez. Her şey bir yana, 200 yıl öncesine kadar ordularda, bir askerî kıtaya verilen komutlarda eylem, cümle sonunda bulunurdu (artık törensel bir değer taşımaktadır.) Mesela, "Sağa... Dön!" komutunda ilk kelime ikaz, ikincisi icra ifade eder. Birincisinde kıta, yapaçağı şeyi anlar ve ikincisinde de uygular. (Zaten birçok ulus en azından ordusunda kendi alışıldık sözcüğünü bu yüzden bozmuştur.) Kısacası, Türkçedeki bu özelliğin bir metnin anlaşılmasında zorluk çıkardığını düşünüyorum. Hatta yüklemnin sonunda olduğu bir Türkçe cümleyi okumak, katilin son sayfa da açıklandığı bir polisiyeyi okumak kadar heyecan verici olabilir.

Peki, barbarları uyarlardan nasıl ayrılmalı? Okuma alışkanlığı bir ölçü olabilir mi? Gerçekten de okumaya en fazla vakit ayıran ülkeler hakkında biraz şaşırtıcı bir araştırma var: NOP Dünya Kültür Skoru Endeksi'ne (2005) göre işte kitap kurdı ülkeler ve bir hafta içinde okumaya ayırdıkları zaman (saat olarak) Hindistan, 10,42 saat ile birinci, 9,24 saat ile

Tayland'ı Çin, Filipinler ve 7,3 saat ile Mısır takip ediyor. Çek Cumhuriyeti ve Rusya 7,9er saat ile İsveç'ten fazla okuyor. Fransa, 6,54 saat ile dünya dokuzuncusu. Onu 6,48 saat okuma süresiyle, sırasıyla Macaristan, Suudi Arabistan (!) ve Hong Kong takip ediyor, indekse göre.

Okumaya en az zaman ayıran ülkeler ise, 5,54 saatle Türkiye'den sonra, 5,48 saatle İspanya ve Kanada, 5,42 saatle Almanya ve ABD, son ikisinden de az okuyor. 5,36 saatlik skorlarıyla İtalya ve Meksika'nın ardından, okumaya ancak ayırdığı 5,18 saatle İngiltere ve Brezilya geliyor. Tayvan'ın skoru 5 saat olmasına rağmen, 4,06 saat ile Japonya(!) daha da az okuyor. Okumaya ayrılan zamanda Güney Kore, 3,06 saat dünya sonuncusu, belki ayrıntıların öğrenmek isteyebileceğiniz araştırma göre (Şimdi asıl, yukarıdaki tabloyu nasıl okuyacaksınız, gerçekten merak ediyorum.)

Olimpiyatlarda kendisine tur bindirildiği için önde koşan atletin gururuna kapılmak tehlikeli olabilir.

Ama uygarlık-barbarlık terimleri, üstünlük-alçaklık gibi zamana ve mekana göre yer değiştirebilen görece şeyler olsa gerek. Ders verdiniz; ya da derse girdiğiniz üniversite kampüsü yakınındaki büfesini kapatan dönercinin, bir ay sonra Berlin'deki, mensuplarının 40'tan fazla Nobel ödülü kazandığı Humboldt Üniversitesi'ne veya Berlin Filarmoni'ye 10 dakika mesafede bir büfe açtığını işitebilirsiniz. O kendi meseleğini o şehirde yapıyorlar, ya siz? *

Barbarlık belki de az kelime ile konuşmak veya yazmaktır.

(Meydan Gazete Hamburg)

Orta sınıf, hakikat ile ilgili bir sancı duymadığı için kendi problemleri durumuna yabancılaşmaz. Yabancılaşmadığı için de aynı şeylerin etrafında döner durur.

“ŞEKERİM, BİZDE NEDEN DÜNYA ÇAPINDA FİLMLER YAPILMIYOR?”

Bir kere izleyicinin, sinemanın zorunlu parçası olmadığının düşünüyorum. Seyirci izlemese de bir film varolabilir. Film, perdede kendi kendine akarak da işlevini yerine getirir.

Sinema son 70-80 senedir edebiyattaki “metin-okur-yazar” ilişkisine bir alternatif getirmiş durumdur. Şey da bizi şaşırtıyor ve yadırgatıyor. Sinemada şeyi hadinden fazla söz sahibi. Filmin kendisi için yapıldığına bir şekilde ikna edilmiş. Bunu yapanlar da tucucılar.

SİNEMA BİR ORTA SINIF OYUNCAĞI

Sorun burada başlıyor. Sinema seyircisi değilmiş şey, varlık değil, “şey”, kendim de bir mensubu olduğum için çok iyi biliyorum ki, orta sinirler. Ve şu andaki dramaturji, zımmen, o çığ orta sınıf duyarlılığı tarafından onaylanıyor. Kimse de bunu söyleyemiyor. Seyirci zaten farkında değil. Sinemacılar da öyle. Bir filmin seyirciye bağendirmesi için yapılırsa, birçok şeyi hastalıklı hale getiriyor. Bu, filmi yapını müthiş pasifize eden bir durum. Bence, bir filmle ilgili bütün yetkinin, filmi yapan kişiyetkarak devredilmesi gerekiyor. Bunun için de Cemil Meriç’in tabiriyle “çeliktken bir uzviyet” lazım.

***

Basitçe söylersek: Sinema bir orta sınıf oyuncadır. Benim gibi, bununla ilgili problemi olan insanların, film yapma süreci hakkında tekrar düşünüp, sorumluluğu üzerlerine almaları gerekir. Ve tutarlılığına güvenen kişi, şey basırları içişi ettiği yaratıcılığı o basırlardan azade kılmanın bir yolu bularak [ki bu tamamen başka bir konusudur], filmi içsel yöntemlerle oluşturulmalı ve iç tutarlılığı filmine de yansıtılmalıdır. Eğer sen tutarlıysan, metnin de tutarlı olur. Burada seyirciyi, ticaret kısmını ve geri kalan bütün plastik ve teknik malzemenin dayattığı koşulları cesurca dışarda bırakıp yetkiyi ve sorumluluğu ele almak gerekir.

DÜŞÜNEREK, DERTSİZ BAŞIMA DERT AÇIYORUM

Bu problem sadece popüler sinema geçerli değil. Oradaki seyirci baskısı, arthouse sinemada jüri ve festival başıncı olarak vücut bulur ve yönetmenin üzerine çöker. Bağımsız sinema diye bir şey zaten olmaz. Bu iş parayla yapılır, bu nedenle bağımsızlığı zaten unurtur. Bağımsız sinema, bu nedenle yapılmıyorsa, olmayan sinemacıların uydurduğu boy bir kavramdır.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Parayla yapılan hiçbir şey bağımsız olamaz. Arthouse sinema! Peht! İyi sinema anlayışı faşist bir yaklaşımda dar kalıplara sıkıştırıldı. Ben kendim biliyorum ki, kabul görmüş arthouse sinemaya göre benim yaptığım sinema bile çeşitli festival ortamlarında marjinal bulundu.

Ben dertli biri olarak konuşmuyorum. Tam tersine, sinemadan maddi, manevi alabileceğim her karşılığı aldım. Yaptığım sinemayı seven ve çok iyi anlaştığımız bir seyircim var. İyi kötü para kazanabiliyoruz. Önemli ödüllere de aldığımız oluyor. Ben “bir yere varamamış olmanın” baskısıyla, sıkıntısıyla ya da “kuyrukcasıyla” konuşmuyorum. Hatta bu konuda en az konuşması gereken insanım belki. Kişisel bir derdim yok. Bu önemli. Çünkü bu tarz eleştiriler, serzeniş gibi algılanabilir. Ve en sonunda çok basit şekilde “Bu adama

Sinemanın özgürleşmesi gerekiyor. Sinemacının, bütün bunlara karşı ısrar edip kendi bağımsızlığını, gerçekten bağımsızlığını kazanması gerekiyor.

Günümüzde sinema yeni bir düşünce izletmede de, bir duyguyu sinemasallaştırmada da zaafa düşmüş vaziyette. Çünkü biçim içerikten kaçır. Sorun aslında gizli şekilde içerikte. Slavoj Žižek’in ve Alain Badiou’nun özellikle saldırdığı politically correct denen şey, birçok sinemacının zihnini ele geçirmiş durumda... Badiou’nun güzele dalışını ele geçirdi, “öteki” denen şeyin yüceltilmesi üzerinden gelişen dünya görüşü mesajları belirliyor ve sinemanın orta sinifa sadakatinin pekiştiriyor. Mevcut “öteki” orta sınıfın taleplerinde, zekilerde teşkil edilmiş. “Öteki”yi orta sınıf belirlendiği için, dramaturjiyi de onlar belirliyor. Orta sınıfı handikapları saymaktaki bitmez. Orta sınıf: ortamlara yitinin, ortamlara doğrunun, ortamlara güzelin, ortamlara hakikatin etrafında dertsiz tasavvır, şahsiyetiz, şursuz bir şekilde yumuşak yumuşak doluyor.

Orta sınıfın bir tek sorusu vardır: “Bundan çıkamam ne!” Halbuki bu soru, hakikat karşısında eriyip gider. Fakat onun dünya görüşü dramaturjiyi de belirlendiği için, mevcut sinema anlayış büyük oranda çullanmış durumda.

ORTA SINIF YABANCIlaşMAZ

Orta sınıf, sinemadan, kendine uyum şeyler yapmasını talep eder. Perdeye bakanken yaindakinı dürtüp şunu demek çok sever: “Gördüm mü, bak! Benim dediğim gibi!” Orta sınıf onay bekler. Sürekli olarak onay bekler ve onaylanmadığı ya da onaylanmadığı bir fikirle karşılaşıncaya panikler. Sinemayı, genel olarak şu sözle eleştirir: “Şekerim, bizde neden dünya çapında filmler yapılmıyor?” Ama bir orta sınıf mensubu asla

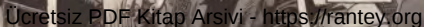
da bir tane ödül verin, sussun” deyiveriyorlar. Halbuki o bakımdan rahatsız. Bütün söylediklerim, benim dertsiz başıma dert açan şeyler bir yanıyla.

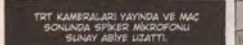
SEYİRCİ BASKISI VS. FESTİVAL JÜRİSİ BASKISI

Rene Magritte’nin yaptığı resimde “Bu bir pipo değildir” diyor ya... Soutut resim: renk, gölge, açış gibi şeylerle, resmin kendine ait imkânlarıyla resim yapmaktır. Bana göre sinemaya özgü iki görüştü, şey, hareket gibi imkânlarla yapılabilecek, özgün ve yenilikli denemeler: mevcut orta sinifa uzlaşma, ticari olarak kabul edilebilir, iyi bir filmi yapılmıyor, dolayısıyla yapılmıyor.

“Ben dünya çapında bir grafiker miyim, dünya çapında bir avukat mıyım, dünya standartlarında bir gazeteci miyim, dünya standartlarında bir öğrenci miyim?..” diye düşünmez. Benden dünya standartlarında film bekler ama kendi işini dünya standartlarında yapmak gibi bir dertli olmaz.

Çünkü şunu der, “Durum böyle, ne yapayım... İmkânlar belirsiz...” Ama o Orta sınıfın bizim işi de böyle olduğunu akına bile getirmen. Orta sınıf, hakikat ile ilgili bir sancı duymadığı için kendi problemleri durumuna yabancılaşmaz. Yabancılaşmadığı için de aynı şeylerin etrafında döner durur. Sonra da bir bakar ve ölmüş

LEVENT GÜLTEKİN

Onurumuzu koruyarak
kafesimizden,
odamızdan,
mahallemizden
nasıl çıkabiliriz?

Havada Berlin soğuğu varken, üzerine tişört giymişti. Kollarındaki sayısız façayı gururla teşhirde...

BERLİN'DE BİR PİREMSES

Kreuzberg'de, Fraenkleufer 50'deki evimin yakınlarında, akşamları hızlı gençlerin devam ettiği, kulübe dönüş bir kafe vardı. Yoğun gecenin ardından erken açılıyor, o saadelerde pek müşterisi olmuyordu. Evin dört duvarı arasında yalnız olmanın bunaldığım bir sabah defterlerimi, kalemlerimi toplayıp oraya gittim. Uzun vakitlerde kısa çizikler yazıyordum o dönem. Sonradan hiçbirini yayımlamadım.

Genç, güzel bir garson kız, öylene dek tek başına çalışıyordu. Havada Berlin soğuğu varken, üzerine tişört giymişti. Kollarındaki sayısız façayı gururla teşhirde... Halayle, görür görmez merakımı celp etti, günün ilk müşterisi olarak kafeye kaydoldum. Bir hafta sonrakapıdan ayağıma attığımda kahvemizi hazırlamaya başladı Diane. Her gün aynı saatte gidip dörsaat oturuyor, aynı şeyleri aynı sırayla içiyordum: Bir: kahve, iki: kahve, üç: Bionade marka organik bir gazoz, dört: nane çayı. Yazmaya dalar, ısırılmayı unuttuğum soruyordum: "Üç numarayı getireyim mi?"

Gömülmüş, askeri bir disiplin içinde yazdığım bir dönemdi. Günleri bir öncekinin tekrarı olarak yaşamak; ne içeceğime, yiyeceğime dahi kafa yormamak rahatlatıcıydı. Her zamankinden değişik bir yazı ritimi tutturmuştum. Gece çalışmaya, sabahın ilk ışıklarıyla yatağa girmeyi bırakmıştım. 7'de kalkıyor, дене done, sevdiğim birkaç şarkıyı dinleyerek duşalıyor, kahvaltıda haslanmış yumurta yoriordum. Sonradan, senelerce yumurta yemedim.

9:30'a doğru kapıdan giriyordum. Diane, gecelerin geride bıraktığı dağınıklığı barın arkasında, ayakta kahvesini içiyor yoriyordu. Mehmet Ali & Akşamsefası

Kırmızı tişört günlerinde kırmızı, siyah tişört günlerinde siyahayak-kabı giyirdi, ayağındakilerin reni gini görmeden bilirdim. Bunlardan başka da renk görmeden zaten üzerinde. Sürprizi bir insan sayılmazdı. Ona dair hoşuma giden şeylerden biri buydu.

Sessizliği de hoşuma gidiyordu. Bir Alman'ın olması gerektiği gibi: ciddi bir kadını. Benim için pek ciddi denemese de, o ara böylesi işime geliyordu. Her gün aynı kafeye gitmek, bir süre sonrapersonellecece cı almaktaçaşışamaz hale gelme tehlikesini içinde barındırı. En sevdiği çalışma kafe'si ("kafesi") olarak da okuyabilirsiniz) insanın elinden kayar, giderir. Bu konularda tecrübe sahibiyimdir.

Günleri bir öncekinin tekrarı olarak yaşamak; ne içeceğime, yiyeceğime dahi kafa yormamak rahatlatıcıydı.

Konuşkan garsonlar ve kendi çenesi düşüklüğüm yüzünden sayısız kafe'den olmuştumdur. Bazılarını hatırladıkça hâlâ burnumun direğişşiliyor. Şaka değil. Benim, birkaç'yi oradayazı yazacak kadar içişleşştirmem uzun zaman alır. Oyle olunca, yitirmek de sayısor.

Diane'yle sohbet başlatmamak için merakımı bastırıyordum. Kibar ve güler yüzlüyüdm ancak mesafeyi korumaya da kararlıyıldım. Konuşmaya başlasak, bir aya kalmadan cemazıyelevvelini öğreneceğime yakınlığı ulaşmamız isten değildi. Oysa benim kimseye ayıracak vaktim yoktu. Yazmak istiyordum. "Kediyi öldüren merakır," diye tekrarlayıp duruyordum.

Oysa bu konu akşamları yemek hazırlarken aktıma geliyor, yüreğim acıyla burkuluyordu. Ne zaman? Neden? Nasıl?

HAYAT, TELEVİZYONDAKİ GİBİ DEĞİL!

421

İnsan sevdiğiyle savaşamaz; kazansa da galip sayılmaz!

422

İlk görüşte aşk:

Gençtim ve birdenbire başlayan şeylerin, birdenbire bitebileceğini bilmiyordum henüz.

423

Ayn düşmek dert değil; elbet yine kesilir yolar. Oldımda, hatırlamak denilen bir hazine var.

424

Sevgide bir ölçü birimi:

Sanki az sonra ölecekmışsin gibi hızlı hızlı ve her şeyini ona anlatma isteği.

425

Bazı soruları sorabilmek, cevabını vermekten daha çok cesaret ister.

426

Her şeyin güzeli var; yaşlanmanın bile!

Bildiğimi unutturmasın, gördüğümü özetmesin zaman.

427

Bitiremiyorsan sürüküle!

Bir vakit sonra; ister istemez kopuyor zaten.

428

Yaş aldıkça; yeni şeyleri daha kolay dener oldum.

Evet, ön yargıyla kaybedecek vaktim yok!

429

Cevap vermenin biranlamı olmadığı zamanlarda; muhâtabımızın gözlerine bakarken aslında onu değil, kendimizi izliyorsunuz çoğu kez.

430

Yıllarca yabancısı dizilerde, üzgün kadınları dondurma kovalarını kaşıklarla izledim. Gecerin bu saatinde yaptığım etmek arası?

Hayatın televizyondaki gibi değil!

BAŞAK BUĞDAY

Kutsal organizmalar olur ve fakat
kutsal mekanizmalar olmaz.

TIKIR TIKIR

Masafallah kalbin bir
maz gibi çalıyor,
demekle bir organik
haliyle mekanik
haliyle benzerlikle
kalımsız, mekanik olanın
usurluluğuna de saf yapmış
oluruz.

Kalbin işleyiş sağlığı,
aşırı işleyiş ise
düzenlilik aksı takdirde
kalp **hastalanmış**, saat
ise **bozulmuş** demektir.
Organizma hastalanınca
tedavî, mekanizma
tedavî, mekanik **temir** edilir.

Kıssaca sağlıklı veya
hastalık olmak ve
hastalanınca tedavi
edilmek **organik** (canlı)
yapılan, buna mukabil
düzenli veya bozuk olmak
ve bozulunca temir
edilmeye **mekanik**
yapının özelliği.

Yeniceğla birlikte
bu iki farklı yapı
birimi herdeyse
hissedilemeyecek
derecede iç içe geçti. Matematik "evrenin dili"
olarak ilan edilince, doğanın işleyiş **organik**
değil, **mekanik** olarak tasavvur edilmeye
kaldı, böyle tasvir edilmeye de başladı.

Bu tasavvur ve tasvirlerin sonucunda
modern insan artık doğanın ve doğal yaşamın
haliyetlerini birer mekanik işleyiş züründe
algılamaktan kolay kolay kaçamaz.

Gerçeğin algısı değişince, ne görüp değil mi
gerçek de o anda değişiyor.

***

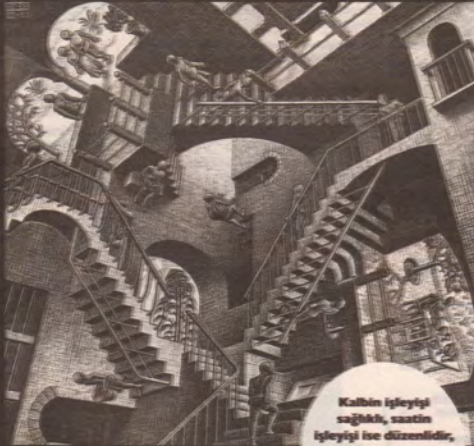
Bu girişte aktarılmış örnek sinayla organik-
mekanik kavramı pifını sırtı altına çekip
düşünmeye devam edelim.

Acaba **devlet** deşizim? bu koca yapıyı nasıl
tasavvur ediyorsunuz?

Bir **organizma** olarak mı, yoksa bir
mekanizma olarak mı?

Bu soru ciddiye ve ciddiye alınmayacak sayılır
çünkü Türkiye'de yaşamın ve yaşamakta olan
cum sırtı ve deri kırılarak, esas itibarıyla devletin
organik veya mekanik bir karaktere sahip olup
olmamasıyla ilgilidir.

Hastalanınca, Olanak devlet için

**Kalbin işleyiş
sağlığı, saatin
işleyiş ise düzenlidir,
aksı takdirde
kalp hastalanmış,
saat ise bozulmuş
demektir.**

yere yığıldı, hiçbir ilac, hiçbir
cerrahi müdahale, ameliyat, vs.
onu kurtarmadı. Hasta idam
yaptırmadı, hastalandı. Öldü.

Devlet olur mu? Olur. Devlet अगर
bir organizma, yani bir canlı ise, olur hem de
gör göre göre, acı çeker çeker olur. Devlet canlı
değilse, bir "animsa", bir ruhu yoksa, olmaz.

Bir mekanik bir organizmadan ziyade bir
belirgin fark duygularının olmamasıdır.

Makineler soğuklar.

Canlılar, yani **canlılık** olanlar ise soğuk değil.

Makineler soğuk oldukları için hasta olmazlar;
bozulurlar sadece. Kurucu ilhelen usul olduğu
çin, işleyişten de uzaktırlar. Tımarları da öyle.

Bir organizma hastalandığında sadece tedavisiyle
başlanmakla kalmaz, iyileşmesi için du da
edilir.

Nişanlı

İşleyişinde usulluk, tümyle, zılamedeği,
sırtıyla belirlenmediği için

uyumsuzluk ve çabıya, organizmanın kurucu

ilhelerinin aksine işlenebilir,
denetlenebilir bir mahiyette
olmamasından kaynaklanıyor.

Kabul etmeliyiz ki karışımıda
bir organizma var ve ne
yazık ki bu organizmanın
yasadığı sorunları
denetlenilebilir bir usulluğu
yok! Havaalar soğuk olsa
da hastalanıyor olmasa da,
fahi yasa de iki ayag işliyor,
yemese de, Uyusa da kabus
görüyor, uyumasa da, Sadıca
fizyolojisi mi? Psikolojisi
de öyle. Herdeyse
tümyle marazlı, tümyle
patolojik, tümyle hasta gibi
davranıyor.

***

Kutsal organizmalar olur ve
fakat kutsal mekanizmalar
olmaz.

Despotik rejim yanılan,
sınıdığın sınıma, devlet
bir **mekanizma** biçiminde
algılanmaz; devlet bir
organizma olarak
görülür. Organları olan, yani
baş, ayagı, eli, kolu olan bir
gövde gibidir. Ezer, kutsal bir gövde
gibi. Ölüme çıkını ezen dev bir
gövde gibidir.

Peki halk nerede?

Halk bu gövdenin içinde, Kutsal gövde
yararken isteyecek de ezer bu halkı, yere
devrilip can çekişirken istemeden de ezer.

Olmadığından midir, kullanmadığından midir
bilimmez ama aksiyela değil, duygularıyla hareket
eden, yüksek tansiyonlu, daimarlık olanağı,
şeker hastası, sinirli, evhamlı, aksırıklı, okşanık,
hüdnürlü, skil, huysuz, peşgün, bağpın, bağpın,
horlayan, sırtlayan, küle bir kutsal gövdenin
iyileşmesi için dua edilmeye.

Organize ekolün bu gövdenin kalbi hakkında
"bir saat gibi tikir tikir işliyor" demeleri içinç,
belki de plastik bir kalpın belki de yapay kalp
şimdik tikir tikir işliyor sadece kalbi.

Bir saat gibi, tikir tikir.

Usulluğu gerek duyulmayacak kadar, yani
"büksel usul"ı veracek kadar.

Tikir tikir.

Organizma saat gibi, bilincizce,
tikir tikir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Mehmet Ali Akşemsefasi

TABULARINIZI
YIKINI!

Şimdi D&R Mağazalarında
www.codenamesturkiye.com

**ARTIK TÜM
D&R'LARDA**

HAYVANLAR
KONUŞABİLİYOR
OLSAYDI EN
KÜFÜRBAZ HAYVAN
HANGİSİ OLURDU?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

GÜZEL GÖZLÜ CEYLANLARIN PINARI!

(kolpa başlık)

“Mach’em, Gendarmen kommen gleich!”
(Fremde: „Gendarmen kommen gleich!“)

göğüsün: Meçhulde meradile yazar... Bu süzmece, bedeli
de kapalı bir çocuktaki geldi baylılık için ve işe alıverdi
o haylice: Üstü! Olmadıysa, bile mantaçda gözülm
buun! Çocuğulugunun en firazice kahrarım İskiler
Vizier, 26 Mart 1905'te dünyaya veda ediyor. Bir
başlık dileyişle, Hakkile yöküyor...

Büyle bulunca, bembeyaz gecelerle geçi zamanını. St. Petersburg'un çöyüğü gibi!

• birinci esli: gökte Allah var / yerde anırm...
gün çamış / elemek kuzarmış / çay damlanmış /
ne gülmüş... bitmez o gün / bitmez durur /
Allah her kesi / anırm beni korur

• Futbolcular, çim sahifelerin birtakimini bulamazlar gibi, vasat adamlar da bir yolu bulup kaynıyorlar. Tırtıl olalım da not düşüyoruz.. İpe bükçe içinde "dışarı" da olan bir insan..

• Rendik'ör göncü turalı: ismi Yoksul/WIC. Zaten isim bu, bir die beenden basuk gilemeh: effi kurus. Tekt dal sinen, also hehilem'ü adem: soñ olaun...

[illegible]

metacı. "Şeytan mı karşısındır lan?" diyor diğer dişi. Aram ne diyaşın abî, hiç işimiz olmas abî ve hoca şeytanın minâ koyun abî" diyor diğer metacı. İki dişiden tokat: iniyor burun üzerine. "Dağırsı koruy lan, senin de metak" 1987

• Tuz zamanla gıcıklaştıkça bir ihtiyac olur. Karabiber her ne gıcıklı bir zıkkın olarak kalır.

• İspanyol: *elaborar* ne bilən tənqidiq. "A" spər
güncəsinə: *elaborar* layfə. Bən bəlməyərəm: kəndi
adına. İttə İspanyol: *desplazar*. Yollar yə adim: *desplazar*.
yaxşı bənzər. Güncəl: *calcular* tənqidiq.

- Allah'ın rahmeti üzerine olsun
Üstadı Kâzımî Bedîî "Nasr-ı Un-
Kıy" yorumunuz hakkında
yardımla bizi. O nasil argonik

Onlar nasıl yaşadılar? "Siz yarımsız, kurur bin" diye, "Medam gör bizi." Amin...

• Şehirler arasında 16 el kasınıncı
Scrabble oynadı; derginin yazarını
kaptırı; hissedir rulet masasını; diğer...

Danışmanlık hizmetlerini Teknoloji, 16 ayının 12'inci haftasında almamızı. Her bir de danışmanlık dergisi hem de zanaat geleneğiyle son derece önemli bir dergi...

- Nispetler de güzel lakin adını koflula yaşıdım

• Eğitim Tarihleri'de bulunan Lâzarin Pahas
kilitli evinde geçen ay başlarında "Mash Tawarık"
adıyla Arabî ile dinlenmiştir. Perşembe günleri
12.30-20.30 arasında (Mash geyiği okuyanlar
uysak geyiği) buharlar vedatcozdemir@gmail.
com adresine yunusli (bu arada 3.Ahmed Kani
Festivalinde geçen gün herkeze suyun sıcak.

[illegible]

• Kleriker haben einen Türken die taten schwarz.
Nur ein Insanietate haben sie bir yakt. Şeytanın düğmesi
müdele ciltten çıktı, neferat die aların seni...

• Zorunda olmayan, ama il göre Zorlukla olur.
Sımsiper dâğılır, Uyanıya dâğır.

Ak, zartında oynasam, sabahleyin ilk.

Uğur Mumcu okunur.

* "Ejje, elje, jette m'elur". Incan m' bae. O'elurage
yul'elurage adur. bue'elur. scur'elur. jette adur. "Fete
D'elur" elur bue'elur elur scur'elur.

[illegible]

• Uygusun incedirle ~~hemem~~ galsen bagla bir kaden
var an arda galdirir?

"Die schiedsmacht der Richter ist eine große Sache, aber ihre Grenzen haben doch ihre Grenzen", erklärte der Erste Präsident des obersten Gerichtshofes, der Justizminister Karl Gruber. "Die Richter sind nicht nur die Hüter der Gesetze, sondern auch die Hüter der Gerechtigkeit. Sie müssen die Interessen der Bürger und der Nation abwägen und die Gerechtigkeit walten lassen. Das ist ihre Aufgabe und ihre Verantwortung." Der Präsident des obersten Gerichtshofes, der Justizminister Karl Gruber, erklärte, dass die Richter die Interessen der Bürger und der Nation abwägen und die Gerechtigkeit walten lassen müssen. Das ist ihre Aufgabe und ihre Verantwortung.

• Bilirubin, beyaz kanırdaki sarıya sebep olabilir.
"az miktarda" hancık...

• Arkadaşın Tulu Çaycı'ya atması ve atmasıyla, Barın'ın yarımıştır ki kadın, uade uyardı. Aşk Çaycı'ya para atmasıyla Annesine para atarken, diğeri neyi söylemiş: "Bütün bunlar benim için bir şeydir!"

- Bir hafta boyunca kiremi aradığına, kiremi bulduğu anda gidecekti, çağırması Ahmeti Kaya, bizim bulduğu anda gidecekti.

• Bir hafta arkaşların Kübra Erişik ilkokulda Kızılay Kolu olmuş, birim elin cam kütüphanesi kan girmiş ve Yedigöller Bunun üzerine Yedigöller Kolu olmuş ama son İmparator Sarayda Nâzır içi için içine sürmüş. Milâzıncı Katıllı Kolu olarak tamamlamış parkuru.

• Budget: Kennzahlkategorie von Soll-Ziele. Budgetierung ist
dabei gemeint...

• Kafam kullu yakut çinisi çarıldım. Taş Devri ve
jeoğrafî çingî ilahlarını ayan dinlemiş buldum. Gergin
ve gürültülü hermetik, o çinisi gürültü duman
hig kumandaları, tılsımlar, şifalar, berraklar,
gölgeler. O ilâ çingî ilâ her zaman kapıya
yapan, her çingî şifalı kumandaları gürültü, metalik
jeoğrafî ilâmlar. Ağustos Taş Devri'nin yavaşlığı için
urak olurdu. Hâlin daha odur... (jeoğrafî ilâmlar)

• Polisi tutuklu olan banyan, sadece tutuklu hükümlülerin kampanı bir günlük mermide var bu anlamda bizim hükümetin tutuklu

• Bir usta sanatçı için "İyi hacedir anıya kibi babadır" dedi. Kadim asistane.

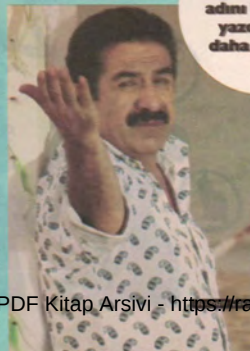
• Bir arkadaşım, saunaya gireriz, yagun davar, sonra
sahurda aramadan Rustem Çagan buluruz. "Könlüktü
kuburumda söz oldü" diye arar.

* Bu film sadece dağcı ilkokulları için değil, tüm çocuklar için tasarlanmıştır.
Sizce neyi "Doğru" olarak göreceksiniz? Nereye gideceksiniz?

• **Mikroplar:** öldürm, **değersiz**! Kuvvetsiz
yazarsız! Figen Genç'ten "Kuvvetsiz sevgilim yadına
düşün" şarkısını dinletmediyse, yazsın ara verip
dinleğin n'okur. Bu hiciz senin besteyi: sevdiğin
kuvvetsizlere hitler. Seferlik, nasıl bir ince ruh sahâbıyın,
insan sevinçleri içinde şampiyon kahyan.

• 8 Şubat 1882 tarihinde, Jules Verne'ye saygı olarak onun kayıy ve kasa zinciriyle yatağında alınıp tıbbi tedavi edildi. Kapsi sebebiyle gemilerde yapılacak yepyeni çalışmaları vardı: çanak... Sarmalın çukuk okusun bir yasa olursa, 1876'da büyük bir yasa alıyır ve son yılların Avrupa'ya lıran lıranı dıktırak

**Neonlar da
güzel lakin
adını kafalara
yazdırmak
daha değerli.**

Ucretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

Mehmet Ali & Aksamsefası

hayatın (ve zamanın) kalbini delmektedi

Tulgar Tomyafulun "Öde Müziği" ismi jüriden

Geçer sokaktan bakışsız bir Kedi Kara. Çuvalında yeni ölmüş bir çocuk. Kanatları sığmamış.

E. A. Yan'ın "Bakışız Bir Kedi Kara" jüriden

Karnını bir güzel doyanran adam kebağcından ağzında kürdanla çıktı. Eleri cebinde, seri adımlarla ilerliyordu.

MİKRO ÖYKÜLER II

DOLAPLAR

Kıpkırmızı domatesler ayakbaki dolabında. Çamurlu ayakkabılar buzdolabında. Annem delirdi. Bir salı sabahı. Pazardan geldiği gibi.

KELEBEKLERDEN BİRİ

Uykum vardı. Muayenehanenin bekleme salonundaydım. Tek başıma. Karşımdaki duvar kelebeklerle kaplıydı. Tekli, dörtlü, sekizli, çoklu kelebekler çeşitli boyutlardaki çerçevelerde renkkanatlarını açmış, kaskatı duruyorlardı. Doktorun özel merakı olmalydı. Oturduğum yerde içim geçerek bakıyordum ki, kelebeklerden biri hareketlendi. İki cam arasındaki kaskatı alanda birkaç çok küçük, çok hızlı kanat çırpışı. Yürüğü benzer bir hareketle ağzıma geldi. Tam o sırada doktor gülümseyerek bekleme salonuna anladım veremeden kilidennmiş halde baktığım noktaya çevirdi. Sakin gözlerini. Eliyle doğru çerçeveyi işaret edip "Beğendiniz mi? Daha dün aldım bunu," dedi.

ZAMANSIZ RÜYA

Dün gece bir rüya gördüm. Çocuk halimle gelecektaydım. Ertesi geceki rüyamdaysa, yaşlı halimle geçmişt.

DEĞİŞİM

Bal rengi kabarık saçlı, ince uzun adam mağazaya girip kasaya yöneldi. "Değişim yapıyorsunuz, değil mi?" diye sordu. Görevli "Faturanız yanınızdaysa stabil ki yapıyoruz," diye yanıtladı, ezbere bir kibarlıkla. Adam önce cebinden ikiye katlı faturayı, sonra kafasından bal rengi saçlarını çıkardı. Kefesini açtı ve faturayı ve saçları kaskatı duruyorlardı.

brakıp göreviyle birlikte kestaneye modellerini oraya yürüdü.

GÖRÜNMEZ KAZA 1 / KÜRDAN

Karnını bir güzel doyanran adam kebağcından ağzında kürdanla çıktı. Eleri cebinde, seri adımlarla ilerliyordu. Hava güzeldi. Kırk dökük kaldırım kalabalıklı. Adamın ayağı bozuk bir taşla takıldı. Dengesi bozuldu. Yüzüstü düşerken suratını buruşturup dişlerini sıkı.

İki dişinin arasındakı yeri sabitlenen kürdan, karşıdan gelen gencin gözbebeğinin tam ortasına saplandı.

GÖRÜNMEZ KAZA 2 / MANKENLER

Kan bağışı tırı, çevre yolunda son sürat ilerliyordu. Gruplara göre ayrılmış kanları hastaneye teslim etmek üzere yola çıkmıştı. Karşıdan gelen kamyonca hınca hınc manken doluydu. İnşaatı tamamlanmak üzere olan altı katlı devasa bir mağaza için vitrin mankenleri taşıyordu. Kamyon virajı alamayıp tırın önüne savruldu. İki araç birbirine geçip şarmpole yuvarlandılar. Kolu bacağı kırılan, kafası kopan, ortadan ikiye ayrılan, paramparça olan vitrin mankenleri yol kenarında kanlar içinde yatıyordu. Hava kararmaya başlamıştı.

GÖRÜNMEZ KAZA 3 / GORİL

Hayvanat bahçesinde çöken çatı, goril kafesinin kapısını parçaladı. Kazayı uzatılan bakımsız hayvan önce kırılan kapıdan, sonra da hayvanat bahçesinden kaçtı. Yoldan geçmekte olan araçlar yüzünden panikleyen goril depara kalkarak iki sokak ötede ki Miniaturk'e geldi. Yeziyaretçilerin şaşkın bakışları arasında bir binadan öbürüne atladı.

OT Kitap
kahkahayla takdim eder!

GÜLDÜR YÜZÜMÜ!

“Acıların Çocuğu, Woody Allen’la buluşuyor!”
Murat Menteş

En komik ağıtlar
Kahkaha dolu ıstıraplar
Ezikliğin mizahı
Dertli neşe
Gıdıklanan yaralar
Tatlı acılar
Ve zihin açıcı saçmalıklar!

GÜLDÜR YÜZÜMÜ!
Yılın matbuat hadisesi!

Tükenmeden
alın. Ve kimseye
kaptırmayın!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

En son, Sandık İçi 3 adlı bir albüm yayımlayan, çizgi öykülerinde sürekli kendini eleştiren, eserleri Avrupa'da da büyük beğeni toplayan Uykusuz dergisinin kıdemli çizeri ERSİN KARABULUT, yazarımız MURAT MENTEŞ'e konuştu.

“AAA? AYNI BEN!”

Sanat,anlamak için zaten. Birini yeterince anladığında, sadece sevebiliyorsun.

***
“En iyi,yazar üüdür” derler.“Restoranda önden yer ayırtılsın,sizama yemek yerken rahatsız edilmelisiniz.” Ben açkçası restoranda yer de ayırtıyordum.Ama garip bir biçimde,yemek yerken, uzaktan birileri selam verip “Seviyoruz” diyor.

“YENİ BİR ŞEYLER YAPI”

Sandık içi hikayelerini okuyanlar sık sık “Aaa,aynı ben!” diyorlar. Sanırım herkesin hikayesi birbirine benziyor. Çok fazla memur çocuğu var.Sokağı pek bilmeyen ama salçağı kmeğini yemiş,pür dikkateleziyön izlemiş, tatilde köye gitmiş çocuklar...

İyi çizilerde sanatbilincini varır. Dama, bir şekilde işin sanatsal kısmına ağırlık vermek isterler. Tekrardan kaçmanın yolu arar, gelismeye çalışırlar.

Doğrusu ben de bunu yapmazsam çok uzatıyordum.İkçinden bir ses “Sen de iyi alıstın!” diye konuşuyor.Hep bir gizli el durtüyor beni,“Yeni bir şeyler yap!” diye.

Fransa'da Fluide Glacial diye bir dergi var. Onda yayımlandı işlerim. Şubat'ta kitap çıkacakorada.

Bu sen Mart ile Eylül arası Los Angeles'a gittim.Bağımsız bir Amerikan filmine alış çizeceğim. Yurt dışına temelli yerleşmem, Türkiye'yi çok özleyorum.

Black Mirror dizisini izliyorum. Çok fazlazaakademi, oradaki hikayelerin Yeraltı Öyküleri'ne benzettiğini söylüyor.“Ya biz daha kitap yazamıyacak, adamlar dizisini yapmış” diye düşünüyorum.

ÖZELEŞTİRİ YOKSA, BEN DE YOKUM

İnsan, uzaydan bile ilginç.Yani Mars'a da gidelim,oraları görelim ama bir de insanın içine bakmak lazım. Ruhen çok karmaşık. Ve evrimini henüz tamamlanmamış keskinlik. Modernite ve teknoloji nedeniyle çatışmalar yayayan bir yönü de var. Ben kendimi de bir sürü yanlış hisse kapılmışken yakalıyorum.Haset,kıskaçlık, birine ya da bir topluluğa duyulan nefret gibiİnsanın bu gelişimsiz, çığ yonları ilginç şeyler. Onları konuş ediyorum genellikle. Ve kendü üzerimden alıyorum. Sivilce patlatmak gibi,deştiğe neler neler çıkıyor.

Sandık içi'ndeki beni iyi bir olarak değili, iyi olmak isteyen biri olarak konumlayorum. Gerçek de bu sanırım.Toplumun ortalamasını düşürmek istemiyordum.Özeleştiriy de bunlar sonucunda...otomatik olarak geliyor. Eleştiri, benim insanın başkısının bir parçası.

Şöyle düşün: Çok saygı duyduğün bir akrabanın, bir yerde bedava bir şey dağıtılarken oraya hızlı hızlı gittiğini görüp onun o çirkinliğini küçümsemek konusunu ya...Bence insan aklı kendine öyle direkt, sert şekilde bakabilmek.Aksi halde “Ben demokratım” filan diye geçimemeli.

Bizim anlattı dünyamda özeleştiriyi bir nebze öne çıkarabilmişsem,bundan onur duyuram.

TÜRKİYE'DE HERKES

AYNAYA KÖR BAKIYOR

Ülkede herkes aydın(!) zaten.Kendini aydın sanan insanlar da çoğunlukla sıyrıcı, cinisiyetçi ve ahlak bekçisi.Ve bunun farkında bile değiller.Öteki ne

tamamlanmamış, kindar neslin doğış üyesiyizdir?

“Humanistim, özgürlükçüyüm, açık fikirliyim, aydınım, çoğulcuyum...AMA... bilmem ne!” Türkiye'de aynaya kör bakıyor herkes. Bu da ağır bir genelleme oldu sanki?

ÇİZERKEN AKTÖR GİBİ OYNAMYOR, DUBLAJ YAPIYORUM

Sinemaya iştiğal etmeyi, film çekmeyi hep çok istedim. Haddime mi değili mi biliyorum ama senaryo yazmayı da çok istiyordum. Deseler ki “Sandık içi'ni çiziyoruz, gel oyna!” galiba denerin. Sonuçta kendimi oynayacağım, olabilir gibi geliyor.

Kekandığım ki film: Let the right one. Orijinalı ama, yeniden çevrimi değil. Bir de Incendies.Sahneydi.

Sinemann çizgi romanla olan bağlanması beni çok büyülüyor. Bir de ben oynuyordum çizerkem. Kız da oynuyordum, yaşlı teyzeyi de, galericı babayı da... Kendimi videoyaçıkıyordum.Böylece onların duruşlarını, ifadelerini daha isabetli çiziyordum. Bazen ses kaydı alıyordum. Konuşma diline uygun yazılabilecek için. Doğal oluyor.

***

KARIKATÜRİST CEM YILMAZ

Kemal Aratan,Suat Gönülây, Kenan Yazar, Met-Ust, Bahadır Baruter, rahmetli Galip Tekin, Rewhat, Memo Tembelçizer, M.K. Perker, Frat Yaşa gibi üslup şahıslılığıdeğerberçok çizimimiz var.

Yabancılardan Gipi var, Paul Pope var.Gipi'ni öykülerini de

çok severim.

Cem Yılmaz'ın 1990'da çizdiği karikatürler müthişti. Onun Leman'daki karikatürlerini orukten otobistie kahkahalarla güldüğün anı hatırlıyorum. Cem Yılmaz'ı karikatürist olarak da beğeniyordum.Şimdi de karikatür çizmesini çok isterim. Hatta buradan teklifte bulunayım: Uykusuz'da çizerse, çok sevinirim.

Son olarak ne diyebiliriz?...Yeni kitabımı okursanız sevinirim.✿

Başkalarının
gönlünce
yaşamasına razı
olamıyoruz.
Buna ne
hakkımız var?

kadar dindar olabilir, ne kadar seksli görünebilir, kimlerle dans edebilir,Atatürk'ü ne kadar sevmeli... Bunları bedirleme yetkisinin bizde olduğunu düşünüyörüz. Özgürlükçülüğümüz kıt. Sınırları fazla dar tutuyoruz. Ötekinin gönlünce yaşamasına razı olamıyoruz. Buna ne hakkımız var? Başkalarının hatalarını, yanlışlarını, o hatayı düzeltmeler bile unutmuyor, gündemde tutuyoruz. Belki de evrimini

SÜREKLİ DEĞİŞEN BİR KAHRAMAN

Bu yaz,çizerlikte 20.yılımlı doldurdum. 1997'de Pısmı Kelle'de başladım.

Sandık içi'ni çizmeye 2002'de başladım. 21.yasındaydım. “15 sendeiri ne anlatıyoruz?” diyorlar. Günlük tutmak gibi bir şey aslında. Çizdikçe kurulumum bazı şeylerden.

***

700'ün üzeri Sandık içi köşesi çıktı. 2001'de Gece Masalları'na Ziggurat'ın

Hikayelerin pekazı haricipsini kitaba ekliyorum.

***

Sandık içi'nde bir kahramandan ziyade anlatıcım aslında. Genellikle aktif bir özne olarak değili,başına iş gelen bir olarak varım. Kendini değilşime bir figür değili,oyun hamuru gibi konumlanmış, onu fark ettim. Sürekli değilşiyor: Psikolojisi, tipli,davranışları, düşünceleri... Savundüğün bir şeyiüki hafa sonra yalandanmış köşelerçizdim. Gerçekte olabildiğince yakın

yakum yumuk bakabildim.Yani, “Saçma gelebilir ama bu böyle,” diyebilirdi okurlara.

***

Çizgi öykü ve çizgi roman Türkiye'de yeterince popüler değili. Bizim beceriksizliğimiz.Yaptığımız işleri toplum benimsenmeyi beceremiyoruz.

Çizgi öyküde, konuşan iki kişinin birbirinin gözlerini ve ağızı bakabilmeli,ay bardağı tutan adamın elinin yaması lazım.Bence bunlar dikkat edilmesi gereken şeyler.

Cezaevinden çıkan ATILLA TAŞ, oradaki günlerini ve daha birçok şeyi OT'a anlattı...

PARAYLA KÜLTÜRÜN KİMDE OLACAĞI BELLİ OLMAZ

“CEHENNET”E HOŞ GELDİNİZ!

Dünyanın en entelektüel hapishanesinde yatam: Silivri’de Ahmet Altan, Mehmet Altan, Ali Buluç, Şahin Alkan, Ahmet Turan Alkan... herkes orada. Üniversite gibi! Valiler, kaymakamlar, Yar galya hakimleri, trilyoner iş adamları da cabası!

***

Cezaevinde bir hiçsin. Tüm zenginliğin, iç dünyanda ne varsa o.

Benim, Twitter’da 1 milyon 750 bin takipçim vardı. Bir Allah’ın kulu mahkemeyle gelmez mi? Yani gün sonunda yapayalnızsın.

***

Entelektüeller ile suçlular bir arada! Normalde asla yan yana gelmeyecek insanlar. Cennetle cehenneenden bir karma yapılmış sanki! Büyük Şair Ecnehan’ın “Cehennem” dediği yerdedir.

***

İlk gün, nezarete, çay ocağından çay çalarken yakalandım polise! Oraya bir şüphelinin girmesi mümkün değil. Çayla sigara mahkumun ilacı. Bir ünlü olarak girdiğin yerde, çay için ağzı eğiyorsun...

***

İlk tutuklandığımızda 50-60 gardiyan geldi, beni görevlendirdi polise! Oraya bir şüphelinin girmesi mümkün değil. Çayla sigara mahkumun ilacı. Bir ünlü olarak girdiğin yerde, çay için ağzı eğiyorsun...

DİYANET, DISTOPYA VE GÖRELİLİK KURAMI

Cezaevinde ilk aylarda kitap yoktu. Ben de Diyanet Takvimi’ni okudum! Uç ayın yapılarını bir gecede okudum. Şu an bir camide Cuma hutbesi verebilirim yani. Çocuk isimlerinde de uzmanım: Kız olursa Murefhe, erkek olursa Abdüsselam!

***

Distopyalar ilgimi çeker. Aldous Huxley, George Orwell, Kafka... Fakat 1984’ü de, Hayvan Çiftliği’ni de, Cesur Yeni Dünya’yı ve Davay’ı da bir arada yaşayacağımı söylediler inanmazdım! Her yerde kameralar. Suçun ne belli değil. Müebbetle yar gilyanorsun! Banyo yaparken bile camı kapatamıyorsun.

***

Koğuşta, yanındaki kişilerle birbirine çarpmayan elektron ve protonlar gibi dünüyorsun. İlle bir rutinin olacak. Kitap okumanın, uyanmanın, yemenin, hatta osummanın bile bir rutini var. Yoksa ölürsün, gün geçmez. Nâzım Hikmet der ki “Hapishanede yıllar geçer ama günler, haftalar, kalor çok geçer.” Hele görüş günleri o kadar çabuk biter ki... Einstein’ın İzafiyet Teoris’inin içindeysan yani!

DÜNYANIN EN SIKICI İKİ ADAMIYLA 421 GÜN BAŞ BAŞA

Silivri’de camı anımları bir zindan. Her şeyden yoksunsun orada. Tom Hanks’ın Cast Away filminden beter. Kendi kendine konuşmaya başlıyorsun.

Murat Aksoy ve Gökçe Fırat... Dünyanın en sıkıcı iki adamıyla aynı koşu yaptım. Ben makara yapmayı seven hiperaktif biriyim. Murat ve Gökçe bir gazeteyi 3-4 saatte okuyorlar! Kupürleri filan kesiyorlar. Tam bir haber fetiş. Sabah açılıyorlar beraber, akşam açılıyorlar beraber. Murat gene arada türkü dinliyordu da Gökçe’de hiç yok.

Rus voltası diye bir volta vardır: Çember çizerek yürürsün. Türk voltasında bir duvardan ötekine gider gelirisin. Ben Rus voltacıydım; Murat Aksoy Türk voltacı. Çocuklarını çok düşünüyordu Murat. Arada bir ağlırdı. Ben de ağladım, ağlamadım diyen yanlış söyler.

İŞİD’İ SORUYOR: “MÜSLÜMAN MISIN?”

Çay yapmak için sıcak suyumuz yoktu, çaymeden akan ilk suyla çay yapıyorduk o bile o kadar lezzetli geliyordu ki. Hayatında içtiğin en lezzetli sigaralar gözaltında içtiklerimdi.

Bir gün havalandırmada sigara içiyoruz. İŞİD şüpheli gençten bir çocuk elimdeki sigaraya bakıyor. Çocukla sigaramı paylaştım. Bana dedi

ki “Sen Müslüman mısın?” Oyle bir sordu ki, değişim de orada kelime-i şehadetı getireceğim yani. “Evet,” dedim. “Abi siz neden Demokritos’un demokrasisine sarılıyorsunuz da Allah’ın yaratına sarılmıyorsunuz?” dedi. “Demokritos atamları buldu diye biliyoruz” dedim. “Her neyse... ben bir Facebook paylaşımı yüzünden buradayım” filan dedi. Bu insanlarla felsefe konuşuyorsun yani orada...

ELEŞTİRİ, BİR YARDIMDIR

Pop magazin dünyasının şaşkınlıklarından sıkılmışım. İngiltere’ye lisan kursuna gittim. A BD’ye New York Film Academy’ye gittim. 2-3 sene kaldım. Türkiye’ye geldiğimden zaten bir kariyerim kalmamıştı. En son bir Yam Yam Style muhabbeti yaptık, Yunistan’a itelendik. Ondan sonra Gezi patlak verdi, ben de Twitter’a döndüm. Kendimle alay eden tweet’ler atmaya başladım: “Bu kadar biber gazına gerek yoktu ben Taksim’de bir konser verseydim dağılırdı millet!” Oyle başladı biber fenomenli macerası. Sonra da bir daha apolitik olmadım, çünkü bir süri can gitti Gezi’de. İşlerin düzeldiğinde eğeri biraz susabilsydim keyfim kır olacaktı. Falat o yolu seçmedim. Bir de benim eleştirdiğim dilimiz Adama ana avrat küfür et, en fazla gelip tokat atar ama mizaha karşı ne yapacağımı bilmeyorum.

ÖPÜŞÜP BARIŞILIM

Birçok insan, anlamadan dinlemekten bana dıymın oldu. Şimdi suraya geleler: “Öpüşüp barışalım” derim. Bu ülkede en büyük sıkıntı, karşısındaki dinlememek. Eleştiriyi tahammül edememek. Aslında eleştiri, bir yardımdır. Kimileri eleştiriyi hakarete karıştırıyor. Mizah yapınca, Türkiye’de “Bizimle alay ediyor” diye düşünülüyor. Müthiş bir yanlış anlama var.

Tweet’lerimde suç unsuru yoktu. Anayasadaki fikir ve ifade özgürlüğüne bana verdigi yetkiye dayanarak tweet atıyordum. Ama darbe girişiminden sonra anayasa rafa kalkınca, bütün hükümet eleştirileri suç oluverdi.

Twitter simdi 280 karakter oldu. Bence gereksiz. Ama 280 karaktere karşı değdim. Belli Türkiye’deki okuma oranını yükseltmesi açısından iyi olur!

MALCOLM X DEĞİLİM AMA...

Malcolm X, Gandhi... (onlarla kendimi mukayese etmiyorum, yanlış anlaşılmasın) bu insanları arkaasında çok büyük bir halk desteği, sev g beğeni vardı ama günün sonunda vurularak öldürüldüler.

***

İçeride John Stuart Mill, Spinoza, Derrida, Michel Foucault, Wittgenstein gibi filozofları okudum.

RADİKALLIK VE DEMOKRATLIK

Ben bir demokratım. Yani savaş olmasın, barış olsun diyorum. Kişisel özgürlüğe saygı duyulmalı, önem verelim. Din, mezhep, etnik köken ayrımı yapmamalıyız. Eğitimde, sağlıkta, yaşam kalitesinde

İki gün Metris'te kaldırı şarkı yaptım. Asla Taş şarkısından ziyade, Ahmet Kayı şarkısına benziyor:

METRİS'İN AVLUSUNDA

Sigaramı ters yakıtm
Özledim resmine bakıtm
Sana bir şarkı yazdım
Metris'in avlusunda
Vatılarda okımdasın
Ranzamda adın yazık
Kalbim ortadan yaralı
Metris'in avlusunda

Oturduk arkadaşlar
Sevgiiden kanıştık
Anılardan yuvadım
Evletlerden kanıştık
Çaresiz öylece sustuk
Metris'in avlusunda
Bakışık öylece sustuk
Metris'in avlusunda

etişlik sağlansın. Toplum sözleşmemiz, insan onurunu koruyacak türde olsun. Kimse kimseye baskı yapmasın, karışmasın, herkes iyi eğitim alsın ve işine baksın... Toplum olarak bir ortak paydamız ve ortak hedefimiz olsun.

Norveç, Danimarka gibi ülkeleri göttim gördüm. Zor değil, onların yaptığı kadarmı biz de yaparız. Hatta "Musur medeniyet seviyesinin üstüne" de çıkabiliriz. Nedir yani? Yeter ki, kişisel çıkarı değil, ülkemizin kazancını gözetelim.

***

Dini dayatmaya da, dinsizliği empoze etmeye de karşıyım. Dini isterse gitsin boka tapsın, bana ne? Radikal dinci ile radikal ateistler birbirine benziyor. Fakat din, "inanç" olmaktan çıkmasın lütfen. Bugün bakıyorsun, insanlar din adına acayip şeyler yapıyorlar: Siyasi, toplumsal, ekonomik... İnşan inanamadıkları belli değil. İnşanın konusu olan dine hiç kimse laf edemez. Ama onu niye getirip siyasete malmaze yapıyorsun? Veya neden siyasi olarak dindarları dışlıyorsun? Gerekiz, mansız ve kötü yani.

HAPİSTE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜN VAR!

Esaretin Bedeli (Shawshank Redemption) çok sevdiğim bir hapishane filmidir. Orada "Cezaevlerinde herkes masumdur" diye bir replik vardır. Cezaevlerinde herkes masum görünür. Suçuştı bile yakabırsalar, suçsuz olduklarına inanırlar. Ve içerideki insanlar dışarıdakilerden çok daha ahlaki. Hapishaneler dünyanın en eşit yerleridir. Başka hiçbir yerde o kadar eşit olamazsın.

***

Hapse girince bir bakıma özgürleşiyorsun. En azından ifade özgürlüğü var! Her şeyi söylemekte özgürsün. Duvara konuşacaksın ama. Polis kapıma dayanacak diye korkmuyorsun artık. Bu da insanı rahatlatıyor.

***

Hapisten sonra özsaygın artıyor. Yaşadıklarından sonra holla gözülebilmek... Metris'te koğuştaki bir gülüme, bir kahkaha başla bepebsiz... Sinirler bozulmuş. Dedim "Bu normal değil." Sonra gülenlere seslendim "Arkadaşlar çok gülmeyelim başımıza bir iş gelecektir" Daha ne olacak yani, ağzımıza sığınışlar. Millet tabii büsbütün kahkaha attı.

***

Boyle daracak bir yerdesin, tuvalete gitmek için bir saat "Meeeeeeee" diye melemen lazım, "Meeeeeeeeemur beeeeeey!" diye. Bir zaman sonra

beynin kilitleniyor, şalter iniyor. Üzgün de değilsin, mutlu da... Stockholm Sendromu yaşıyorsun, kaçınılmaz olarak. Seni gözaltında tutan polislerle aranda bir şefkat oluyor.

BİLMEMEN, APTAL DEĞİL

Biz 12 yıldır birlikteydik. Meltem'le. Evliliği düşünmüyorduk, gerek yoktu ama OHAL sebebiyle bir buçuk ay görüşemedik. Karar verdik, orada evlendik. Murat'la Gökçe de şahidimiz oldu. Nikahtan sonra, "Beş dakika konuşalım" dedim, gerdeğe girelim demiyoruz, sohbet edeceğiz, yok abi, izin vermediler!

***

Akl vermek gibi olmasın ama entelektüellerimiz, karşılarındakini küçümsemekten, aşağılamaktan vazgeçsinler. Tamam, kabul, senin 13 yaşında öğrendiğin bir şey ben 33 yaşında öğrenmiş olabiliyim. Fakat bu benim aptal olduğum anlamına gelmez.

Parayla kültürün kimde olacağı hiç belli olmaz!

DÜNYAYA TÜRKÇENİN GELMESE, TÜRKÇE'Yİ ÇOK İYİ ÖĞRENTİRDİM

Ben hapisten, iki kişinin hayatını parayla çıkıtm. Bir Spinoza (Ethica kitabını üç kere hatmettim)... Hatta Murat'la tartıştık: "Sen anladın mı Ethica'yı?" dedi. Dedim "Anladım." "Nasıl anlırsın?" diye bana kızıyor! Diğer de Wittgenstein. Tractatus ve Felsefi Soruşturmaları okudum. Hayata inanç açısından değil, felsefi bir gözle bakmak gerektiğini anladım. Duydum ki rahmetli Ulus Baker, Spinozacıymış... Duygu durumlarının gerçek içeriklerini anladığında kendine daha çok hakim olabileceğin konusunda ettiği sözler beni çok etkilemiştir.

Murat ve Gökçe yerine koğuştaki Spinoza ve Wittgenstein'la kalsaydım... Bilemiyorsun, belki daha çok sıkıldım! Wittgenstein çok ters adammış.

Wittgenstein'in "Dilimin sınırları, dünyamın sınırlarıdır" demesini sevdim. Eğer hayata yeniden başlasaydım, Türkçe'ye çok iyi öğrendirirdim. Şu sıra Derrida'ya, yapibozumuna merak sardım.

HAM ÇÖKELEK'TEN SPOINOZA'YA

Eh, bir tane hayatın var. Maç 90 dakika. Hayatına, Ham Çökelek ile başlayıp Spinoza'ya laa bitirebilirsin. Her şey, senin olaylara bakış açını değiştirebilirlemlen alalım.

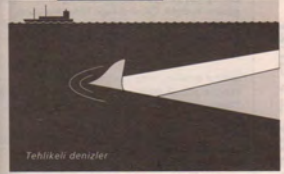
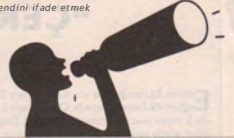
Değiştirdin, değiştirdin; yoksa yandı!

Haaa, eylem ne der?

Ne derse desin kardeşim, Fuck'em all! (Hepsini sıkıyor ve yitiriyor)

LEKE OYUNLARI Cemil Cahit Yavuz

Kendini ifade etmek

Tehlikeli denizler

Savaş oyunları

Korkma!

"Başsız topluluk"

Gelip geçici ilişkiler

"Üyesi olmadığı örgütün propagandasını yapmak" iddiasıyla yargılanan ve 421 gün mahpusluktan sonra tahliye edilen gazeteci MURAT AKSOY, OT'a konuştu.

"ÇEKTIĞİM ACILARA DEĞDİ" DİYEMİYORSUN

Evlilik, ilk çocuğumuz var: Kızım Zehra Duru 10, Oğlum Ali Emre 3 yaşında. Oğlum ben 2. hem de 3. yaşına ben hapisandeyken girdi. Doğum günü, doğuş günüyü, açık görüşte oğlum doğum gününü kutladık. Çikolata kapı bisküviye, mum niyetine çubuk kraker saplayıp pasta yaptık. Ertesi gün de benim doğum günümü. Beraber kutladık.

İşletme okudum, onun üzerine İnsan Hakları Hukuku yüksek lisansı yaptım BİTİ Üniversitesi'nde. Yıllarca gazetecilik, köşe yazarklı, TV programcılığı yaptım.

Önce derin örgütü üyesi olmamakla birlikte derin propagandası yapma suçlamasıyla tutuklandım. Suçlama, iddianamede derin örgütü üyeliğime dönüştü. İlk duruşmada savcı, suç ve ceza değişebileceği gerekçesiyle beni tahliye etti.Aynı gece suç vasmım bu kez iki kez ağırlaştırılmış müebbetolarak değişti.Yıllarca yazdık hukuk mu,guguk mu diye;ne olduğunu yayşayarak gördük.

Mahkemede bana darbecilikle ilgili hiçbir delil sunmadılar ama ben tüm suçlamaların gazetecilik faaliyetleri olduğunu delilleriyle sundum.

GİTTİ 421 GÜN!

8 yıl Yeni Şafak'ta çalıştım. Farklı da olsam beni, oradakiler çok yakından tanıyorlar.Alevi, solcu olduğumu biliyorlar.Ve çıktktan sonraYeni Şafak'tan sadece bir kişi ayrı beni.

1996'dan itibaren, çeşitli gazetelerde 1000'in üzerinde yazı yazmışım, 300'den fazla TV programına katılmışım, binlerce sosyal medya mesajı yazmışım... Hiçbirine açılış herhangi bir dava yok.

Hepimiz bu ülkenin eşi vatandaşsınız. Benim bütün çabam bunun söylemen pratiğe geçirilmesini içindi. Bu cabanın karşılığı ne yazık ki, bana 421 güne mal oldu.

İLERİ SAYIM, GERİ SAYIM

30 Ağustos 2016 Salı günü sabah 5'te kapı kaldım. İlk üç gün bizi Gayrettepe'deki Emniyet'e götürdüler. Bu üç gün benim için "Sonsuz sessizlik"ti... Bir hücreye atıldılar. 5-6 kişiydik orada. OHAL var. Gözaltı süresi 30 gün.Seni kaç gün tutacaklar bilmiyorsun.

"En fazla üç ay kalırım" diye kafanda kurguluyorsun. O üç ay geçtiği zaman "Ya niye brakmıyorlar beni, ne var?" diye bir sürü soru soruyorsun. Günleri sadece ileri sayıyorsun.Sonra duruşma tarihi belli oluyor: o andan itibaren de duruşma gününe kadar geriye saymaya başlıyorsun. Bu sayma işi bende takıntı oldu.Şimdi de hapisten çıkalı kaç gün oldu onu sayıyorum!

***

Bl 10 no'lu koğuşa koydular bizi. Gökçe (Fırat), Atilla (Taş) ve ben.Alt katta 20, üst katta 18 m'lik bir alan paylaşıyorsunuz, bir de 28 m'lik bir avlunuz var. İlk ay çok zor geçti.TV, gazete, mektup yok.Telefona iki haftada bir izin var.

***

Mehmet Ali & Akşamfasesi

Beni en çok mutlu eden şey, tutulduğumun ikinci günü CHP milletvekili Veli Ağbaba'nın ziyareti oldu. Dördüncü günü de Sezgin Tanrıkulu geldi. Umudlandı.Veli Bey de, Sezgin Bey de, Kemal Kılıçdaroğlu'nun selamlarını getirdi.Suçsuz olduğuma inandıklarını söylediler. Gerek CHP,gerekse genel başkanı benim bana hem aileme sahip çıkarak benin hayata başlağan en önemli katkısı yaptılar. Buradan Kılıçdaroğlu'na, milletvekillerine ve CHP'ye teşekkür ediyorum.

DIŞARDAKİ MAHKUMLAR

İçerideyken en çok düşündüğün, ailen. Sen içeride bir kişi tutuklusun ama esas dışarda ailen,eşin,kızın, oğlun tutuklu! Onlar da sensizliğe mahkum. Kızım dördüncü ve beşinci sınıfa babasız başladı. Oğlum çok küçük, daha bir şeyin farkında değildi ama deli gibi özledi duymak ailemi.

***

Atilla Taş, Gökçe Fırat ve ben. Üç farklı dünya. Birbirimizi tanıyıyoruz. İyi alanlarımız, geçmişlerimiz çok farklı. Ama hapse girdiğden andan itibaren orada solcu, sağcı, İslamcı filan değilsin, orada sadece tutuksun ve de insansın. Dayanışma içinde olmak zorundasın. Bir tür komün hayatı yaşadık 421 gün.

***

Mutluluğum buruk.Çünkü uğruña mücadele ettiğim, iyi olsun diye umut ettiğim bir Türkiye'ye çıkmadım.Toplum olmaları başaramıyoruz.Türkiye bir cemaatler toplama. Laikler-İslamcılar,Aleviler-Sünniler,Türkler-Kürtler... Dahası bugün hepsinin arasında ki mesafe daha da açılmış.Dolayısıyla "Çektiğim acılara değdi" diyemiyorsun.

ARABESK VE BREAKDANCE!

Ben arabesk seven biriyim.Eskiden Ferdiçindin diye ama Müslüm Gürses'i geç keşfetmiş için kızyorom kendime.

***

Türk filmlerinde o hapishane sahnelerinde sigara içilir.Tutuklanmadan önce sigara içmiyordum. Kantinden dört paket sigara yazdım. Çüneyt Arkin gibi tütürdüm bir iki tane.Sonra şunu düşündüm, "Murat Aksoy, sen ne yapıyorsun yaaa? Belki üç gün sonra çıkacaksın, çocuklarına sarılacak ve sigara kokacaksin!" Hapishaneden sigara içen bir adam olarak çıkmak istemedim. Paketi dolaba koydum.

***

Kabataş Erkek Lisesi'nde okurken breakdance yapardım, kafamın üstünde dönerdim. Sınıfın Volkan vardı bir de dışardan Oğuz ve Orhan Gencebay'ın oğlu Altan.Azize Gencebay'ın Barbaros Bulvarı'ndaki evinin salonu çok genişti, yerler parketliydi, onların evinde çok dans etmiştizdir. Sen tutuklanmadan bir sene önce, kızımız göstermek için, evde breakdance yapmıştım. Kafamın üstünde hâlâ dönüyordum.

Hapiste, günde iki saat yürüdüm. Pet şişelerden dumble yaptım,vücut çalıştım."Senin bu disiplini bızman bana da güç veriyor" derdi Atilla içeride, bu beni de motive edirdi.

HAPHİSHANE, FİLMLERDEKİ GİBİ DEĞİL

Yeşil Yol, Esaretin Bedeli,Alcatraz'dan Kaçış gibi hapishane filmlerini severim.Ama bunlarla Silivri'yi kıyaslamak mümkün değil. Onlar film, bunlar gerçek. Filmi izliyorsun ve bityori. Hapse girmek hapishane filmi izlemek gibi değil.

Hİç kaçış planı yapmadık. Çünkü mümkün değildi. Bir de bir suç işlemek ve kaçmayı gerektirecek bir durumumuz yoktu.

"MERHABA AHMET ABİ"

Atilla iki şarkı yaptı. Birisi Metris'te, biri Silivri'de. Gökçe bol bol okudu ve yazdı. Ben de yazmakta olduğum kitap hakkında okudum.

Hapishanede okuyup beğendiğim kitap Ahmet Altan'ın "Yabani Manolyalar"ı bir de Stefan Zweig'in Vicdan Zorbalığı Karşı kitabı.Ahmet Altan'a aramızda 25 metre var.Açık görüşlerde rastlaştık. Onun o yastıklı dik duruşuna hayran kaldım. Ben ağladığım günler, onu görünce kendimden utanıyordum. "Üç tane müebbetle yargılanıyor, senin mutsuz olma hakkın yok" diyorlarm kendime. İlk dört ay çok ağladım. Toplandım sonra.

NEŞELİ ŞİRİN, YEŞİL DEV'E DÖNÜŞESİN

Ben kendime "Hem kelsen hem fodsulun bu devlet senden niye korkmuş olabilir?" diye soruyorum. Fikirlerimden dolayı hapse girerlerli düşünüyorum: Nâzım Hikmet, Necip Fazıl,Ahmed Arif, Sabahattin Ali, Kemal Tahir... Ben onların milyonda biri kadar değilim... Devlet bende siyasi mahkum karizması gördü herhalde.

Neşeli Şirin'den Yeşil Dev Halk'a dönüşüm 421 günde! Tekrar Neşeli Şirin olmak gerek, hayat devam ediyor çünkü.Hiçbir zaman Halk'lık iddiam olmadık zaten. Herkes eşi olsun, karısı olsun, demokratik bir ülkede yaşayalım, benim bütün derdim bu. ✨

YAY IDEFIX

15. Sanal Kitap Fuarı
13 KASIM - 30 ARALIK

Ot Dergisi
okurlarına özel
10 TL'lık*
indirim kodu:
806A83E2

Tek Tık'la Türkiye'nin En Büyük Sanal Kitap Fuarı'na!

Türkiye'nin en büyük online kitabevi Idefix'in, 15. Sanal Kitap Fuarı 13 Kasım-30 Aralık 2017 tarihleri arasında idefix.com'da! 2.400 yayınevi, 150.000'den fazla kitap, %70'e varan indirim, yazarlardan öneriler, okuma listeleri ve sürpriz hediyeler sizi bekliyor.

///idefix

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

Ne acayip insanın başkasının erşek çok kendi canını yakan kıymıqları reva görmesi. Her katilin bir başkasının kurbanı olması ne acayip. Ne acayip kalbin arzı, talebi ve o müthiş dengersizliği.

NE ACAYIP

Kırmızı bilmiyor sanki herkesin bildiğini. Bir sonu yokmuş gibi kora dökse yaşıyor bütün ömürler.

Ne acayip.

Ne acayip er ya da geç öleceğini, hatta bunun belki hemen yarın olabileceğini bilerek, yine de yoktan sebepler uğruna içimecek birilerini. Güneşin bereketine yüz çevirip sıkı sıkı kapamak perdeleri. Bir koltuğa çöküp, yarın hatırlamayacağını bir kedere saptırmak ya da.

Ne acayip unutmak, tabiatıyla kimsesiz olduğunu dünyada. Ve sanki birileri bu konuda yazfesi yapıyorlarmış gibi herkese ayrı ayrı alınmak. Aldırmaıp başıyca gelişigüzel atıldığını, harı harıl kendine kök aramak.

Ne acayip solacıların bile bile, bir küşek bulup kök salmaya çalışmak.

Sokulanlar acayip. Sonra toprağı havalandırın köste-bek. Yağmur ve obur zarfı şeyler. Gökyüzü acayip, yeryüzü daha fazla. En acayibi de insan, bütün bu acayiplikler ortasında.

Sahi, sen anladın mı ne aradığımızı burada?

Her şeyi anlamı bulmaya çalışmak ne acayip. Aramak, aramak, ısrarla, kanaya, kanata aramak. Yeni bir iç yapıyorlarmış gibi saçma bir hevesle eline sivri uçlu kalemler alıp kalbin damarlarını kazıya kazıya yeni baştan aramaya koyulmak.

Ne acayip bulma umudu taşımak.

Hem de koybetsenye bu kadar çok benzerken bulmak.

Ne acayip beklediğini kimsenin asla gelmesini ve hiç beklemecilerinin renkli boncuklar gibi dölmesi. Büyük hasreterin küçük heveslere kurban edilmesi ne acayip. Ne acayip insanın başkasına en çok kendi canını yakan kıymıkları reva görmesi. Her katilin

bir başkasının kurbanı olması ne acayip. Ne acayip kalbin arzı, talebi ve o müthiş dengersizliği.

Başkalarına sevilmediğini kadar seviyoruz biz de öbelerini.

Ne acayip yıpranmış telefon rehberleri. Artık aranmayan numaralar, kopmuş sayfalar, unutulmuş isimler... Ne acayip nicedir kırmızı kılıfı o rehberlerin bile ortaltık görünümünü. Telefonların bizzat birer rehber dönüşmesi, sadece numaralara değil, hayatın kendisine bile kulavuzluk etmesi ne acayip. Kargalar geliyor insanın altına.

Ama yine de ağlamak istiyor insan hatırlamadığı isimleri düşündüğünde. Çünkü onlar kendi isminin de başka bir yerlerde unutulmuş kanıtı neticede.

Ne acayip kapıları, telefonlara dikilen gözlerin kırılanlığı. Beklemenin yığılğı, anlamının boziza atığı düğüm... Yine de perdedi aralayıp bir heves sokağı göz gezdirmek. Ve kimsenin gelmesini elbet.

Ne acayip başka perdeler de senin için aralanmışlarmış belki böyle, beklemekte meşgul olduğundan herhalde, kimselere gionemek.

A ve B noktalarından kalkıp asla buluşamayan trenler, çarpışmaları demek.

Ne acayip bir hayatın trajedisinin başka bir hayatın detayı oluvermesi sadece. Bir finkirin birbirimizin hayatlarını açtık figüranlığı. Nâdiren de olsa kâzandığımız başarıların söbe söke, hatta parçalayp kanarak bir yerlerini, muhakkak elimizden alması. Sonra bizim elimizin ucuyla başkalarına kurtuluşuymuş ya roller. Dönüp onlara bakmışyız. Bir heves

girişikleri kırılan oyunlara aldırmaıymız. Bize verilen tekmiil acısı yarısı geldikçe başkalarına ıkram etmekten zihhar kaçınılmışız ne acayip.

Hep kutsal kâşpelerimizden bahsediyoruz, peki ya bizim kurtulmuşuz?

Ne acayip yorgun kıl saatleri. Hep yanlış zamanı gösteren akrepeler, onları usula sokuverdiği bile-kiler. Kesilen nabız. Akın zaman ve damlayan kan. Birilerinin bir şeylere hep geç kaldığına inanması ve birilerinin de daima erken geldiğine. Ne acayip asla buluşulamayan istasyonlar. Kaçan trenler, limandan ayrılan gemiler ne acayip.

belli bir vakite ayrılanmış ve ille de o vakit beklemeyi adet edinmiş insanlar ve duduklu tencereler. Uzun suskunlukların getirdiği büyük patlamalar ne acayip. Duduklu tencereler ne saçma ve Allah'ım, insanlar ne kadar yalnız. Nasıl da korkunc bir şey bu yalnızlıktır.

Ya da belki yalnız olduğuna inanmış koca bir koloboliz.

Ne acayip doğarken ağlayışımız ve ötürken gülümsemeye çalışmamız mahcup bir özür gibi.

Ne acayip bizim sandığımız bu âlemden başıra çağıra geçip, minicik bir iz bile bırakmadan yokluğa karışmamız. Heybetli ve zavallı, şerefli ve sefil, ama insan, işte insan, sadece insan varlığımız. Tekmiil sersermişliğimiz ve hatalarımız karşısında, avunup sığınabileceğimiz tek şeydir belki de insanlığımız.

Ama gene de ne acayip kopyalayışımız ve yapıyorışımız. Bütün acağı. Bütün hayastara. İlkmiş gibi. Sonmuş gibi. Sonuza kadar. Ne acayip.

Not: 257

METİN ELOĞLU

Ayşemayşe: 1968'de yaşamlağdı. *Ayşemayşe* kitabıyla aynı adı şirden: "Ah o dünü Ayşe, ah yaşamın eğildi kırak yün". **Behçet:** Necatigözü yazdı. "Behçet" a' şirdinde. "Ama vupoları seyredir Bekiştos" a' der. "C" şiri der Behçet Hoca'ya yazılmıştır.

Camgülisti: "Cumba yetim bir çiçekcağzı/Seni hep bu pencerede beklicem, diyors! Bilmiyor/Orunla her okasın İstanbul'a kaçacağına".

Celebi: Asaf Hale' "Celebi"liğinden umulmayan bir biçimde, Eloğlu'nun şirlerini skatolör'ü, yani' pislikle edebiyatı' yapmaktır suçlar.

Dizin: Denemelerinde "şir" yerine kullandığı sözcük. Dizin (1971) aynı zamanda 7. şir kitabı.

Eloğlu: "Ben keçileri kaybettim/Eloğlundu usta coban!...Bu soyadı bana haram" demıştır "Eloğlu" şirdinde.

Fesleğen: Son şir kitabı Önce Kadınlar'daki (1984) "Fesleğen Susuz" şirdinde alim duyusunun kederi hissedilir: "Eşiğe oturup hay okşam okşam".

Günü: "Niye tüm düne düne?.../Bir sevimsen okşatıyor, düne dolamış diline." Şirinin Eloğluca adı "Gönül Günü" mü yoksa? Bir de "Güzülü" var.

Ğ: Yumuşak G (1975) adlı kitabı vardır, kitapta "Ğ" şiri vardır, şir Sabahattin KudretAkso'a adanmıştır: "Yeni adresim şöyle: Çoçuksuz tek ev-İSTANBUL Çukurbostan".

Horoz: 4. şir kitabı Horozdan Karkan Oğlan'dır (1961): "Kanamış ibiğinden oğlanların ırktığı/Horozlar eşiyor zincirleme".

İsl: Metin Eloğlu Sözlüğü (160. Km, 2015) hazırlayan şair İlker Şağılı, "İsl" için, "Şahip, malik. Şiirde isabiz ziddi olarak kullanılmış olabilir" diyor.

İstanbul: Gizli değilde de az bilinen büyük İstanbul şiir: "İstanbul'u mu? Kanıma azıcık ekmeke doğral" der. İstanbul'u böyle sever.

Jose: (İturb) Baskı piyanist (1985-1980) Eloğlu, "Xavier Cugat" şirdinde "Jose İturb'den, Xavier Cugat'dan sana pilok alam mı?" demiş.

Külünk: "Külünk-sözlüğe hiç bakmayın-bilermiş iş demekti" dizesiyle, şair alfabetine katkda bulunmuştur.

Lokman: (Hekim) Odun (1959) kitabındaki "Lokman Hekimin Sev Dedigi" şirinin son dizesi "Ben ki omrullah altı görmemiş şir nallont" biçimindedir.

Mavi: Mehmet Taner "Eloğlu Mavi"nden söz eder: "Mavi", şairin kendisine "değme sini isteyeceğim ilk şeydir" der.

Nedircik: Ne olduğı söylemek istemeyen şey Asaf Hale' Celebi 1942'de "Nedircik Yavurları" nu, Eloğlu 1959'da "Nedircik Yavrusu" nu yazmıştır.

Otobos: Siki soruşturur ha "Gele" şirdinde: "Neyle geleceksin otobosla mı Kuşla mı".

Ö: Yumuşak G'deki "Ö" şiri Tomris Turgut Uyar'a adanmıştır: "Burma/bıyık tırmakları/Önünü kesiverdi bir ovinçsiz".

Palamut: Üstelik Sukan Palamut (1957), ikinci kitabıdır: "Yahu ben İstanbul'suz edecek adam mıydın" der ve İstanbul'suz edemedi!

Rüzgar Emek: 1978'de yaşamylan, kapağıın Orhan Peker'in yaptığı şir kitabı. Acaba Rüzgar Emek mi? Rüzgar Emek mi?

Sıptırma: "(eşi Sivas sıptırması İstanbul kapıcılardandır) dizesiyle "En" şirdinde EceAyyhan'a selam gönderir. Sıptırma; atmak, fırlatmak.

Şeytanırnağ: "Ben bir şeytanırnağıym! Hele, uzağı ellerde" dizesiyle Dizin (1971) kitabının başında durur.

Türkiye'nin Adresi: (1965) "Yeni Türkiye'yi bulmak kolay, Türkiye avucunun içi! Ama gerçek yerini kimselere belletmeyecek-sin! Adama gülerler valla".

Un: "Değirmen" şirdinde undan bol ne olabilir! Un "namluda solğan güz" dur, un "tohumgöçün açoçna gezip tozuşu" der: "Of/aman diye mi haykırcaaksın şimdî? Eh, bir bokma o da un".

Üsküdarlama: Şiiri Üsküdarlıms, Üsküdar'dan ne kaldıysa şirdine doldurmuştur: "Gerçekten seviyor musun/Güllerin şölunöl.../Üsküdar kim biliyor musun?"

V: Yumuşak G'nin "V"sini Gaye'yle Jak'a adanmış: "Kişi payına düşen ne, şü deniziz-yu-mağından/Bir tuz içliği mi, örgü-çir-gü kulaç mı şu yağından?"

Yaa: "Sen gitin ya yine" diye başlar şir: "O ikimiziz güzelliklerin tümüne obür gün/Bir şapşal gurbet çökelenir elbet" diye sürer.

Zurna: "Zurnanın Zart Dedigi Yer", ilk kitabı DündüklüTencerde (1951) bir "Garip" şirdir. Orhan Veli'nin Süleyman Efendis, Eloğlu'nun Sultan Süleyman'ı...

Xavier (Cugat): (1900-1990) İspanyol orkestra şefi, söz yazarı. Aynı adı şir: "Amma da yıpın şilik kuz, dağılynak, insan şir.../Xavier'in ne vatanı, diye öksüz".

Nankördür aşk.
İlk aşkı unutamazsa insan
sonu yaşayabilir mi?

HANGİSİ NİÇİN?

İstanbul'un boğazi mi? Ankara'nın ayazı mı? Hangisi? Niçin?

Ayaz, tokadı yapıştırır, ayıltır adamı. Ama İstanbul Boğaz'ı hülyalara daldırır. Ama, hülyalı gezmek daha iyi galiba!

İlk aşkı mı? Son aşkı mı? Hangisi? Niçin?

Åşk olunca hep ilkmış gibi gelir insana önce. Nankördür aşk. İlk aşkı unutamazsa insan sonu yaşayabilir mi?

Ayrıldıktan sonra düşman gibi mi? Dost gibi mi? Hangisi? Niçin?

Bu, ayrılık sebebiyle alaka. Çünkü bazı insanlar arkadaşken şahenedir. Ama sıra ilkiye gelince kekimiz olur. Anlaşmadın ayrıldıysan dostluk olur belki. Aldatılmışam ne dostluğu, suratına bakmam!

Hayata hesap sorulur mu? Sorulmaz mı? Hangisi? Niçin?

Sorulmaz. Soracaksa insan kendine hesap sormalı.

İlah almak için insanların arasına karışmak mı? Tek başına kalmak mı? Hangisi? Niçin?

İlah almak için insanların içine karışacaksn ki hikaye birkirresin. O topladığın hikayeler tek başına kaldığında çıkiverir ortaya.

Güzellik bela mıdır? Deva mıdır? Hangisi? Niçin?

Deva için kullanmak lazım. Bela insanın içindedir. Güzellik geçici.

Empati mi? İhtikam mı? Hangisi? Niçin?

Bazı olaylar karşısında empatiempatı kuramam. İhtikamım acı olur.

Çizgi roman mı? Çizgi film mi? Hangisi? Niçin?

Çizgi film. Çizgi roman hiç okumadım. Pek sevemedim galiba.

Hayatı şarkılardan mı öğreniriz? Yaşadıklarımızdan mı? Hangisi? Niçin?

Yaşadıklarımız şarkı oluyor zaten ya da başkaların yaşamaları bize ilham veriyor. Şarkıların tek belkentsi paylaşılmaktır. ✨

Gurbetteki ikinci ayımda bir yerlerden duydum şu sözü ve hemen satın aldım:
"Sakin kıyasla, 'Farklı' de." Bir sene olmak üzere hâlâ "Farklı" deyip
duruyorum, içimde kopan kavgayı ayırmak için.

MÜSLÜM GÜRSES VE AVRUPA PARLAMENTOSU

"Bu topraklardan Neşet Ertaş çıkabilirdi diye umudum var hâlâ..."

Memleketi bir vesileyle terk eden insanlar, dayanılmaz zor bir çekişkin kurbana olurlar. Kanser filan olurlar ama bu dert yüzünden, oyle değil...

Kıyaslarlar.

Her gün kıyaslarlar.

Her saat, her dakika, her saniye kıyaslarlar.

Domatesin kırmızı kıyaslanır mesela. Çanakakale domatesi de kan kırmızı olmaz ama lezzeti on numaradır. "Buranın domatesi hem renksiz hem de tatsız bel"

Anamur muzı ayrı bir ihtilaf konusudur: "Kokusuna hasret kaldık resmen Avrupa'da..."

Ne domatesi ne muzı ne de caddeleri bize benzer bu yaban memleketlerin.

Bankada sıra beklemesi de bile benzemez garsona alıp arı vermesi de güneşi de dili de cezaşı da aklı da içdeti de ayrımcılık da medeniyet de...

AHMET KAYA, ORALARI SEVEMEDİ

Gurbetteki ikinci ayımda bir yerlerden duydum şu sözü ve hemen satın aldım:
"Sakin kıyasla, 'Farklı' de."

Bir sene olmak üzere hâlâ "Farklı" deyip duruyorum, içimde kopan kavgayı ayırmak için. Birkaç öğlüm, kötü deyil. Sen biraz pozitif ol" diyor.

Kavgayı tam içimde gurbetçi kazanmak üzereyken, mahallemin çocuğu zamanlarımdaki ben, büyük dudaklıya mırıldanmaya başlıyor:
"Ama kötü işte her şey!"

"Kötü derssen olursun, Ahmet Kaya oraları sevemedi diye oldu. Onu gönderenler nebalidir" diyorlar sonra.

BU KEZ ÜLKEME DÖNEMEYECİM

Avrupa Parlamentosu'nda, son yıllarda "Türkiye'de medyaya baskı var" iddialarını konuşmak üzere davet aldım.

Ayıpır söylemesi buna benzer nerelere gittiğim ben de jimdi hava atmış olmayışım diye yazıyorum size.

Eski konuşmalarında neler anlatıyordum neler, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yönetenlerin insan hakları ve özgürlük meselelerinde nasıl ihaller yaptıklarını başıra çağırı anlatıyordum. Sonra uçağa binip Kurtuluş'a evime varıyor, birkaç gün sonra memleketin en çok seyredilecek, tartışma programlarında yeni cumhuriyetin kurucusu o mahallemin çocuğu zamanlarımdaki ben kadar Mehmet Ali Ağca'ya...

huzurlu uyuyordum.

Ama bu son davet başka. Konuşuktan sonra ülkeme dönemeyeceğim bu kez. Benim kararım değil, gönderildim ben.

"Memleketi bir vesileyle terk eden insanlar"dan biriyim artık.

Kıyaslamam şart...

HZ. ALİ GELSE, ÇEKKEK KAMERA YOK!

Alevi basını adına konuştuk bir meslektaşım. Salonda Türküyekler, yabancı gazeteciler, parlamentolar vesaire. 4-5 dilde simultane tercüme yapıyor. Alevi meslektaşım oyle şeyler anlattı ki "Hz. Ali yeryüzüne geri gelse haber yapacak Alevi kamerası kalmamış!"

Kurt basını adına başka bir meslektaşım aldı sözü. Oturum aralarında, "Lobi Salonu" denilen yer, kafeteryanın orada, başka gazeteciler, yan salonda giderken bize "Hay" demeye gelenler, öğrenci grupları, turistler bir aradıysa.

Yaşlı Kurt kadınının cesedi sokak ortasında bir hafta yatmış, bir tek fotoğraf çekmiş Kurt muhabir, merkez medya kor kalmış belgeye aylarca. Robotik konusunu anlatmamayın şimdi bana.

Sevgili Avrupalı dostlar, mutlaka adını duymuşsunuzdur ama ben yine de tanıtayım, Türkiye'nin en büyük değerlerinden birisidir Müslüm Gürses.

Sonra başka meslektaşlarım konuştuk.

BİZE GELİNCE "HİM HİM" İNGİLİZ'E GELİNCE "OHHH SHIT"

İkinci arada soğuk, somerla sandıvı yedim, soğandan midem yandı sıra bana gelmeye yakın.

Ben de anlatmaya başladım. "Benim ülkem kötü durumdadır," dedim. Gözüm düğünlendi.

Derken bir de İngiliz gazeteci eklendi konuşmaya. Bizim, Yeşilköy Havalanı'nda gözaltına almışlar onu. Oyle bir bağırması var ki anlatırken, İrlanda'nın bağımsızlığı için konuşuyor olsa yasa tasarısı çıkardı, parlamentodan iki güne.

Tam 12 saat sürmüş gözaltı süresi. Üstelik ne su ne de yiyecek vermişler adamı. Telefon bile açmamışlar. Sabahın beri anlatıpımız korkunç meseleleri uzun suratlarla dinleyen yabancı meslekodan biri "Ohhh shit!" diye bağırıp ofiklendi. Neticede bir İngiliz vatandaşının kazanılmış hakları vardı ve dünya üzerinde her kimse bir İngiliz'e oyle kötü davranılamaydı.

MÜSLÜM BABA'NIN KLASİK SORUSU

"Yarı Rum yanı Ermeni bir Türkiye vatandaşları olan bana niye böyle yapıyor ulan, ona da shit!" diyemmiş geldi. Neticede memleketi temsil ediyoruz, demedim, diyedim.

Başka bir şey söyledim.

"Sevgili Avrupalı dostlar, mutlaka adını duymuşsunuzdur ama ben yine de tanıtayım, Türkiye'nin en büyük değerlerinden birisidir Müslüm Gürses. Arabesk öncüsüdür. Jazzy gibi, Blues gibi, Rembebo gibi bir underground kültür hikayesidir arabesk.

Müslüm Baba'nın Gülthane konseri 300 bin kişidir. İzleyiciler arasında hafif kendini kanatanlar da olur ama detaylara boğmayayım sizi. Müslüm Baba konserlere mutlaka bizim derlye, adas olan rigardır içip çakar Salmeye çıkışında bulutlardan bize el sallayan bir melek gibi hissedir kendini.

Doner ve 300 bin kişiye sorar: "Nasılınız?"

Kitle coşkuyla, tek bir ağızdan haykırır:

"İyyiz Babaaaaa"

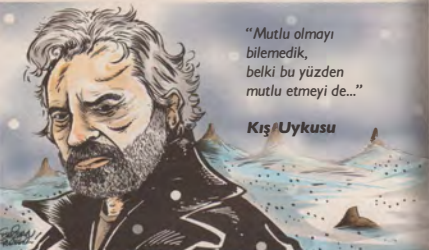
Müslüm Baba: "İyi, iyi. Aman iyi olun. Bir de sizi düşünmeyeyim" der..."

ACILI İNGİLİZ'DEN RİCAM...

Dondum, İngiliz meslektaşına sorduk.

"Arkadaş beni affet, kıyaslamak gurbetçilik hastalığıdır. İster istemez, anlatılarkın kafamda dolandı durdu. Senden bir ricam var. Madem o kadar çok acı(!) çektin... Ne olur gitmeyiver kardeşim Türkiye'ye şu aralar.

"Bu topraklardan Neşet Ertaş çıkabilirdi diye umudum var hâlâ..."

Kış Uykusu

Leon

"Parmak izlerimiz dokunduğumuz
hayatlardan silinmez."

Remember Me

- Sen sahiden ölünce bilyeler n'olucak?
- Ne bileyim ben?
- Bana versene?
- İyi ya, ölünce abimden alırsın.

Canım Kardeşim

Mehmet Ali & Akşamsefası

İnsan, ömürlerinin bir kısmını kızartma tavasının başında patlıcan kızartarak geçiren tüm kadınlar adına öfkeleniyor.

FRİTÖZ, SUTYEN VE DİĞER GEREKSİZ ŞEYLER

Göçükken, eve en çok alınması istediğim şey fitritözdu. Patates kızartmasını çok seviyordum ve küçük kırmızı kamyonetle sokaka girdiğinde birikişim borçlar yüzünden mahalleli kadınların yüreğini hoplatan taksiçisi Süleyman' dan alınan elektrikli batanneyeşim taksidi bitince, mutfak tezgahına bir fitritöz koyup içinde parmakparmak patatesler kızartmamak için hiçbir sebep görmiyordum. Annem görüyordu. "Onun yağına yetişemeyiş yavrum, Gülşüm teyzeler almış, bir iki kere kullandıkları sonra kutusuna geri koyup kaldırmış. Ona bir sefer koyaçağım yağla ben size on sefer patates kızartırım" diyordu.

Annem haklıydı. Fritöz sevdamdan çabucak vazgeçtim. Hem zaten kızartma sağlıgazardıydı.

Kızıl tırnakla sağığazaları
Annen, beni ikna etme
çalışmalarına devam
etmek için, Turgut
Özal'ın ölümünü
de kızartmaya
başladı. "Sigara
böreğini çok
severdi"
dedi, tanıdığı
birinden söz
eder gibi. Acaba
gazetede sigara
böreği yerken
fotoğrafını filan mı
görmüştü, tamamen
uyduruyor muydu, hiç
bilemedim.

İlk sütemini kendim daktım. Hayatta herkesi kılıfı gelen şeyler, bana zaten hep nimetti. Ortanca çocuk olmak, hiç zorlanmadı kabul ettiğim bir biçimde, hep unutulmak demekti. Arada kaynayıp gittim. Kimse ne benim ne de memelerimin büyüdüğüünü fark etti. Etrafa bulduğum bir kumaştan ilk küçük içgen kestim, uçlarına ipler diktim. Üstüme geçirdim, arkadan fiyondakim. Kimsenin tatile çıkmadığı, yaz boy pencerenden içeri top oynayan çocukların kükürlerini duyduğdu o küçük mahallede, bence o gün, dünyadaki tüm sütyen tasarımlarına boy ölçücek güzelliğe bir şey yaptım.

Geçenlerde bir iç çamaşırı mağazasında corap fiyatlarına

rsivi - <https://rantev.com>

yetmiş. Telefonda konuştuyu kıyışın
bırakıyor. Kasiyerin önüne bir
yaşlı, diğeri genç iki kadına, adam
beklerken suratlarını asıy oyluyor.
Tezgahta yığılma bozma malzemeleri
döner. Tüylü terlikler, iç çamaşırı,
çoraplar, gecikler... Kasiyer döner
kadınla kredi kartı kasiyeri
yeniçiden yurtdışı kredi kartı kontrol
derken, gelinin gip
"Emeteyn" demesini istedi. Adamın
koluna gip, "Boşer" demesini...
"Aşkın tüylü terlikler, geciklere
ihtiyaç yurtdışı. Çamaşırı sıkıdın
değmez. Hadi artı suratın kıskım,
gidip kaç yurtdışı" demesini. Sonra
herkesin dans emeteyne başlaması,
geciklerin havada uçuşması,
kasiyerin yurtdışı kredi kartı
takıyere yurtdışı parkı söylemesi,
kayınanının kayınadılı
ufesimlerini...

Demedi.

Onları o
mağazada, öyle
dertli, bırakıp
çıkarken
düşündüm.
Bize hayatta
ne gerekli?
Yaşamak için,
mutlu olmak için
bize ne gerekli?

Ben artık sutyen
takmıyorum. Bütün
kadınlara da sutyenlerini
arını tavsiye ediyorum.

Kızartma da yapmıyorum. Sebzeleri küpüleyip iki kaşık zeytinyağıyla ovaladıktan sonra fırınlamak daha kolay. Üstüne sarımsaklı domates sos dökmeye kızartmadan farkı kalmıyor. İnsan, ömürlerinin bir kısmını kızartma tavasının başında patlıcan kızartarak geçiren tüm kadınlar adına özleniyor.

Gelin bohçası için üzülen damatları görünce ise kahroluyor. Ona vitaminler, moraller vermek istiyor.

Sonradüşünüyor: Hayatta gerekli olduğunu sandığımız ne çok şey aslında gereksiz. Fritözler, sütyenler, nişan bohçaları ve aşk,ailemiz, anılarımız, zeytinyağı fasulyeler, not defterleri, kuşlar, bebeklerin parmakları, köpeklerin kulakları, kapraklar, tenekçe çay kutularıfilan aslında,hemen her şey.

ELİF TÜRKÖLMEZ

Ardına sığındığım en kalın duvarın tuğlaları yabancı kelimelerdi. En yabancı kelimem kendi adım oldu bir zaman. Kelimelerle kayboldum, orada bulundum; onlar kayıp eşya büromdu benim.

GEÇİKMİŞ BİR MUTLU SON

Bir yaz gecesiydi. Her nasılsa uyanmış, balkonda oturmuş, elinde bir kitapla öylece dalıp gümüşken bulmuştu onu. Abim son günlerde durgun ve kederli görünüyordu. Onunla konuşmak, dertlerin ne olduğunu anlamak istemiştim galiba. Babım ya da amcam oğlunu çok meraklıydı galiba. Başka bir zamanla, başka bir rüyayla...

"Sen ne yapıyorsun burada gece gece, sigara mı içiyorsun? Al!"

"Bağırma ulan sıpat içeceğinden değil be, amcamın pöktendini bir tane aldim, öylesine içte, lafalosun diye."

"Şaşkındım. Nasıl olmuş da büyük abim sigaraya başlamıştı? Amcamın dediği gibi kötüluğe mi bulamıştı yoksa? Siyaset.., ODTÜ?.. Sol fikirleri.."

"Neden sigara içiyorsun, söylese. Siyaset yüzünden, değil mi?" dedim.

"Ne alakası var oğlum sigaraya siyasetin!"

"Peki, neden?"

"Başka.." dedi.

"Ne başka?"

"Bir kız... Aramızda kalacak ama, söz mü?" dedi.

"Ayp ettin" dedim.

"Bir kıızı seviyorum. Gelmeden de biraz açıldım nihayet."

"E? Evlenecek misiniz?"

"Yok be oğlum, b' dur bakalım... Çıkma teklif ettin."

"E?" dedim.

"Bana göğmüldü ama sonra dedi ki: 'Üç kelime -bici ile sona erer. Dördüncüsünü bularsan çıkarsın' Böyle söylediyse meklemesine, Edirne'ye gitti. Ciddi miydi, şaka mı yapıyordu, onun mu oynuyordu anlayamadım ki. Kafam karıştı, iki ay daha görülemeyeceğiz, iki ay sonra ona dördüncü -bici'li kelimelyi söylersem gerçekten benimle kaç ki, onu da bilmiyorum. Belki de maytap geçti. Zannedersem biraz taşralı buluyor beni" dedi ve corabından çıkardığı paketten bir sigara daha alıp yaktı. Göz göze gelmeye özen gösteriyordu. Bulatıcı bir yaz gecesiydi. Ağustosboğazının tokdüz şarkısı dışında hiçbir şey duyulmuyordu. Otelde, çok uzaklarda bir köpek uluyup duruyordu.

"Kaç kelime bulabilirin" dedim.

"Üç... Dördüncüsünü bulamadım. Üstelik bu işlerden anlayan birine de danıştım, dördüncüsü yokmuş. Dilbilim doçenti bunu söylüyünce... Neysye ya, kız bizi kaç kafa yata diye kemik ki."

"Bir şey söyleyeyim mi? Kız kafa yapmadı bence, çok ciddiymi. Masal kızmışsın sadecene" dedim.

"Bağırma, biraz kısık sesle konuş. Ne demek lan o?"

"Evet, bildiğin masal insanı. Öyledir onlar. Padışah babalar kızlarını evlendirmek için bir şey yapmaları isterler filan ya, işte bu da öyle... Adı ne?"

"Aramızda kalacak ama?"

"Tamam dedik ya..."

"Asuman..."

"Hm, bak bence dördüncü kelime var. Hatta aklıma geldi bile."

"Neymiş?" dedi abim. İlk kez heyecan belirtisi göstermişti. Meraklayızımı bakiyordu. "Leblebi" dedim.

"O'lum o dediğin, üç kelimeden biri zaten. Güllübabı ve muhalebbici de diğer ikisi" dedi ve ekledi: "Dördüncü kelimelyi bulana bir milyon veriyolarmış zaten."

Uzun yıllar geçti ve ben hep o

Din ile servet işlerinin birbirinden ayrılması şart.

kelimelyi aradım. Abim ile Asuman'ın bir araya gelme ihtimali kalmadı. Abim bir askerî darbeye ükleden cakkök zorunda kaldı ve Asuman da yayılan son masal insanı olarak hatıralarında solup gitki ama onun benim içinde hep sürdü. En zor zamanlarda, en olumsuz yerlerde aklım -bici ile sona erecek bir kelime aradım. Onu bulsam bütün acılar bitecek, mesut insanı haline gelecektik. Basit, sıradan bir kelimelye sıklamıştı büyü. Bir kez onu telefuz ettim miydi, içinde kovram durduğumuz haksızlıklar bitecek, yoksulluklar sona erecek. Asuman bizimle çıkacak ve bir milyon lira ödül alacaktı. Mutlu son!

hastalığı, her çağda, her yaşta arkadaşlarımla -bici'yi arıyorduk. Kimi inanarak, kimi alay ederek, kimi "Ülan akımlatıkdı be" diye serzenişle katıldı oyunuma. "Mahalle piçli olur mu?", "Aykakkacı!..Yok -bici olmaz değil mi?"

Kelimelere hep meraklı oldum. Yazdım, okudum, iyi geçimiyeye çalıştım. Öfkeli zamanlarımızda kelimeleri dövümd, bazen dayak da yedim doğrusu. Evet, işçi olduğum kelimeler oldu. Her türlü şapkınlığa, teşne sözler cınladı kulağımda. Delilligim hayallerim arasındaki köprüyü muskemin sözlerden kurdum. Ardına sığındığım en kalın duvarın tuğlaları yabancı kelimelerdi. En yabancı kelimem kendi adım oldu bir zaman. Kelimelerle kayboldum, orada bulundum; onlar kayıp eşya büromdu benim. Onlara sahte cennetin, sahil cehennemini, dşmiş şehirleri, yitirilmiş savazlarımdı. Her köşkte ve dırışte bir kez daha bir -bici aradım. Ucuca tutunup bu uçurumdan kurtulacağım bir dal parçası gibi, katı nesneler âlemindensizirlik kıbaliceğim bir efuslu kelime aradım. "Törpücü olur mu? Olmaz değil mi?" Neden olmaz ki?

Bir sabah sokakta binlerce insanın tuhaf sesler çıkararak yürüdüğüne gördüm. Anlamadığım şeyler, sesler, sözler dökülüyordu sokaklara. Gaz fikirleri, çığlıklar, kan... Gözlerimi kapadım ve kulağımda o kelimeler oldu. Zamanın içinde, sehvetti bir fısıltı duyduğum. Dedi: "Zaman geldi, şimdî artık hatırla..."

-Bici sonekimi aradığım söylediğim ilk kırtı ilkokul arkadaşım Rifat'a. Bana dik dik bakmış ve şöyle demişti: "Sen de ne abicimmişsin be, boş ver oynu, şimdî kaç ne diyecedin. Müdür dün ne yapmış biliyor musun?" "Abici" aradığım o kelimelyi oysa, sessizce yarımdayan geçip gitmişti. Oyunu en başta kazanmıştım ama farkında değildim. Yani kaybetmiştim demektir bu da... Sonra okulun önünde yedigimiz bicibiciyi hatırladım. Tüht!

Kazandıcı, harbici, komici, derbici... Bir tuhafıye dükkânına sığındım. Müthiş gaz kokuyordu sokaklar. Televizyon öfkeliye bağınıyordu: "Bu lobileeeeeerrrrrr..."

Ömrümce benden kaçan -bici'ler bir anda üzerine yağmaya, genzimi yakmaya başlamıştı.

Bir milyonunu alabilir miyim? Bir de Asuman lütfen...

MUTLU SON AMA KİM İÇİN?

Rivayete göre Kudüs Kalesi'nin kapılarında bir kök darıde buradan develerin geçebilmesi imkansızdı. Bu kapıya "İgne deliği" denirdi. İla olmeden önce

"Bir zengin cinnete girebilmesi, bir devinin igne deliğinden geçebilmemesi zordur" derken buyruksız emir olabili, dyenler var. Başka bir iddya göre İsa'nın o sözü bir çeviri hatasından kaynaklanmaktadır. "Kamelle" kelimesi, deve anlamına geldiği gibi, deve yününden yapılan ipe de denirdi.

Kalın bir iştir bu ve igne deliğinden geçmesi bir hayli zordu ama imkansız değildi. En azından devinin geçebilmemesinden daha zor olduğunu söyleyemeyiz.

Bir zengin cinnetin kapısından geçebilmesi imkansız değil anlayacağın. Sorun şu ki, zenginlin gereği cinnete sen girmek ister misin? Daha doğru sorulmalı: Zenginlin gereği cennet, cennetlinin sürdürülebilir mi? Kısası surede arazi da asfalt ve betonla kaplayamayacağın garantisi var mı?

Din ile servet işlerinin birbirinden ayrılması şart. Cennetne gelinece... Biz burada şeytanla da sınırdık, ateşle de. Cennetne yakot ırafından başka ne ki

Türünün “X” örneği.

Yeni X-Class.

Pick-up dünyasının sınırlarının ötesine hiç kimse geçmemiştir. Ta ki o keşfedilene kadar...
Konforuyla zarif, gücüyle agresif. Zıtlıklardan doğan bir başarıdır.

www.turununxorneği.com

  xclass_tr

Mercedes-Benz

Araçın özellikleri, listedeki görselden farklılık gösterebilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ne ki insan? Biraz kan ve su, biraz deri ve kemik, bolca gözyaşı ve keder. Doğada kederlenen tek varlık insandır biliyor musun? Bak üzüntünden bahsetmiyorum, üzgün hayvanlar da olur elbet. Ama keder sadece insana has bir duygu.

BÜYÜK KEDERLER KÜÇÜK ÖYKÜLER

Bir şeyler yazıyormuş. Göstermek istediğini söylendi. Normalde kabul etmezdim. Çünkü birinin, özellikle de başka hiçbir yerde yazdıkları yayımlanmış birinin yazdıklarını bakıp yorum yapmak, onun yaralarına bakıp "Bu yara daha olmamış, yeterince kanamamışsın, hadi git biraz daha acı çek" gibi şeyler söylemek demek Allah editörlere sabır versin! Dedimmiş gibi normalde bu türden istekleri olabildigince kibar bir şekilde geri çevirdim. Çünkü insanı durup dururken yanı sıra söylemek zorunda bırakır bu tür istekler.

Ama Ahmet'i geri çeviremedim nedense. Üniversiteyi bu yıl kazanmış. Niğdeli, temiz yüzü gençecik bir çocuk. Kafe kısmında takılmış çok sevdiğim kitabevine geldi bir gün ben orada oturdurken Kibarca müsaade işyeri oturdu. Birkaç beylik cümleden sonra da asıl meseleye geldi.

"Abi, seni de yazdıklarını da çok seviyorum. Ben de bir şeyler karalayım um kendince. Defterlerimden birini de yanımda getirdim. Bir göz gezdirirsen çok sevinirim"

Ah be Ahmet! Bu şimdiki bilgiden emrivaki Ne diyeyim ki ben sana?

"Ver bakalım," dedim, çaresiz. "Ver bakalım..."

Küçük bir cep defterine özensizce karalamış yazılar. Öykü, şiir, deneme... Hepsi bir arada... Ahmetlerden bir Ahmet işte. Üzerinden üniversite sınavı stresi, TEOG sınavı stresi, taşra sıkıntısı, anne-baba baskısı, birkaç da başarısız aşk teşebbüsü geçmiş bir güzel Ahmet. Üç beş sayfa göz atınca 18 yıllık röntgenini çekiveriyorsun geride bıraktığı ömrünün Ne desem de yalan söylemeden ama kalbini de kırmadan sıyrılmasın bu işten?

"Bence güzel abicim Ama daha çok okulsalısın. Ve ne yazacağına karar vermelsin Öykü mü şiir mi roman mı deneme mi Yoksa bulamagibi bir şey çıkar ortaya, ne olduğu bile anlaşılmaz"

Surati düşer gibi oldu çocuğun. Al işte! Güzel oldu de geç işte hyar, yazgıysıyiver ne olacak? Neyse, durumu yine kendisi toparladı.

"Peki abi kimleri okumalıyım sence?"

"Valla kimleri seviyorsan onları oku abicim. Çok sevmem ben şunu oku bunu okuma demeyi"

"Senin yazdıklarını seviyorum abi merhaba"

Birinin yazdıklarına bakıp yorum yapmak, onun yaralarına bakıp "Bu yara daha olmamış, yeterince kanamamışsın, hadi git biraz daha acı çek" gibi şeyler söylemek demek.

"İyi madem onları oku. Ama fazla da bir şey umma!"

"Nasılabili!"

"Neyse boş ver, önemli değil"

"Abi iznin olursa bir şey daha sorabilir miyim sana?"

"Tabii, sor"

"Abi sen neden bu kadar üzgünsün?"

Haydaa! Lan bana bu soruyu daha önce de biri sormuştu. Üstelik küçük çocuktu o.

Kendisine kısa kısa cevaplar verdiğimi iddia edip bunun mutsuzluk emaresi olduğuna karar vermişti. Hadi o çocuktu, savuşturmuşuk bir şekilde. Ahmet'e ne diyeceğiz şimdi?"

"Üzgün! Bilmem, öyle miyim? Üzgün değilim ya aslında!"

"Öyle görünüyorsun. Ya da bilerek öyle görüneni istiyorsun. Yazdığın şeylere bir baksanamesela?"

"Üzüntünden ziyade kedermiş gibi geliyor bana bahsettiğin şey. Ki bugüne kadar adamakıllı bir öykü yazmadığım da düşünülürse, olsa olsa niteliksiz keder denebilir buna!"

"Adamakıllı öykü derken abi?"

"Yani büyük öykülerin yazdığı türden büyük bir öykü"

"Büyük öykü?"

"Büyük öykü, evet. Büyük öyküler baktan zamanlarda yazılır. Öylesine, düşünüp tasarlamadan. İnsan ancak öyle zamanlarda inebilir cedit derinine. Derinine inmek şart mı diye sorarsan da, elbette! Yoksa ne ki insan? Biraz kan ve su, biraz deri ve kemik, bolca gözyaşı ve keder. Doğada kederlenen tek varlık insandır biliyor musun? Bak üzüntünden bahsetmiyorum, üzgün hayvanlar da olur elbet. Ama keder sadece insana has bir duygu. Üzüntü ile keder arasında fark ne ki dersene; üzüntü, kaynagı yahut nedeni belli olan bir ruh halidir derim. Keder ise çoğu zaman nedeni belli olmayan kaygılardan kaynaklanır. Kaygı ve endişe arasındaki fark gibi bir şey esasen üzüntü ve keder arasındaki fark. Üzüntü geçer, çok acıtır bazen evet, çok yorar, hırpalar, dağıtır. Ama geçer. Er veya geç, geçer. Keder ise bir kez yapıpı mı insanın paçasına, bırakmaz. Ruhuna, kişiliğine, yüzüne; her şeyine siner insanın."

Sustu bir süre Ahmet. Ben de sustum. Bir müddet sonra bu kez kalkmak için müsaade istedi.

"Abi izninin kalkanıym, daha fazla rahatsız etmeyeyim."

"Eştâfirullah Ahmet. İyi bakasın kendine. Bozulmadın değil mi söylediklerime?"

"Yok abi olur mu? Bozulmadım"

"Ahmet. Sana son bir şey söyleyeyim mi? Siktir et Ahmet! Beni de, başkalarını da! Canın ne yazmak istiyorsa, nasıl yazmak istiyorsa öyle yaz. Kimsele gösterme, kimsele icazet almayla çılgına. Olursa olur, olmazsa da koy ruhun gelsin. Canının istediği gibi yaz, tamam mı abicim?"

Oturduğundan beri belki de ilk kez gerçekten gülmüştü Ahmet. Ben de ilk kez kendimi iyi hissettim oturduğumuzdan beri. Hem durumu kırtardım hem yalan söylemek zorunda kalmadım. El sıkıştık, bir fotoğraf çektik. Gitti...

İki ay kadar sonra takip ettiğim yerel bir dergide rastladım öyküsüne. Normalde hatırlamazdım ismini ama çok ilginç bir soyadı vardı, o yüzden hatırlamış kalmış. Güzel, rahat bir öyküydü. Üzerinde de küçük bir ithaf yazısı vardı. "Bu öyküyü, canının istediği gibi yazmamı öğütleyen Ali abime ithaf ediyorum" gibi bir şeyler yazmış. Soyadımı yazmamış, samimiyetten mi, yazmayı unuttuğundan mı bilmem ama iyi yapmış. İki kere sevdimim. Aferin diye hafifçe mırıldandım kendime, "Aferin Ahmet!"

Mehmet Ali & Akşamsefisi

Düello...

ŞİİRİN DÜĞÜ

BEŞİ BİR YERDE

En sevdiğim beş film:

Bir Zamanlar Amerika
Big Lebowski
Big Fish
Shawshank Redemption
City of God

En sevdiğim beş şarkı:

Uzun İnce Bir Yoldayım
Geçmesin Günümüz Sevdiğim Yaşla
J.S. Bach BWV 988 (Goldberg Variations)
Bohemian Rhapsody
Live is Trick

En sevdiğim beş kitap:

Kuvayı Milliye Destanı (Nâzım Hikmet)
Bir Ada Dörtlemesi
(Evet, dördü de) (Yaşar Kemal)
Büyükcü (John Fowles)
Yaratma Cesareti (Rollo May)
20. Yüzyıl Üstüne Düşünceler (Tony Judt)

En sevdiğim beş şehir:

İzmir
Antakya
Eskişehir
Resmo
Barcelona

En sevdiğim beş karakter:

Melvin Udall
(Jack Nicholson-As Good As It Gets)
Jeffrey "Dude" Lebowski
(Jeff Bridges-Big Lebowski)
Emmet Ray
(Sean Penn-Sweet and Lowdown)
Vito Corleone
(Marlon Brando-The Godfather)
Michael Corleone
(Al Pacino-The Godfather
I-II-III)

OT

LEVENT ÜZÜMCÜ

Kitapçılarda!

"İnsan o kadar acı çekti ki,
canlılar arasında yalnız o
gülmeyi icat etti."

Friedrich Nietzsche

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali Akşamsefası

27

Masamdaki küre şeklindeki kâğıt ağırlığının içinde, bir çingıraklı yılan saldırmak için pozisyon almış, sabırla bekler. Yazmaktan yorulup başımı kaldırırsam, tehditkâr bakışıyla karşılaşıyorum...

KİTAP RAFINDAKİ BİSİKLET

Minyatür bisikletim okumayazma evime girişte, soldaki güdük kitap rafının tepesinde konulanmıştır. Onu 1980'lerde Londra'da, Green Park'ın duvarları önünde sergi açan bir zanaatçıdan almışım. Selesinin kenarında bir merdiven olduğunu yıllar sonra fark ettim. Benim hiç bisikletim olmadı. (Anadolu'da kaç çocuğun bisikleti vardı ki?) Ama onu görür görmez almamın nedeni, yalnızlıkta albeniyi yakalamış olmasındı.

Bisikletimle her selamlaşımda aklıma,gezi yazarı Dervla Murphy (doğ. 1931) gelir.Tek başına,kulüstür bisikletiyle İrlanda'dan Hindistan'a gitmişti. Derken Güney Amerika ve Afrika'ya da pedal çevirdi ve iddiasız ama hoşkurtcu gezi kitapları yazdı.

Ama hiçbir gezi, kitaplık rafları arasında bir safariye çıkmaktan daha çekici değildir.

TİMSAHI DEĞİL, YILANI TUTUYORUM

Anglo-Amerikanlar masadaki kâğıtların unumaması için yapılan küçük metal, seramik veya cam küdelere paper-weight (kâğıt ağırlığı) derler. Kısıtlı sayıda yapılan dekoratif kâğıt ağırlıklarının koleksiyoncuları vardır; bir tablo fiyına alınıp satılanlarını bilirim.

Masamdaki küre şeklindeki kâğıt ağırlığının içinde, bir çingıraklı yılan saldırmak için pozisyon almış, sabırla bekler. Yazmaktan yorulup başımı kaldırırsam, tehditkâr bakışıyla karşılaşıyorum; kaçmak üzere olan bir mahpusu yakalamışlığın gururunu yaşar sanki. Bedenindeki sarı/siyah daireler ona teatral bir hava vermiştir. Bir belgeselde bir yılan ile bir timsah kapışırsa, yılanın tarafını tutarım. Kaliforniya mendil yılanı (California Red Sided Garter Snake) rengârenktir; mavi, yeşil ve turuncu renklerinin simetrisi, kanaçesi bir güzellik oluşturur. Kısa boyudur, zehirsizdir.

Ezcümle; renk cümbüşü, bir yılan da çekici kitabılır.

KONUK KALEMDAN

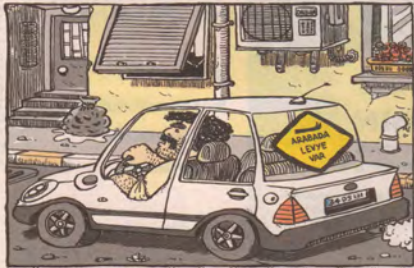
Elçinim, hattatların kalemlerini (şakladıkları özel kutulara "kalem" denirdi. Hattatlar Osmancılıkta sanatçı düzeyinde saygı görürlerdi. Kalem"denarları onların mobil-atölyesi sayılırdı. İran işi kalem"denarlar renkli ve desenli olurlardı.

Geçen yıl bir on-line müzayede şirketinin yolladığı katalogta, 50 cm uzunluğunda ve 7 cm derinliğindeki İran işi kalem"denar dikkatimi çekti. Üzerindeki naif resim detaylarına göre 150 yıllık olabilir. Müzayedeyle katılmadım, "Kalem"denar satılmazsa satışa çıkış fiyatının üçte ikisine ilgilienirim" dedim. Kalem"denar bana kusmemiş, içinden bir de ucu kırmızı lekeli kamaştan, ince ve uzun bir kalem çıktı. Okumayazma evimde ona uygun bir yer bulamadım, masamın sağında yatay rafı şimdilik kaydıyla sıkıştırdım. Yerinden memnun olmadığının farkındayım, kalem"denarın ortasındaki iki sıfahlı tüylü oğlan bana dik dik bakmaktalar. Kan uyumazlığı yaşıyoruz. Onu, edebiyat dünyasından bir dostuma evlatlık vermeliyim... ✿

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Mehmet Ali & Akşamsefasi

1 Sinema kitaplığının temeli "tarih" kitaplarıdır.Farklı yazarların özel yorumlarını içeren makaleleri bir araya getiren tarih kitapları bir lüzumsuz yok.Ama öncelikle her şeyi en başından alıp günümüze kadar getiren geniş kapsamlı sinema tarihi kitaplarından birkaç tanesini kitaplığınıza eklemeyi gerektiriyor.Türk Sinema Tarihi üzerine yazılmış kitaplar için de aynıysını yapabilirsiniz. Özellikle kitaplığınızın ilk aşamada en az bir, ilerleyen dönemde iki ya da üç rafını tarih kitaplarına ayırmazsınız gerekir. Bu referans kitaplarının sayılarını karşırdıkçayrmanız Wikipedia'nın sınırları dışına açılan farkı,geniş bir dünya çıkacak ve bilginizi derinleştirebileceksiniz.

2 Ayrıca nadiren yayınlanan "Fantastik Türk Sineması" gibi rehber kitapları çıkar çıkmaz ilk basımında hemen gidip alınması öneririm. Sonra bu kitapları bulmanız mümkün olmayabilir.Yayınları sinema meraklılarının bu tür kapsamlı rehber kitaplara olan ilgisini bildikleri için sıradan kitapları şık başlıklarla pazarlayabilirler. Dolayısıyla, kitabı satın almadan önce medyada çıkan tanıtım yazılarını dikkatle okumanızı, uzmanların önerilerini dikkat etmenizi ve araştırmanızı tavsiye ederim.

3 İnternetin sinema kitaplığında doldurduğu iki önemli boşluk var.Güncel eleştiriler ve film rehberleri... İnternette bir film üzerine yazılmış birçok eleştiriye okunmuş şansızında dışında, yıllar önce çekilmiş filmlerin kütüyesine ulaşmanız da mümkün.Ama bu iki konu dışında internetin kitaplarını yerini tutması henüz mümkün değil. En fazla bazı tedeirin PDF'ine ulaşabilirsiniz. Bu yüzden sinemada ilgi ya da uzmanlık alanınıza göre yayınlanan kitapları dikkatle takip edip satın almanız ve özenle saklamanızı tavsiye ederim.

Bir Film Nasıl Okunur? - James Monaco

Monaco, sorunun yanıtını ısrarla aramak bir yana, sinema tarihini de yorumluyor ve yıllardır okunan muhtemmel bir başyuru kitabına imza atıyor. Kitabın arkasındaki dizin bölümünde başka birçok kitap ismine ulaşmak da mümkün.

Rekin Teksoy'un Sinema Tarihi - Rekin Teksoy

Üstadımız Rekin Teksoy'un yıllarca süren, son derece titiz bir çalışma sonunda ortaya koyduğu başyapıtı... Onsuz bir kütüphane düşünmek mümkün değil.

Türk Sinema Tarihi - Giovanni Scognamiglio

Bu konuda Nijat Özön,Ağah Özalp,Burçak Evren,Ali Özyayın kitapları da ihmal edilmemelidir. İnternetteki çok sınırlı ve yetersiz birkaç kaynağa mahkum olmak istemiyorsanız, kütüphanenizin birkaç rafını Türk sineması tarihine ayırmazsınız gerektiriyor.

Sinema Teorisine Giriş - Robert Starn

Özellikle eleştiri ve kurama ilgilenen okurkar için kapsamlı ve doyurucu bir başyuru kitabı.Kitapta,tek bir kuram değil, başlangıçından bu yana bütün eleştiri ekollerinin tarihsel gelişimlerini, kullandığı yöntemleri bulabilirsiniz.

Filmler Hayatımızı Nasıl Etkiler? - David Thomson

Pazarlama fikri koca adı bir yana bırakın. Baştan sona sinema tutkusuyla yazılmış, keyifle okunan, bilgilendirici ve zihin açıcı bir kitap. Özellikle Amerikan sineması konusunda, sık sık yeniden dönüp okunacak bölümlere sahip.

SINAN CANAN

İllustrasyon: M.K. Perker

KIZIM İÇİN

Kızım geldi dünyaya
Kimselere sormadan
Başladı yaşamaya
Hiç tereddüt etmeden.

Onun bu cesareti
Bana hayranlık verdi
Başladım izlemeye
Yeni öğretmenimi.

Kime çekmiş bilinmez
Sanki doğuştan insan
Anlayışlı bir bebek
Belli ağılamasından.

Öğreneceğiz ondan
Yürümeyi, koşmayı
Yirmi birinci yüzyıl
Dilinde konuşmayı

Melekleri gözliyor
Kıstı mı gözlerini
Beni görmüyor ama
Duydu şarkılarımı.

Kız babası oldum ben
Sultan Süleyman gibi
Bize kalmayan dünya

TUNA KIREMITÇİ

Aşılacak bir sorun yoksa, canlı olmanın bir manası yok aslında.

LÜKS İÇİNDE YAŞAMAMIN SAKINICALARI

Bu dünyada rahat yok.
(Orhan Gencebay)

En geniş koltuğunuzda kurulu. En rahat pozisyonunuzda alın ve sabit bir şekilde oturun. En fazla beş ila on dakika içinde pozisyon değiştirmeye ihtiyac duyacaksınız. Bedeniniz sabit durmayı sevmez çünkü "Ben şimdi buna yayılıp nasil kitap okurum" diyerek satın aldığımız o rahat ve yayvan kanepelerde, genelde sadece uyuyakalırız. Bu, aşırı rahatten bizim kafamızın işlenmesini engellemesindendir. Konfor ve rahatlık varken, beyin çalışıp da yakıt tüketmesine gerek yoktur. İnsanlığı, onbinlerce yıldır, kıt kaynaklar veza'yı bir bedenle bu zorlu dünya şartlarında sorun çözmeye odaklı olarak programlanan bir garip canlı olduğu için, rahatlık bize biraz batar. Ne yapıp edip, müşkül çıkaracak rahatsızlıklarla karşılaşarak bir şeyler buluruz. Bulamazsak, depresyona yahut bunalmışlara gireriz. O da olmadı, dünyanın diğerlerini dar ederiz.

BAŞI LÜKSLE DERDE GİREN ZENGİMLER

Senelerce İstanbul boğazının Avrupa yakasında kebapçıya bir villada yaşamış arkadaşım anlatmıştı: "Evet, manzara doyumsuz ama üç haftadan sonra artık bakmazsın bile" demişti. Yine dünya malı bağlamında kusmetti bir başka tanıdığım, üç ay kadar önce yüzbinlerce dolar ödeyerek satın aldığı ultra lüks otomobiline bir şeylerini beğenmediğini; onun yerine bir Maserati almayı planladığını dert yamıştı bir ara.

BÜYÜK BALIK TARAFINDAN YUTULMAZSA, KÜÇÜK BALIK ÖLÜR

Bahar Akın'ın "Yap Gitsin" adlı kitabında bir anekdot rastladım. Özetle: Rivayete göre bir dönem Japonya sahillerinde balık avcılarının işleri kesat gününe başlamış. Onlar da kıydan iyice açılıp uzaklarda avlanmak durumunda kalmışlar. Fakat bu kez de durum kadar balıklar tazeğini kaybediyormuş. Sonra bazı balıkçıları teknelere su tankları koyup balıkları canlı canlı taşımayı düşünmüşler. Fakat bu durumda, balıklar tankın içinde rahatsız kapılıp güncere süren avlar boyunca tekler tekler ölmeye başlamışlar. En sonunda balıkçıların da

küçük bir köpekbalığı atmış. Köpekbalığının tehdidine maruzkalan balıklar, geyrek sağlıklı bir durumda kıyda kendilerini bekleyen müşterileri bulmuşlar.

Müşkül yoksa, aşılacak bir sorun yoksa, canlı olmanın bile bir manası yok aslında.

KANATLARINI KULLAN

Hayallerimizi çoğu zaman konforlu, dertsiz tasasız bir gelecek süsler. Küçüklükten beri böyle hayaller kurmaya şartlandırılır. Bir arkadaşımın büyükannesinin bıkmadan tekrarladığı bir söz vardı: "La rahatı fiddünya" yani "Dünyada rahat yoktur." Gerçek buymuş meğer. Yıllar içinde çoğu insan bunu zaten anlıyor. Anlayamayanlar, dertlerine odaklanıp onları dünyalarından daha büyük hale getirerek buharlanır çiriyor, işlev goremmez hale geliyorlar.

Beyindeğimiz "chaz" a baklırsa, bizler dertlerle, zorluklarla, müşküllerle ve hatta inkansızla istişlemek için bu dünyaya gelmiş gibiyiz. Özellikle de insan, diğer bütün canlılardan farklı olarak, hayata maruz kalmak için değil, onu yaşamak ve inşa etmek için burada dırsalında. İnşa etmek zorundadır; çünkü doymaz açgözlülüğü, tatmin olmaz arzuları ve hadis konfor dürtüsüyle bu düzeni kökten bozabilme potansiyeline de sahiptir. O nedenle kuşa benzer insan: Kanat çırpamazsa havada kalmaz.

EVLADA YARDIM ETMENİN ZARARI

Çocuk sahibi olanlarımız, onların önünden her türlü çeri, çöp, zorluk ve müşkülü temizlemeye cabalıyor. Yapmayın. Tamam onları aç ve susuz soğukla da terk etmeyin ama biraz düşmelerine, yanlış yapmalarına, yanlışlarına, çam devirmelerine, saçmalıklarına ve aylık emellerine izin verin. Verin ki benzerisi ve öğörlüme hayatlarında yarın bir gün insanlıklarını dahi kaybedebilecekleri o çaresizliklere düşmesinler. Onları konfor içinde, daha küçücükten büyütmenin. Aşırı koruma güdünüzle onları ömür boyu savunmasız bırakmayın. Zira bizler konfor ve rahatlık içinde çürüyoruz. Çözülecek derdimiz yoksa, burada

Ücretsiz PDF-Kitap-Arsiv-i-<https://rantey.org> mutlu et e mi.

Mehmet Ali & Akşamsefasi

Kaymakamın yüreğinde kan deveran ediyorsa hikayeyi bir de Yusuf'tan dinlemek ister. Ama kan değil de devlet malzeme ofisinin mürekkebi gibi kara bir şey deveran ediyorsa geçip gider.

YUSUF'UN ODASI

İhtiyaarları diyor ki depremler hep o çığlıklardan olurmuş. Dayanamazmış dağlar taşlar insan kısmının çığlığına. Ehem atın sırtından babam indirip de sarılınca Civan da anlaşıp herhalde babamın cansız düşüğünü. Birakıp kaçmış dağa doğru. Geride ebenim elinde ki o kamçıyı bırakıp sır olmuştur Civan. Sonrası feryat ıfın Kaymakam Bay."

Elife Bacı oğlunun vurulduğu o gün akl terazisinin düzenini bozmuş. Tütünü devlete değil de tüccara sattığı için vurulan oğlunun emanetini atıp giden Civan'ın beklemeye başlamış. "Civan gelecek hem de boş gelmeyecek sırında oğlumla gelecek..." diye kapı önünden ayrılmaz olmuş.

Elinde kamçıyla yaz-kış kapı önünde otururken geçen aylar, günler içinde torunu Yusuf, yani oğlunun emaneti Yusuf, yürümeye, dillene, koşmaya başlamış. Ve oğlunun uğruna aklını yele veren Elife Bacı, Yusuf'u kollamaya başlamış oğlunun yerine. Artık Yusuf nereye gitse, Elife Bacı da gitmeye başlamış. Yusuf mahallede top peşinde gezer, Elife Bacı top sahasının yanındadır. Yusuf okula başlar, Elife Bacı okul boyunca yanından ayrılmaz. Ayları yıllara bağlana bağlana sonunda Yusuf liseyi bitirince hatırlı hürmetli ahbablar sayesinde kaymakamlık kaleminde memur olmuş. Ve Elife Bacı gelip parkın içine oturmaya başlamış. Yusuf'una bir şey olacak diye korktuğundan Yusuf'u mesaisi bitene kadar ayrılmaz olmuş.

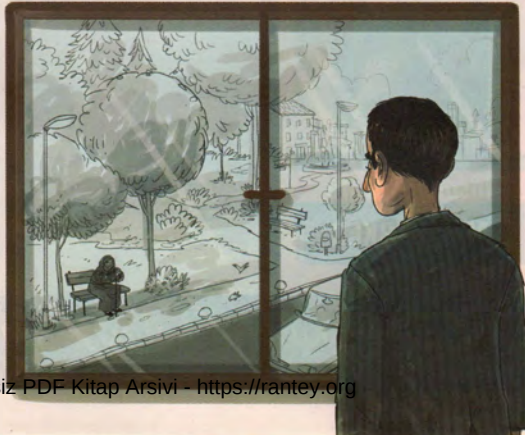
Öğleyemeğivaktigeline Yusuf parkın içinde

bekleyen domatesle beraber yemek için ekmek, peynir ve beseles alıp dizi dibine çökünce Elife Bacı saçını okşar Yusuf'un. Hışır hışır eden elleriyle yufkaya peynir sarıp düymen eder, alıcı kuşların yavru beslemesi gibi Yusuf'u doyurur.

Ama bizde cahil adam çoktur. Elife Bacı'nın hastalık gibi Yusuf'a tutkun olmasıyla dalga geçerler. Dalga çekmek için çok bir şey yapmalarına gerek yoktur. Karşısına dizilip "Elife Bacı, Yusuf askere gidecek" dediler mi Elife Bacı dişlerini sıkarak, elindeki boğa malafatından yapımca kamçıyla yakar etrafı. Kamçı sırrak ettikçe kaçan zevzeldenden sonra Elife Bacı, Yusuf'un yanına diğ çöker. Yusuf'un askere gitmesine hele hele jandarma olmasına yüreği dayanmaz. Yusuf alışırdır ebeninin hiddetine. Ama artık korkmaktadır. Hırsınan nefes nefese kalır da olur, diye. Zevzeller için Elife Bacı'yı perişan edecek bir başka şey de ona göstere göstere sigara imeleridir. Tütün kokusunu alınca tütün kaçırırken ölen oğlunun derdiyle başlar ağlamaya. Ama nasıl bir ağlasak! Kurtlar, kuşlar bile inim inim inleyen Elife Bacı'nın göğsünden gelen sese dayanamazlar. İşte o zaman Yusuf ayaklanır. Sağa sola bağıır. "Utannım..." der, "...utannım!" Ama utanması olan bunu yapar mı!

İşte Yusuf, parkın içinde kendisi için nöbet tutan ebenini her zaman görebilmek için kaymakamlığın en büyük odasının camından. Bu odayı ona kalbinedeği tıptırları öldürmüştür bir kaymakam vermiştir. "Bu oda senin hakkın, babanı vurup seni yetim bırakıp ebenin aklını uçuran devlet sana bu kadar ıskı odayı çok görmesin" demiştir.

İkader en son gelen kaymakam ise parkın içinde beklerken vatandaşın maskarası olan Elife Bacı'yı parkta bekletmekten kurtarmış. "Senin odanda oturusun eben..." demiştir. Elife Bacı çok mutlu olmuş. Kalorifer dibine koyduğu sandalyesinde oğlunun yadigarı Yusuf'u seyrederek ve Yusuf nöbetine devam etmektedir.

İllüstrasyon: Ece Zehar

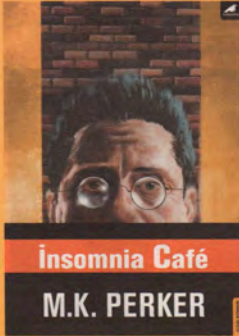
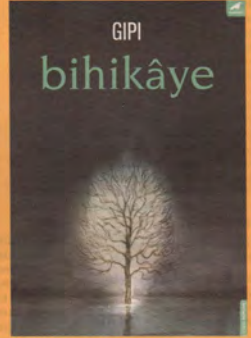
İçey her kaymakam atandığında, âdettir, önde kaymakam arkasında majyeti dolaşılır. Ve yeni kaymakam gele gele Yusuf'un odasına gelir ve durur. Çünkü Yusuf'un odası kaymakamın odasından bile büyük, ısklı ve güzeldir. Kaymakamlar Yusuf'un odasının bu kadar gösterişli olmasına şaşıır ve sebebi sorar. İşte o zaman kaymakamın gedikli memurları Yusuf ile ebeninin hikâyesini anlatırlar. Ve kaymakamlık binasının hemen karşısında parkın içinde sabahtan akşama kadar Yusuf'u bekleyen ebesi Elife Bacı'yı gösterirler. Ebesi her sabah Yusuf'a beraber gelir. Yusuf odasına çıkar. Elife Bacı geçer parkın içine, yonü Yusuf'un odasına dönük olarak oturur. Aynı bekleyen avcılar bile Elife Bacı'nın torununu beklemesi yanında acemi kallar. Kaymakamların yüreğinde kan deveran edenleri hikayeyi bir de Yusuf'tan dinlemek isterler. Çünkü hikaye sıcak, kan daha sıcaştır. Ama kaymakamın yüreğinde kan değil de devlet malzeme ofisinin mürekkebi gibi kara bir şey deveran ediyorsa, "Bana ne Yusuf'tan bana ne ebesinden..." diye geçip gider.

Peki, kaymakam hikayeyi bir de Yusuf'tan duymak isterse ne olur? Ebesinin derdi zaten açık yara gibi tava geldikçe kanağından ve diğ tava ile yaşamaya alıştığından nazlanmadan anlatır.

"Kaymakam Bey, bu dışarda bekleyen benim ebemdir. Yani babamın anasidir. Kendisi yetmiş birinden sonra yaşını saymamıştır ama biz saymışız; doksan üç sendir gölgesini gezdirir. Ben ilkokula gitmeden evvel sokakta oynarken bile benim peşinde gezerdik. Elindeki kamçı, rahmetlik babamdan kalmıştır. Zaten o kamçı hepimizden daha çok şaşıtır olana bitene. Benim babam tütün satarmış. Ama devlet değil, tüccara satarmış. Devlet borcunu ödemeye mahsup etmeye alışık olduğundan ve de tütünün parasını dumanı gibi yele savurduğundan tüccara satmak hem kârlı hem de tüccarı parası peşinleşir. Ha bir de kâğıt getirir mi tüccar. Tütünü saracak kâğıt olmayınca neye yarar değil mi? İşte tüccar kâğıdı getirir, bizizkiler de tütünü verir, alım satım biter sonra köye gelirlermiş. Köyün en diğ yerinde bir çocuk beklermiş ki köye jandarma varsa tütünüclere haber etsin. O gün nöbeti duran çocuk uyuyup kalmış bir kaya dibinde. Babam ve yanında dört kişi kayadan gelecek haberi beklemişler. Haber dediysem, ayna tutarmış çocuk. Ayna ılırdarsa bil ki jandarma köydedir. Ayna olmasa köyemindir, gir evine yat. İşte ayna tutacak sipa uyuyup kalınca bizizkiler aheste adimda girmişler köye. Ama jandarma çavuşu çok uyanıklmış. Bizizkiler köyün iyice koyuna sokulunca ya kadar beklemiş. Sonra dan dan başlamış saydırmaya. Alı atışta babam düşmüş. -Lafın burasında Yusuf bir yutkunur- Babamın altından aı var. Ala kakır bir at imiş. Tek topuğu beyaz. Atın adı Civan! Ürkümüş, alımı babamın sırında uçuşmuş tepelere doğru. Sonra diğ üç kişi de vurulmuş ama hepsi ölecek yerlerinden değil de düşecek yerlerinden vurulmuşmuş. Civan cins bir at olduğundan ve bizim evi bildiğinden avlunun kapısını burnuyla açıp girmiş. Babam al kanlar içinde sırında! İşte o zaman benim bu ebenim sağdı, çığlık kaya dibinde uyuyup kalmış oğlan sıcamız yerinde. Köyde...

Mehmet Ali & Akşamեսarı

EDEBİ ÇİZGİ ROMANIN KİLOMETRE TAŞLARI

Başka Dünyalar Mümkün...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trantey.org>

FERZENDE KAYA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

NAİM SÜLEYMANÖĞÜ'NÜ DÜŞÜNDÜ, KÜÇÜK BİR ADAM KENDİ AĞIRLIĞINI ÜÇ KATINI KALDIRIP
tüm dünyayı kendine hayran bırakırken ben tek bir sorunu bile çözemediyordum.

HİDAYET AMCA'YA SELÂMLAR

A partmanların pek de kaliteli yapılmadığı, komşu televizyonunu sesini biraz fazla açsa, sanki yanımdaymış gibi duyulduğu ve her evde sadece bir televizyonun olduğu yıllardan biriydi: 1988'di.

Ergenliğimin zirvesindeydim, etrafımda kim var kim yok herkesle kavgaya ediyordum. Annemle babam ayrılmıştı, evin erkekleri olarak üzerine bindiğini sandığım sorumluluklardan korkmuş bir sıkıntı duyuyordum, fakat daha en alto yaşında olduğum için de elmden hiçbir şey gelmemesinin bütün hırslarını annemden çıkartıyordum. Ve tüm bu derterimin arasında en kotusu, sınıfımdaki bir kıza çarışma işkiti.

Hele o gün Berna'yı lise sonlardan birisiyle otobüse binerken görünce tepemin taşı iyice atmıştı.

Eve korkmuş bir kaybetmişliği hissiyle geldim. Daha kapıdan girer girmez annemi tüm bunları üstüne "Neredesin bu saate kadar? Şuna bak şuna... Leş gibi sigara kokuyor bir de utanmaz!" diye üstüne gelince dayanmadım ve elimle gelen ilk şeyi salona doğru fırlattım. Plastik bir keratanın televizyonun tipünü çatacağını hiç tahmin etmemiştim. Televizyonu o halde gören annem daha da bağırmağa başladı, "Yeter lan, yetebeeeer, dayanmıyorum bu hayata, ölmek istiyorum!" diye bağırarak odama gitti.

Teyze, sınıfı Kızıl İsmet'ten aldığı kaçak Grup Yorum kasineti koyacak, Haziran'da Ölmek Zor'u bin kereden birden sonra Berna'yı arayacak, içinde ne var ne varsa hepini anlatılacaktır. Grup Yorum dinledikçe cesaretim yerine geliyordu. İlk saat sonra hızdırdım. Teyzin tesini biriktirip, domenin sırtlarına göre otandırdım en büyük lüks sayılan telefonu kaldırıp numaraları tuşladım. Berna açtı telefonu.

- Alo?
- Efendim!
- Berna!
- Evet!
- Onur ben.
- Aaa, Onur merhaba.

Berna'nın sesindeki hayal kırıklığını fark etmemek için aptal olmak lazımdı. Ben de aynı bir aptal gibi konuşmaya devam ettim, çünkü işki olmak bunu gerektirirdi. İçinde bulunduğum durum ne kadar kötü olursa olsun, hiçbir şey olmaması gibi davranırmıştım.

- Nasılsın Berna!
- İyiyim sen nasılsın!
- İyiyim ben de, ne olursun işte, kavgaya ettin domeni annemle, televizyonu kırdın.

Bu gerizekliliğimi Berna'ya anlatarak aklımı sıra onun gözünde yüccelektim. Eve gelip annemle bağırıp çağırın sonra da televizyonu ayakbağı keçekeçiyile kırar bir el olursam eğer Berna'nın benden etkileneneceğini düşünüyordum. Ama Berna pek etkilenmiş benzeriyordu.

- Aşkım ne yapacakmışız?
- Ne var ki aşkım!
- Olimpiyatlar var ya bu aşkım, unuttun mu?

Allah belasını versin nasıl da unuttumtum, Naim Süleymanoğlu podyuma çıkacak! Bakın Türkiye gümlerinde bunu konuşuyordu.

- Hahderim bir şekilde, Halama falan giderim herhalde. Eeee, sen neler yapmışsın...

Mehmet Ali & Aşkımsefası

Bir aptal gibi konuşmaya devam ettim, çünkü işki olmak bunu gerektirirdi.

İşimdi de odam televizyonda yayın olmağındaki duyulan sinizle sesilececeğim. Annemle tek kelime bile etmeden evden çıktım. Okulda Berna'nın yüzüne nasıl bakacağımı bunu düşünüyordum, kırıldığım televizyonu ne olacağı umurumdaki bile değildi.

Sınıfta herkes Naim'i konuşuyordu, kızlar bile birbirlerine kırıldığı rekortları anlatıyorlardı. Asrın spor okuruna kaçmışım, salaklığımın dolayı izleyememişim. Sırama giderken Berna'nın yanından geçtim, yüzüne bile bakmadım. Sıraşının üzerine büyük harflerle kazınmış "Berna - Engin" yazıyordu. İçim eridi uzatırdım.

O günün nasıl geçtiğini anılamadım. Naim Süleymanoğlu'nu izleyemediğimi mi üzülsem, Berna'nın sevgili olmasına mı delirsem diye düşünseyim eve geldim. Annem ağlayarak açtı kapıyı. Daha ne oldu diye sordum muştade etmeden "Hidayet Amca" dedi, "Olmuş, dün aşkım kalp krizi geçirmiş."

Hiçbir şey demeden odama gectim. Hidayet Amca'nın evinden ses gelmiyordu. Odam sessizliğe gömülmüştü. Bir sürü sorunu vardı: çözmem gereken Naim Süleymanoğlu'nu düşünüyordum, küçük bir adam kendi ağırlığının üç katını kaldırıp kendine hayran bırakırken ben tek bir sorunu bile çözemediyordum.

Ama artık değecekleri her şey Naim Süleymanoğlu'na basardıysa ben de başarabilirdim. Öncelikle en büyük sorunu mu çözmeğe karar verdim, Berna'yı tekrar arayacağım. Numaraları karardıkça çevirdim. Fakat telefonun çevir sesi gelmiyordu. Annem otandırdığı telefonun kablusunu kesmiş, itikamını almıştı. Bakıldan arardım ben de. Apar topar çıktım evden.

- Hüseyin Abi, bir yer aramam lazım, aşkım veririm parayı, telefon nerede?
- Orda.
- Alo?
- Alo Berna?
- ...
- Berna!

O günden sonra Naim Süleymanoğlu'nu iki kere daha olimpiyat şampiyonu oldu, toplamda kırk yedi madalya aldı, onlarca Türkiye, Avrupa ve Dünya rekortu kırdı. Ben bir daha Berna'nın yüzüne bakmadım.

Dernek Naim Süleymanoğlu'nu kaybetmişiz. Uzantıların habdi hesabı yok, hayatta yapamayacağım bir şey işki olduğum bir kızı üstü işle kere aramayı onun sayesinde yapmıştım. Asla unutamam onun bana verdiği umudu.

Güle güle şampiyon. Şimdiki şımarık "adamın dibi, adamın kırk" sporcuları bakınca, senin değerin çok daha iyi anlaşılıyor. Sen ne iktidara yalalaklı yapmış, ne bilediğin konular hakkında gevceze gevceze ahlakım kestir, ne de gündemdeki kalmak için maymunluk peşinde koşuyorsun. Doğrularınla, yanlışlarınla kendin gibi yaşadın, kendin gibi gittin.

Hidayet Amca'yı görürsen selamları iletirim.

JEHAN BARBUR

Ve bir nakkaşın
aydıdığı
sedef kakmada
Bezекçinin
el hafifliğinde...

**Taş çatılsa yüz yirmi yaşına kadar yaşayacaksınız,
onun da muhtemelen son yirmi yılını hayal meyal
hatırlıyor olacaksınız.**

İNTİHAR DESTEK HATTI

İmaratlığı kendi varlığını bilincine
vardığı, o an garipçe bir garp karyesi
kaldırıyor. Hayat fantezi. Olunuyor bir insan
rastlanmamıştır ve tekler tekler insan
bir tecrübeyle bilmiyor ki, o an hayatta
oluyor ki, istinazla gelindi, onlarda sonunda
özelliklerdir. Gidenler aynı hayatlarla
kullanılıyor on insan onları yüz yüze
yeter. Yine derinlikte uzatılır için ne
yaparsanız, yapın, şu, sadece şu, yirmi yavaş
kader yaparsanız, onun da muhtemelen
sizin yirmi yıl hayatı geldi hayatları
olacaktır. Bu süre, evimin ve zamanın
carilinin yanında bir gün boyunca bile
değişir. Şu ölümler sonra sizi hayatlarıyla
da ölümler, onları hayatlarıyla da.

En çok onur! Sonra, size de
te! Anı, bir köşeye atılır
hard' dükleride tirazın
bakınlar! duyular olacık.
Onlar da bir süre sonra
dışın içinde görünür
gölecek. En büyük görevi,
siz onu hayata tutmak için
ne mümkünse yaparsanız
diye size düzneli sakın
vermek olan vücudunuz
okuyunuz-atomlar,yüz binlerce
yüz-yüzün formuna dönüşür olacık.

Onların bir zamanlar sizin vücudunuza
olduğunu hiç kimse hatırlamayacak.

İstediginiz kadar uzun yaşayın, istediğiniz kadar büyük bir servet yapın, boy boy çocuklarınız, torunlarınız olsun, istediğiniz kadar kalıcı eserler ortaya koyun, size ait her şey zamanla büyüklüğü, kıymetinde anımsak olursak.

Şe yine di'endi İni vıcıdınıza haqıza
nıñlar içre cıñı bağı ağızıcañıza.
Ama yılar gıñıñ gıñıñ gıñıñ
dıñıñ, zıñıñlar mahırnı
ve acañı mahırnı
kılcañıñıñ. Nıe yagıñıñ
yapıñ, añıñıñ sonuñda
acı ve İedıñ içıñde can
veresıñıñ. Şe dıñıñıñ
kılcañıñ çalıñıñ çalıñıñ,
ağıñıñıñ, salıñıñıñıñ,
pıñıñıñıñıñıñ,
dıñıñıñıñıñıñ kılcañıñıñıñ
atcañıñ, o kılcañıñ acı-ıñıñıñ
sonuñda, sıñı vıcıdıñıñıñ

Bütün bunların farkına varmıştık, bir karar aşamasına geçecektik. Kaçınılmaz olarak yavaşladığımız bu kararlık sürecinin kopması, düşmek mi, yoksa kendi kaderimizi belirlemek istedi mi?

İçer Hayatımızın bu en önemli, daha doğrusu çok önemli kararına verirken arkamızda güçlü bir desteğe ihtiyac duyulacaktır.

Tam yirmi üç yıl önce "En iyi müşteri adı: müşteri" sloganıyla yola çıkan İtaltar Glescek Hattı (İHG-Hes) size bu denetçi vermişti. İşte...

[illegible][illegible]

Nasil ediyorsunuz, en etkili
 metodiler nedir? Nasil tene-
 edile? Nasil tutuk edile?
 Tercihiniz atgeli sifhalar,
 hangisi sifh uygundur?
 Hangi aygite, nasil tutuk
 Nasil atgeliye?
 Egitme distansu
 soruyoruz,
 internette buldiklarinizi
 givemeyeyiz: bu hassas
 bilgilere site leri-Des aygitecek.

İhtis-Des sayesinde işi pürne
berahmaysakınuz.

SİZİ KİM BULACAK?

Siz kendi yolunuzu çiztiğiniz, yollarınızın büyük bir aca vereceksiniz. Bunu engelleyemerseniz de, sevdiğinizlerin altından kalkamayacağınız travmalar yaşamak zorunda değilsiniz. İhtiyaç duyduğunuz geniş palet seçenekleriyle karar vermeden önce bizi arayın.

ayrıntılarıyla planlı olarak bilirsiniz.

Siz, güvenli tarayıcınıza bir yetkilinin bulunması, kara haberini yollarımızı kontrolde, gülede: ulgama ve süreçle ilgili tüm yasal ve hukuki detayları, uzman ekibimizde birliktir: çalıştırabiliriz.

9 SON SÖZÜNÜZ NE OLACAK?

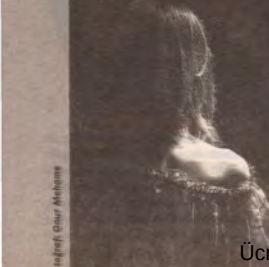
Siz giderken, geride kalanların sizin bu kararlar yüzünden kendilerini suçlamaları istemeyebilirsiniz. Bunun için ne yapmalısınız? Son sözleriniz ne olmalı? Bir not bırakmalı mıyız? Bıraktığımız hangi sözçükleri seçtiniz? İki-Üç, güzel psikolojik bilgiler ışığında, geride kalanlara bırakacağımız mesaj olgusuna siz de buralara gözük.

Sachse mit uns werden, hüpfen hier weg,
Morgens um 11, im Old English Market
bestimmen wir, was das diebstahl ist, was
hört.

...org
...Des ie stornzige wümpm

AFŞIN KUM

Fotograf: Gaur Atchana

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

Vücudumuz milyonlarca yitile doğdu/sayıp giden

HAYAL KIRIKLIĞI KAÇINILMAZ

Neler oluyor hayatta?

Akt kimesse olduğumuz büyük hayatta müdahale edemediğimiz koca şeyler oluyor biz bu bunları var eden otmaz parçalar olalım beyazlatmada bu bizim yolumu tayyor sabah kalktıymadık inatçılıktan başlıyoruz ve kendimizi önemli hissetmek için bir şeyler yapıyoruz. Ben de müzik yapıyorum içte.

Gülmek için yaratılmış gözlerde yaşlar niye? Sevmeğin yaratılmış kalpler hep bombay niye?

Çünkü bu karmaşık organları bu kalzır bastır indirgenek hayal kırıklığı kaçınılmaz

Bir şey sevmeye değerse ölmeye de değer mi?

Aslında bence bu yaklaşımda sıralamadan kaynakların bir manç hatası var. Sevmeğin ölmekten daha ağır bir girişim çünkü sonsuz ağırlıkta olan ölümün yükünü taşıyan sevgidir.

Gayemiz yaşamaksa aç çekmek mi lazımdır?

Her şeyden biraz, aç da kaçınılmaz.

Olmalı mı olmamalı mı yoksa hiç düşünmemeli mi? Ortaççı'yla büyüdüm. Ama ben düşünmemiş bir olmam ki!

Neresi sila bize? Neresi gurbet?

Kendim bildim biliş bu gezegenin her toprağın yurdu olarsak gören ve muhafaza eden bir dünya insanı olmamın en yuce devrime olduğuna düşününce ve ona ulaşmak için yaparım. Biz aile olarak hep biraz göçebe olduk, taşındığımız ve sevgi doğduğum her yer slaydı-ye bazen aile olmam gereken yerler gurbetti benim için.

Neden cimridir insan, anlatırken minnetini? Neden sabırsız insan, gösterirken ofkesini?

Çünkü yaşam biraz da bu ikiliğimizi dengelemeyi öğrenme süreci...

Yoksulluk sırtından doyan doyana, bunu gören yünek nasıl dayanır?

Maddiyet başkalarının temel ihtiyaçlarından cılıp da arırsan zenginler, karnı aşken sevebilen yoksullar. Bu düzen ki inşiyiş piramidini sivri tepesinden tutar, ters çevirip yere çalar; söylesem mi, söylesem mi?

Ben nerede yanlış yaptım?

Açıkçası bunu ben de soruşturmam bir şarkımda: "Nerede bu yanlış, anlamadım, sanırım sorun bende. Sen de beni hiç mi hiç anlamadın, yine de sorun bende."

Son pişmanlık neye yarar?

Pişmanlık, büyüklüğü değişerek, insan göğsünde daima bulunan bir tasdır. Günküki üzerine düşünme ve öz telkin gerektirir. Bunu gerçekleştirilmeyen kişinin taşı oğ'ı büyüyecak ve son pişmanlık onu tıklayıp nefessiz bırakacaktır. Günküki pişmanlıkları yüzleşmek gerek ki yeni ve büyük pişmanlıklara yer kalsın. Hayat devam etsin.

Her seferinde keşfetmek yeniden aşkı, bu vakitsizlikte akla ziyan değil mi?

Her türlü aşk yeniden keşfetmek bu vakitsizlikte yapılacak en akıllıca işti.

Yazarı: Sinem Sal **ŞİŞLİ KADINLAR** Çiçen: Ece Zeker

Marjery Şahinyan

Dedesi milletvekili olan Şahinyan, lehicinden sonra ailesinin Sivas'taki kim varıklarını emsalına bakarak İstanbul'a göçtü. Sivas'taki gıhmetli bir hanşah, İstanbul'da buhanan müesses: bir apartman daireesine taşınarak Marjery Şahinyan'ın hayatında yeriyen ve sinirli pencereler açtı.

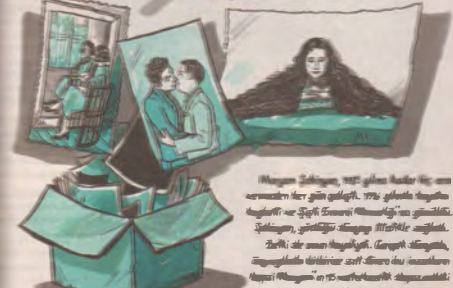

Babam çalgı oktu, ama hayranlıkla izlediği yıllara bir anıyamı almıştı. Marjery fotoğraf çekmekten tüm işlerini bitirirken bitirirken öğrenmişti.

Marjery Şahinyan, tam emi sene boyunca, Şişli'deki evinden her sabah yola çıktı ve İstiklal Caddesi'ndeki fotoğraf stüdyosuna gidip saadette çalıştı. Her öğlen bir kırmızı elma yiyordu ve 1. Dünya Savaşı'ndan kalmış kırıklık kamerasının arkasına geçip tarhin güzel anları kaydediyordu. Şişli iş önlüğünü ve kolçaklarını, çalgı oktan asla çıkarmıyordu.

Kimliklerin ötesinde bir kadındı. Bu sebeple kamerasının önüne İstanbul'un en şık kadınları, yayıncıların aileleri, opera sanatçıları, şarkıcılar, valdattı ve sinemistlik çocukları, eşiciler, tuncseccizler, göçlerle İstanbul'u merkezde bilen çalgı rahları ve düşün günündeki kişiler bulunuyordu.

Marjery Şahinyan, 1942 yılında İstanbul'da son zamanların her gün çalgı oktu. 1976 yılında hayata geçirdi ve Şişli Sinemai Müessesine girdi. Şahinyan, göçlerle İstanbul'da Marjery Şahinyan. Zeki ile son zamanları. Çalgı oktu, Marjery Şahinyan'ın 1976 yılında İstanbul'da hayata geçirdi ve Şişli Sinemai Müessesine girdi. Marjery Şahinyan, 1976 yılında İstanbul'da hayata geçirdi ve Şişli Sinemai Müessesine girdi.

Yazar ve psikoterapist SONER KOŞAN ile aşkı, mantığı ve yeni kitabı Kırmızı Anahtar'ı konuştuk.

AŞKIN FORMÜLÜ YOKTUR

İnsan olarak hep bir arayış içindeyiz. Duygusal ya da mantıksal sıkıntılar yaşıyoruz. Bir şeyleri çözümlerken, geçmişten yararlanıyoruz. Geçmişte yaşadığımız travmalardan, şahit olduğumuz olaylardan...

KENDİNLE SELAMLAŞ

Duygusal diye adlandırdığımız durumlar aslında arzu, ihtiras ve şehvetten etkilenerek oluşur.

Mantık dediğimiz de, çıkar ilişkileriyle alakalı yapıdır. Gerçek bu.

Aştan bahsediyorsak, ruhun en yalın haline dönmemiz lazım.

Mantıktan bahsederken de sorgulamaktan bahsetmek lazım. Aşk ve mantık, birbirleri olmadan hiçbir şeydir!

Biz, kendimize merhaba demeyi unutmmuşuz. Çevremizdekilerin, topluma ya boyun eğiyor ya da onunla zıtlıyoruz. 6-7 yaşındaki halimiz kadar orijinal kalamıyoruz. Fabrika ayarlarına dönmemiz lazım. İnsanlar, kendilerini başka şeylere benzetmeye bayılıyorlar. "Melek gibi olalım," diyorlar. Hayır, melek olma. İnsan ol. Başka bir şeye gerek yok.

YALNIZLIK HASTALIĞI

İnsan, duygusaldır. Yaptığı her şeyin nedeni duygulardır. Yeni doğan çocukların ağlamalarının nedeni, "Ben de insanım, bana dokunun," diyememeleridir. Son yüzyılın en büyük hastalığı yalnızlık. İnsanlar artık birbirlerini anlamaya çalışmıyor. Nasihat vermeye, akıl vermeye ya da terslemeye alışkın ama kimse anlamaya çalışmıyor. Oysa sen varsan her şey var. Senin varlığın beni, ötekinin varlığı berikini gerçek kılıyor.

SÜTTEN AĞZI YANAN, ASOSYAL OLUYOR

Biz aşk diye şehvete, ihtirasa sarıldık. Aldatıldığımız zaman, hırsa sarıldık. Süttan ağzımız yandı, asosyal olduk. Karşı cinsle öfkelenip hepsini aynı kefeye koyduk. Çoğu insan

**Aşk ve mantık,
birbirleri olmadan
hiçbir şeydir!**

travmalarını bastırmak için birliyle birlikte olur. Bizde, kavuşamayanlar gerçek aşklar olarak gösterilir. Leyla ile Mecnun, Kerem ile Aslı, Ferhat ile Şirin... Bunları aşk değil saplantıdır. Aşk iki kişinin birbirine özlemle sarılmasıdır. Aşk ütopik bir şey olarak gören insanlar birbirlerini aldatıyorlar. Aldatılmaktan bu kadar rahatsız olan bir toplumun aldatması buna dayanıyor.

"YA BENİMİN YA KARA TOPRAĞIN"

İnsanlar neden evlenir? Düzenli cinsel ilişki, maddiyat, çocuk yapmak gibi nedenlerle evlenirler. Dolayısıyla evlilik aşkı öldürmez. Çünkü ikisi farklı şeylerdir. Sadece kapitalist sistem tarafından birbirleriyle bağlantılı hale getirilmiştir. Evlilik, çıkar ilişkisiydi. Ama aşkın bir formülü yoktur.

Hiçbirimizin ebeveynleri çok iyi insanlar değildi. Biz travmalar, isten atımlar, tecavüzler, uçaklar, darbelerle çevrili bir halkın çocuklarıyız. Aşka ulaşmak için travmalarımızla baş etmemiz gerekiyor. Kimseye, "Ben sana hem ana, hem baba, hem gece, hem gündüz olurum" dememeli. Sevgili olmak yetmeli ama mülkiyet kavramı buna izin vermez. "Ya benimsin ya kara toprağın" diye sahipleniyorsun. Deli misin!

AŞK MÜCADELEYİ SEVMEZ, ÖZGÜRLÜK İSTER

İnsan hep bir şeyler için kavgaya atmıştır. Tarla için, ev için, makam için, kadın veya erkek için... Her zaman "Bu benimdir!" diye ihtiyacı duyuyor. Biri gerçekten sana bağlı olduğunda, bunu demene gerek kalmaz.

Aşk özgürlük ister. Güvenmek, dans etmek ister. Onunla mücadele etmek anlamsızdır. Aşk yalın düşünmek gerektir. O zaman, aşkın içindeki her şeyle mutlu olabilirsiniz. Birbirinize bakmak, birlikte olmak, saatlerce telefonla konuşmak... Hepsini haz ve sevinç verir. ✨

**STEFAN ZWEIG
(21 Aralık 1912)
KADINLAR HER ŞEYİ
ANLAMAK İSTER**

Akşam Frederike'yle beraber. İlişkimizin tamamen seks üzerine kurulmasına çok dikkat etmeliyim. Bu tehlike gerçekten var. Birlikte gezintilerimiz çok güzel, aramızdaki sohbetler de. Belki de bütün sanat, kişinin kendini karşındakine anlatabilmesi. Kadınlarda her şeyi kavrama yeteneği var. Her şeyi anlamak da isterler. Ancak sorun, bu yeteneklerinin ne kadar sürekli olduğu.

Mektuplaşmalar, Ayrintı Yay.

**İki kişi yalnız
kalmaktansa,
kalabalıklıkta yalnız
olmak çok daha
kolay.**

**Belki de bütün
sanat, kişinin kendini
karşındakine
anlatabilmesidir.**

YAZARLARIN ARALIK GÜNLÜKLERİ

**TOMRİS UYAR
(26 Aralık 1976)
SESSİZLİKTEN
KORKMAYAN BİR
DOSTLUK**

Ev, bir çeşit kabuk oldu bana. Kulislerin tadını, kokusunu unuttum. Sahnedekilerle ufakşakaları paylaşmak, onlar adına heyecanlanmak gibi duyguları da. Oysa 1962-63 yıllarının kış akşamlarının hepsini kulislerde geçirmiştin. Ama

Genco vardı. Sermet Çağan, Ali Dilber vardı. Evimiz gibi bir şeydi Arena Tiyatrosu. Para ortadaydı, kimde varsa harcardı yani. Bir gece herkes meteliksiz. Yalnız Mehmet Güleriyüz'de otuz kuruş kalmış. O otuz kuruşu bana gazoz ismarladı Mehmet. Gebedim o kış. Sırtım ağırıyordu, ayaklarım şişmişti, delik pabuçlarımı yenileyecek para yoktu. Daha ne olsun? İki kişi yalnız kalmaktansa, kalabalıklıkta yalnız olmak çok daha kolay.

Her sabah Genco ile telefonlaşıp hayatlarımızın hava durumunu birbirimize bildirirdik. Onunla sessizlikten korkmayan güvelli, doyuran bir dostluk paylaşırdık.

Gündükümü, YKY

**DORIS LESSING (Aralık 1951)
EN İYİ HALİMİZ, EN YARATICI
HALİMİZDİR**

İnsanların sevimsiz yanları gerçek karakterlerini, sevimli yanlarından daha çok açığa çıkarmaktadır. Peki neden? Kötülükten daha kolay bir şey yok çünkü. Birisi hakkında kötüleyecek bir şey bulmak için ona şöyle bir bakmak yeterlidir. Ayrıca yaşayan herkesin gümrüğü kökleri vardır. Bu bir insanlık koşulu. Dostlarımızı eleştirme konusunda çok başarılıyız! Her zamanlar kötü niyetli olmak kusura sayılırken, şimdi alkışlanıyor. Halen kullanılan neşeli 'dedikodu yaymak' deyişimi, hakkımızda istemediğimiz kadar şey söylemektedir.

Anılar, Kırmızı Kele Yay.

**CESARE PAVESE (3 Aralık 1949)
TEK İHTİYACIM: BİRAZ CESARET**

İnsan aynı zamanda iki şeye birden sahip olmaz. İnsan, hayatını vazgeçtiği şeyler üzerine kurmuştur.

İnsan kendisinin nefret ettiği için başkalarından da nefret eder.

Şehrin neden kötü olduğunu şimdi anlıyorum: Kolay dostluklar, hayatı olurluna bırakmak, düşmeden kazanıp yemek... Herkesin ölçüsü, beğenisi, isteği para kazanmaya bağlı.

Arada kaldım: Her şey onun mutluluğu için yapan bir dost mu olmalıyım yoksa cin çarpmışçasına öfkeden kudurmalı mıyım? Ben onun hakkında onun benim hakkımda bildiğinden daha çok şey biliyorum. Tek ihtiyacım: Biraz cesaret.

Yaşamın Ufrafı, Can Yay.

**TEZER ÖZLÜ,
İNSAN SEVMEK
YASAK**

Bu kahrolası dünyanı o büyük yalnızlığı (Pavese) çok seviyorum... Neden dost olmadan, erkek-kadın, karı-koca olmaya çabalıyoruz? Biziminsanlarımızın sevmesi, insan olgaması, çocukluktan engelleniyor. Sapınıyor, carptılıyor.

Çocukluğun Sıkık Geceleri, YKY

**AHMET HAMDİ
TANPINAR
(27 Aralık 1958)
İSTANBUL:
MEVSİM
MÜZESİ**

Sisi daima çok sevdim. Onu zihnin başka hallerine ve sanatın kendisine benzetirim. Gerçeğin çemberinden, tabiatı kendi

fanteziyle bu kurtuluş, gördüğüm ve bildiğim şeylerin dört bir yanında böyle değişmesi, ayrıklarına kadar renk, çizgi, her şeyden kurtulması ve kendi hayalleriyle olmaları muhayyilemi gecikler. Sanki başka bir dünyada başka nizamlar içinde yaşıyor muyum gibi gelir. Şarf benim olan bir romanı doğduğum yaşarım. Ruh için lüzumlu olan o değişikliği hıyır, düşümden doğru gelir ve dikkatinizin üslubunu değiştirir. Galiba sanatın da eninde sonunda yaptığı şey budur. İstanbul bazan sanatı lüzumsuz kılaçak deredece değişmesini biliyor. Daima iddia etmişdir, bizim alı büyük mevsim müzemi, bu durmadan değişen, içişim kışıp açan İstanbul dur.

Yaşadığım Gibi, Türkiye Kültür Enstitüsü Yay.

BERLİN'DE YAŞAMAK

• 21 Haziran'da havanın 22-30'da, 21 Aralık'ta ise 15-20'de kararmasına aşanmak "Yok mu bunun aya? Yapın gidelim..." demektir.

• Berlin'e gelen her arkadaşın için şehir turları planlamak, şehrin içinde gidilmesi gereken anıt, müze, meydan, restoran, sosiyeti, bariyeri yürüyerek görmek gece sonunda her geline "Sokayın senin yapacağın işle!" diye söylenmesin alırdan ertesi sabahın köründe yinetutup sokağa çıkarmaktır.

• Canın döner çıktığında neredesye her köşe başında olan dönercileri girip Türkiye fiyatına neredesye iki katı doner alıyordumana sevinip yedikten sonra "Ulan böyle döner mi olur! Gidin bi bizim oralarda döner yiyinmiş yapıyo öğreniyuuu!" diye içinden söylenektir. Döndran söylenişten belki döverler falan belli olmaz, ne gerek var.

• Her yere toplu taşımayla girmek. Toplu taşımayla her yere kolaylıkla gidileceğini anladına şaşmaktır. Otobüslerin tam durakta yazan tabelada belirtilen saatlerde gelmesidir. Böyle deyince dijital tabela zannediyo insanlar. Hayır müdür: bildiğin kağıt tarifi bastırmasın! ordaki saatlerde gelyo otobüsler. İnsan gerçekten hayret ediyor...

• Nâdiren de olsa taksiye bindiğinde, büyükhittimale geldiğin memlekettin şoförlerin aksanından Türkiye'den geldiğin hemen anılabarın akabinde ise "Ya imkan olsa biz doneceğiz şü buraya gelyorsunuz ehi ehi..." şeklinde kolplarını "Yav he he..." diyerek dinlemektir.

• İnsanların kedisi, köpeği veya bir başka evcil hayvanıyla her toplu taşıma aracı, her restorana, her AVM'ye hem de tasmazsa sadəcəlafa yöneterek girmemesine şaşmak akabinde senin de kendi dostunu yanına alıp oralara gitmen ama senin elemanın Berlinlinin köpeği gibi komut bilmemesi yüzünden "Eneheşulduğun..." diye diye dolarmaktır.

• Berlinlinin yanında "Biz de

hayvanımızda hakimiz... Bizim oğlan da kafak, komut biliyor..." havası yaratmak için Bobo'ya Almanca "Zet Kom!" diye komut vermek, normalde Türkçesini karıştıran Bobo'nun sana fratağı "Sen ne anlatıyon lan deniştik?" bakışlarına maruz kalmaktır.

• Temmuz ortasında hava 18 derece vegenişle oluca "Oh be yaz geldi!" diye sevinip şort-tişörtde dışarı çıkıp akabinde kanlı ışıale koşturmak.

• Bisikletle her yere girmek. Bakkala mı gidicem? Hop bisiklet... Bara mı? Haydii bisiklet... Sçmaya? Tabi ki bisiklet!

• Bakkala "Şpeytil" demektir.

• Eğer 34 plakalı arabana geldiyse yolda bizim memleketlerin çalan kornalarına el sallamalarına yanna yapaspp "Naapton hemşerim! Hehehe" dememesi maruz kalmak demektir. Bence sıkıntı yok da trafiği falan kidiyorlar arada.

• 78 bin çeşit biradan sürekiyeni bir canını deneyerek ekleme, fındale olmasa gerek oğbi gibi bir canında karer kılıp hep onu içmektir. Zaten o kadar bira içili mi lan? Ne kadar farkı olabilir yaaa!

• Sosis yemek, sonra biraz durup yine bir sosis yemek akabinde tekrardan sosis yemektir. Arada sucuk alıp "Lan bu sucuğu neden Türkiye'de düzgün yapamıyorlar?" diye söylenektir. Hayır, burada da yaparlar bizim adamlar.

• Gecenin bir vakti ısırsın ısırsı bir sokaktağencekerken bile "Bi şey olmaz yaaa" rahatlığına 1 bilemedin 2 ayda erişmektir.

• Her köşe başı devasa parklarla, her sokak adını baş ağacıyla dolu olmasına rağmen ortalamla Berlinlinin "Berlin'in yeşillaz yaa..." demesiyle ağzına iki tane patlatma isteği gelmesidir. Ama vurmuyoruz tabii, ceza var... Yok lan ondan değil, insan insana vurur mu yaa? Yabani misin abicim sen!

• Her yere grafiti yapılmasına şaşmaktır. İnsan düşünün açmaya korkar. Diyeğim dükkanına, açılış

maçlığı yaptın her şey şahane. Ertesi gün o dükkanınbutün kepenkleri grafiti olacak boylu boyunca. İşte bu kadar grafitiye maruz kalıp hiç yaparken görmemektir. Srf görmek için dükkan açmaya niyetlenmektir.

• Bir şpeytil'e girildiğinde tepede 34 ekran LCD TV, TV'yi çekirdek yiyecek pür dikkat izleyen dayı ve TV'de "Arka Sokaklar" görünce bir an bir port açıldı da Türkiye'ye geldin sanmaktır.

• Berlin'de yaşamak hem Türkiye'de değil hem de Türkiye'de yaşamak ama daha rahat yaşamak gibidir. Berlin'de

EBRU OJEN

EBRU OJEN ET YİYENLER BİR BİRİNİ ÖLDÜRSÜN

Ebru Ojen, iki romanı *Aş'dan sonra* ve *Yiyenler Birbirini Öldürsün* adlı ikinci romanı ile okurunu yine gerilimli bir anlatıya adanmış. "Muhafif insanlar, konforu tehditladındayken, devlette işbirliği yaparmı?" *Et Yiyenler Birbirini Öldürsün*, ictidari, mülkiyeti, patriarkayı, içi kol politik doğruculukları, erkeklik gösterilerini cesurca karşısına almakten çekimleyen bir roman.

Çarpıcı bir üslup, cepheden konuşan bir anlatı. Ökresi dinmeyen, soluk soluğa bıraktı. Ojen, *Aş'ile* yakaladığı çarpıcılığını bırakmadın, *Et Yiyenler Birbirini Öldürsün* ile sınırlanmışl etmeye sürdürüyor.

► **HAMZA CELALEDDİN**
Katil Nietzsche
Asker Kant
(Mizah)

► **KAYA TANIŞ**
Kurdesen
(Roman)

► **NİYAZI ZORLU**
Adem
(Yıkıl)

► **SELÇUK ORHAN**
Başkalarının
Buradaları
(Yıkıl)

EDEBİ ŞEYLER

edebisaylar edebisaylar edebisaylar edebisaylar

SEKİCAN ALTUNİĞNE

Mehmet Ali & Akşam Gazetesi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>

SİLAH

Devletler sınırsız öldürme konusunda kendinden menkul, hayli genç ve zengin yetkililerle donatıldıkları gibi, hesap verme konusunda da pek cimri olduklarından, ellerindeki her nesne ve olguyu zor kullanma aracı haline dönüştürebilirler.

Rahmetli babam, hukuk fakültesinde öğrenciyken hocalarından birinin, "Kibrıt çözü y da kurdan bile yeri geldiğinde silah olarak tanımlanabilir. Yeter ki, bir canlının yaşaması kast etmiş amacıyla kullanışın" mealindeki cümlesini sık sık yineliyirdi.

Silah, Arapça'dan dilimize geçen bir sözcük. Kökü, mızrak gibi fırlatılacak geliyor. Latince miss (göndermek) kelimelerinden türemiş olan 'missile' sözcüğüyle çok yakın. Ama sadece bu tanımın içine sığamayız. Tarih kitaplarından y da sinema endüstrisinden asla sosuna bulamıy o pek heyecanlı savaş filmlerinden öğrenemedik mi? Unutulmasını ki, mevzu bahis olan öldürme fiiliyse, insanın atalarından devraldığı birikim de muazzamdır.

O nedenle silah denilince aklımıza sadece fırlatmak, atmak, göndermekle bağlantılı bir nesne gelmiyor bugün. Yani konvansiyonel olan y da almayan nice katletme araçları; mesela uzaktan kumandalı akıllı füzeler, insansız hava araçları, birkaç nesli birden topağa gomen nükleer bombalar, atıldığı vuran lazer donanımlı silahlar, yaygın kavranı kıymasalar, sinsicevini bekleyen mayınlar, tüfekler y da da tabancalardan ötesini düşünmek gerek. Her şey olabilir bu. Mühim olan, canlının hayatına zarar vermede uygun olması. Mesela arkadaşım Doğan pek kavgacıydı ve arabasının sürücü koltuğundan altından taşıdığı keser sapı için şöyle derdi: "Sopa benden 14'tüden bile etkilidir akl.Yakalandığına hiç cezası yok y ayrıca sağlamsız suçun alrısın."

Ama silah denilince aklıma, sopadan, bıçaktan başka bir şey gelmiyor. İnsanlığın edimini olduğu kirl mirastan yeterince nasiplemişsiniz demektir. Olsun, 'şeytan doldurdu' lafı sıkça değış. Siz o silahların y uymayın, bu konudaki cahaletinizden asla y uksünmeyin ve masumiyetinizi ısrarla koruyun. Ayrıca kim ne derse desin, bu konuda hiç kimsenin devletlerin eline su dökmeyeceğini de bilin.

Zira devletler sınırsız öldürme konusunda kendinden menkul, hayli genç ve zengin yetkililerle donatıldıkları gibi, hesap verme konusunda da pek cimri olduklarından, ellerindeki her nesne ve olguyu zor kullanma aracı haline dönüştürebilirler. Bu, aslında esyanın tabii zorunluğudur. Öyle y, başka türlü olsa, 'hâkim sınıfları zere baskı araçları' olarak örgütlenemezlerdi.

Bunu daha derinlemesine kavrayabilmek için, buçülerinden miyalarfalar doları ayarak satın aldıkları en gelişmiş mühimmatları ve beyni kuşaymış silahlarıyla her yere salın kuşayma mükkediri olan güce baktığımız kadar, çok daha ötesinde de görmek gerekıyor. Başka bir ifadeyle devletlerin haber vermek için kurulumları olan radyo, televizyon, arastırma için oluşturulmuş akıllı telefonlar, bilgisayarlar,

hatta eğitimi ve belki de çok daha önemli silah yargı, toplumları teslim alan, boyun eğdiren, kimlik ve kişiliklerinden uzaklaştıran, insani varlıklarını yok eden silahlara dönüştürebildiğine yakından tanığı. Ve bu organize kötülüğü, dünyanın dört bir yanındaki insanlar için içinde maruz kalıyorlar. İçin en fenası da, basit bir silahlı bir kere ölmek varken, bu silah olmayan silahlarla her gün, ama her gün binlerce kez ölüyorlar.

BİR DEHANIN YOK EDİİŞİ

Ortaya çıkardığı kayıp açısından fazlasıyla yaralayıcı bir örneği, hayli zamandır taşların bağlanıp vahşi köpeklerin ortalla salındığı yer kürmesindeki büyük abi, yedi düvelin yarırcısı ABD'den vermekte fayda var. Çünkü bu korkunç yaratık, şimdilerde kirl işler konusunda neredeyse bütün devletlerin idoli konumunda.

Aaron Hilel Swartz'dan söz edeceğim biraz. 1996 doğumlu, gencecik bilimin dehasından... Swartz, henüz 13 yaşındayken

AnsDigita Ödülü'ne layık görülmüş, 14 yaşındayken RSS adı verilen internet besleme biçimini gerçekleştiren ektipe yer almış, 15 yaşında ise IEEE Intelligent Systems dergisinde hakemli bir makale yayımlamıştı. Çocuk denilebilecek yaşlarda sayısız başarıya imza atan ama parada pulda gözü olmadığın defalarca gösteren Swartz, bilgisi ulaşma özgürlüğünü savunuyor, sansüre karşı eylemler yapıyor. Swartz'ın 2009 yılında Amerikan federal mahkemelerine akl PACER veritabanından bulunan ve para karşılığı satılan yaklaşık 18 milyon belge ve 2011'de JSTOR'dan 4 milyona yakın bilimsel makaleyi bilgisayarına indirip halka açık hale getirmesi devlette başının belaya girmesinin nedeni olacaktı.

Swartz'ın hakkında "bilgi korsanlığı" ve "yasadışı dosya indirme" gibi ağır suçlamalarla 13 kez dava açıldı. Devlet bu suçlamaların ardından onun anlaşmaya zorlandı. Eğer suçlu olduğuna kabul ederse, bir yıl boyunca bilgisayarlarına uzak kalacak ve denetim altında tutulacaktı. O, yarıklarının bir suç olduğuna inanmadığı ve bilgi paylaşımı gayet doğal gördüğü için sunulan anlaşma teklifini reddetti. Bu tavrı ABD yargısı iyice öfkelenirdi. 35 yıl hapis ve 1 milyon dolar para cezasına çarptırılması an meselesiydi artık. Aylarca hakkında açılan davalarla boğuşan ama suçunu almayan Swartz'ın ruhu, nihayetinde devlet yarı üzerinden kurdurdu bu zalim alıbkaya dayanamadı. New York'taki evinde 11 Ocak 2013'te kendini asarak henüz 26 yaşındaki yaşama son verdi.

YA İTAAT YA İHLAL

Swartz'ın ölümünün ardından çekilmiş olan 'The Internet's Own Boy: The Internet of God' adlı belgesel, yarıların Raskal, Karpis ve Alvin Karpis

Henry David Thoreau'nun, "Adil olmayan yasalar mevcuttur; onlara itaat etmekle mi yetinelim, değiştirmek için mücadele edip değinecek idaat mı edelim, yoksa bir an önce ihlal mi edelim?" sözüyle başlar. Onun ölümünün ABD hükümeti açısından tüm topluma verilmiş bir ibret mesajı olduğuna dair tüm cümleleriyle belgesel devam eder. Çok açık ki, ABD hükümeti, bu genç, dehaya karış yarı bir silah olarak kulanıp ölümüne neden olmuş ve bu hazine hikâye üzerinden, tüm Amerikan toplumuna "itaat edin" mesajı vermişti. Bu film size de mi tanıdık geldi? Sakın milleti ve yerli versiyonu her ziyatda olmasın?

Anlaşılan bu yöntem, devletler açısından elini kula bulaından insanları birer vaskı olarak ezmenin, yu etmenin en kestirime ve güvenli yolu olarak benimsenmiş durumdur. Toplumun içinden birileri seçiliyor, herkesin gözü önünde "hukukun üstünlüğü", "yargının bağımsızlığı", "hukuk devleti" kişileri eşliğinde linç ediliyor ve izleyiciler, hayatları bulaından birleşmiş durumda. Toplumun içinden birileri seçilerek bir büyük ibret dersi alıyorlar. Başka bir deyişle linç ediliyor y her şey? Yargı modern devletler topluma doğallıktayla nüceli bir silah ve belki ki patladığında çıkardığı gücü, ödlere kopartmaya yetiyor.

KÜÇÜK AMERİKA

İlkokul Amerika öğretilmiş bir yandan Marshall yardımı diye getirilen söz tozlarını sıralara dağıtır, bir yandan da ülkenizin "Küçük Amerika" olmasıyla övünür. Meğer o zamanlar henüz yeterince olmamıştı. Once 12 Mart, sonrada 12 Eylül geldi. Küçük Amerika neymiş daha iyi tanıdık. Yetmedti, cuntanın ardından "demokrasiye geçtik" vavayısı ile itikad korullaymaya yerleşen her kim varsa, bir yandan hukukun üstünlüğü ile ilgili ahkâm keserken, gerekte yargı naki bir sopa gibi kulanacağınnn, aramızdan seçtikleri üzerinde uygulanan şiddet ve ibret kombinasyonu ile tüm ülkeyi nasil pataklayacağınnn hesabını yapıtı.

İktidaki Mahkemeleri, Şkyönetim Mahkemeleri, Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri ve şimdilerde kapısından her girenin derhal hayli boyağdı, itikadın göz bebeği Süll Ceza Mahkemeleri her ayrı aklın ürünü. Gelen, gidenler arttı ve "yargının bağımsızlığı" üzerine nutuklar çekilken mahkemeler, adaleatin değışi nizamın bekliğini yapıtı. Böylece biz de, gençleri için ucuca sandırdan sandırdan, hapislerde çürüte çürüte, ihtarla türküleyerek "Küçük Amerika" olma'yı başardık sonunda ve o halde asıl şimd'i ölüünün eserinizle!

Evet, Aaron Hilel Swartz'ın öldürden yarı üstem, bugün tüm dünya devletlerinin baş taze sistemi, sahibinin sesi olmaya pek teşne olan medyanın, herkesin gözü önünde yaşanan gerçeklere bile karnı tok. Ve görünün o ki, Themis heykeliin arkasına saklanıp cinayet planlayıyorlar var oldukça, devletlerin kirdi kıldıkları ezmek için bir kibrıt çözüne dahi

Üç-beş yıl öncesini hatırla. Senin önceliğin de aşkı o zamanlar. Evlilik katına çıkan asansörde kendini unuttun. Evlilik ile aşkı, kadın ile erkeği bir arada tutmanın formülünü, 21. yüzyıl bitmeden bulabiliriz inşaallah.

HANDE KİMMİŞ?

'Ben de senin kadar şaşkınlım' ifadeni yüzüme yerleştirip "Bu Hande kimmiş peki şimdi?" diye sorar sormaz gözlerinden yaşlar boşalıyor. Bunu mu çeke çeke "Ama abla yaa, söyleme ikide bir şu ka dinadın"ı" deyip yumruğuyla dizini dövüyor.

"Dür kızım, sakın ol" diyor ama giderek yükselen çıkırkırlara boğulmasını önlemiyor. Yüzüne dövlümün enik bigi bakıp daha da buruşturun suratını.

"Ama, ama..." diyor. "Ben ne yaptım ki yaa?" İnsan hem aldatıldık hem de tereddüt mi? Üstelik nikahla işi aylak! Ne diyem şimdi ben anımlara ama. Bir de bana "Boyle her sora sora sen aklima düşürdün" diyor ayt!"

"Sora sora sen aklima düşürdün diyor ayt" cümlesi zihnimde neondan bir tabelaya dönüşüp bir yanp bir süniyor. Adamın tandık pişkinliğine içten içe kudursam da tes etmiyor. Belli olmaz, bunlar her an başabilir. Ben böyle tuzaklara düşüp çok arkadaş kaybettim. Benden beklenenin erkek cinsine dair ansiklopedik bir cümle olduğunun bilincindeyim. Daha genelden alıyorum.

Belirli bir yaşa gelmenin en kötü tarafı, senden genç kadınların aşk acılarını dinleme zorunluluğu. Hele de benim gibi 25 yıl boşanma avukatlığı yapmışsan...

"Erkek milleti böyledir kızım," diyor. "Bencildir, domuzdur. O sana her şeyi sorabilir, sen sormazsın. O yakını azıcıkçağır koş şaş çatıp Gıyeecek başkayış kalmadı mı" diyor. İyiler sana. Hatta en yakın iş arkadaşının adı geçince 'Berkay ha, şu geçen gün öğle yemeğine beraber çıktığın Berkay mı?' diye imali yoklayabilir. Ama sen "Hande kim?" diye yorulunca iş sarpa sarar. Sonuçta nikahtan üç beş ay sonra televizyon karşısında göbeğini kasyarak, pijamasyyla maç izleyip içini kıyacak adamda durduk yere bir Hande hasıyaseti yaratmayacaksın. Zaten evlendikten sonra adam sana ne yanlış yapsa, ona göre sebebi sen olacaksın. Aşkın gırtlığını sıkıp bir köşeye atmamış evlilik pek görülmemiştir kızım" deyip kesiyor, unuttu sözlerinden ben bile sıkılıyor.

Aslında oldum olası hazzetmem böyle şeylerden. Ama bu muhabbetten kaçmak, kadınlar meclisinde kahpeliktir, gerefsizliktir yani. Mevzu oraya gelmişse "Bak kızım, adam dediğin..." diye başlayıp mecburi hizmetini tamamlamak zorundasın. Kadın anlayışa böyle der. Bazı kadınların özellikle de belli yaş dönemlerinde hep aynı tuzaklara düştüğü doğru. Yeri geldi hepimiz yaptık, biliyoruz. Gereksiz ve cıvıvsa kaba kıskançlık, adamı sıkboğaz edip her fırsatta "Ne zaman evleneceğiz, e artık benim yaşım geldi, çocuk yapmayacak mıyız?" diye tutturmak... Adam bunlardan bayıldığında "Ama sen beni hiç anlamıyorsun" diye gözbebeğine iki damla yaş oturtup demlik çay ve tıknaz masa dekorunda saatlerce enine boyuna tartışılır... Sanki anlaşılacak ama aslında hep 'anlaşılmamış kadın' olarak kalma isteği. Kadınların kaybettikleri ve kaybedilecekleri pek değişmez.

Gözünü evlilik
bürümüşse,
aşk oyununun
kurallarını aklında
tutamazsın.

"Peki Hande kimmiş öğrenebildin mi?" diyor.

"Evet abla ya. Yan yana ofislerde çalışıyorlarmış. Geçen gece onda kalma işte. Bıldığın aldatmış beni. Çok zorladım ama ıtırat etmedi tabii ki. Ben şirketteki kızlardan öğrendim" diyor. Yaşlar hâlâ gözlerinden dökülüyor.

Kızın senin gözünü evlilik bürümüşse, aşk oyununun kurallarını aklında tutamazsın. "Çocukları hangi kreşe versek, İngilizcesi de olsun, erkenden öğretilsinler..." hesabına dalarısın. O arada Hande gözünü süzerekten kritik mekkiye çoktan varmıştı bile. Üç-beş yıl öncesini hatırla. Senin önceliğin de aşkı o zamanlar. Evlilik katına çıkan asansörde kendini unuttun. Hande senin. Senin eski halin. Lanet olası erkek geç pişiyor. Medeniyete intabak süresi uzun. Eh biz de böyle "Hande kimmiş?" diye sorup duruyoruz. Evlilik ile aşkı, kadın ile erkeği bir arada tutmanın formülünü, 21. yüzyıl bitmeden bulabiliriz inşaallah.

Tabii bunların hiçbirini arkadaşına söylemiyoruz. Kolumu kaldırdı garsona "Pardon, hesapabilir miyiz?" diyeselenirken, içinden söylüyor: "Elinin kuru kızım, Hande elinin kuru."

REÇETE

Bende her şeyi her şeye

benzetme hastalığı başladı

Hangi yolla buluşturmam

tüm dünyaya yayıldı

Kurumların karşılamıyor

reçetemedeki hapı

Kimyasal silahlarla dindiriyor

öfke patlamalarını

Sahi, Türkiye'ye kim getirdi

2000'lerde duyulanımı?

Toplum ahlakına uygun

doktor yazılarını?

Kahretsin!

Böylece anemimize

seyrediyoruz ölürken

Hayatımızın film şeridini.

Bana atanacak meleği,

pardon da bir ömür

Bekledim durdum.

İstifa edeceğimden değil,

şikayetim var

Sanırım bunu

anlatmaktan yorulmuş.

Ocağın altını kısarcasına

kısıtlar sesimi

Artık çok geç,

yaşamış bulundum.

SİNEM SAL

SEDEF ERKEN

Kemalistlerin çocukları, kendilerinin beklenen kuşağı oluşturmamışlar, ayak sürüdüler. Yanıtları sosyalizm oldu. Onun üzerinden ebeveynleriyle ve devletle kavga ettiler.

BU ÜLKEDEN HEP BABALAR MI KAZANIR?

Türkiye'de cumhuriyetin seküler ve modern niteliği "yeni bir insan yaratma" misyonu, ona rakip ideolojileri de etkiledi. Sağ akımları Kemalistlere yanıtı, "yeni bir nesil yaratmak" için devlet iktidarını ele geçirmek oldu.

Ellerine geçiş alan yontucuları anlattık. Bir de çekişkeci verimlekistlenilenler: Çocuklar ve gençler. Sürekli olarak "adam edilmeye" çalışılmalarına nasıl tepkiler verdiler, bunu nasıl tecrübe ettiler?

Bu sorulara en görkemli yanıtları edebiyat verdi. 1973'te yayımlanan iki roman, Kemalistler ve çocukları arasındaki kuşak çatışmasını belki de en destansı anlatılardan sundu: Adalet Ağaoglu'nun "Olmaye Yatmak" ve Sevgi Soysal'ın "Yenişehir'de Bir Öğle Vakti" kitapları.

Sevgi Soysal'ın kitabında solcu Olcay'ın anesi, "Senin gibi ana babayı saymayenlar mı kurtaracak mehmetektir" sorusunu sorar. Bu soru 70'lerde belki milyonlarca defa sorulmuştur.

Adalet Ağaoglu'nun kahramanı Aysel'in kendisine vazife ve suçluluk yükleyen Kemalistlere ve sosyalist arkadaşlarına yanıtı, bugün bile bile klavuz olabilmelidir:

"Toplumculuğun en ileri aşaması, insanı bir kişi yapmaktır..."

Kemalistlerin çocukları, kendilerinin beklenen kuşağı oluşturmamışlar, ayak sürüdüler. Yanıtları sosyalizm oldu. Onun üzerinden ebeveynleriyle ve devlete kavga ettiler.

1950'lerin başında CHP'lilerin okuması çocukları Demokrat Parti'ye meylettmişlerdi. Hatta Hürriyet Partisi'ni kurup kendi kuşaklarının iktidarından pesine düştüler. Ne var ki seçimlerde ciddi hüsara uğradılar. Sonra ne mi yaptılar? "Baba evlerine", yani CHP'ye geri döndüler...

1970'lerde sağcı Adalet Partisi'ne oy veren "babaların" çocukları "Ecevitçi"liğe veya sola meyledebiliyorlardı.

Ama Kemalistlerin çocuklarının asıl sevdaları sosyalizm oldu. 1960'lardan 80'e kadar kendilerine verilme istenilen şekle, idareleriyle iktidarı ettiler. Kendilerini, kendilerine dayatılardan farklı biçimlerde inşa etmeye soyundular.

1980 askeri darbesi, devlet ve aile ile, birliğiyle işte tam da bu iradenin kırılması amaçladı ve de başardı.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Babayı öldürmek

Kuşak çatışması tartışırken "babayı öldürmek veya aşmak" ifadeleriyle anlatılmak istenilen bir gerilim vardır. Batılı kaynaklarda çocukların genellikle babayı aşkıları anlatıları yaygındır. Bu anlatılarda yeni kuşakların babalarını alt ederek kendi yollarını çizmeceklere dair iyimserlik dikkati çeker. Bu belki kendi tarihleriyle de uyumludur?

Mesela Yunanistan'ın CHP'si olan PASOK'luların çocukları, "ebeveynlerinin" partisinden koptular ve kendi partileri olan SYRIZA'yı kurdular. Daha sonra da "babalarından" iktidarı devraldılar. Bugün ülkeyi yönetiyorlar.

Bizde böyle bir iktidar devri olmadı.

Yani CHP'lilerin, Kemalistlerin sosyalist çocukları, "baba evlerinden" kopuşları yeni bir iktidar kuşağı üretmek neticelendirilmedi.

Çocukların "babalarının" yerlerini almaları kim engelledi? 12 Eylül darbesi: yani

"babalar". Demek ki yaygın ve iyimser anlatıdaki "çocuklar er geç kazanır" inancı, her zaman gerçeğe uymuyor. Babalar da kazanabiliyor.

Belki bir kuşak Sosyalistyle, Ülkücüyle devre dışı bırakıldı ama hayat çelişkileri üretmeye devam etti, devam ediyor.

Sözelini "Türkiye'nin en feodal, en pedersahlı" değerlerine sahip oldukları söylenen Kürtler, "eş başkanlık" gibi kadınları öne çıkarın kurum ve değerler ürettiler.

Yine Kemalistlerin çocukları, kendilerine 12 Eylül'den sonra daha net çizilen "Aman evladım sen karışma!" sınırını ihlal etmeye devam ettiler. Gezi, bunun en önemli mecralarından birisiydi.

Yine bu çocuklar, ebeveynlerine kıyasla kültürel farklılıkları daha hoşgörülü tutumlar geliştirebildiler.

Belki tekçi kuşak anlatılarından sıyrılıp çoğul hikayelere bakmaya gayret etmeye başladılar?

Şimdi benzer bir hikâyeye İslamcı cemahta tekrar ediyor olabilir mi? Orada bir kuşak çatışması var mı? Böyle bir çatışma yoksa bu ne anlama geliyor; varsa neticesi ne?

Babalar hep mi kazanır, görceğiz... ✿

KELİMELER ALBAYIM

ÇOĞALIRSA ÇAYIR OLUR.
MAHLUKATA HAYIR OLUR.

OT

ÖNCE SOLAR YALAN OLUR.
SONRA SOKARILAN OLUR.

AŞK

GÖRÜNEN SOZ, KELİMELİ RESİM.

ŞİİR

DOSTA DÖNÜŞEBİLEN SÜRELİYAYIN.

DERGİ

DON KİŞOTTAN BUGÜNE, GERÇEĞE
ÖYKÜNEN KURGUNUNVE KURGUYA
BURUNEN GERÇEĞİN ANLATISI.

ROMAN

GÜDÜK ROMAN, GRANDÜK ANEKDOT.

HİKAYE

KENDİ KENDİNE SÜSANA
DELİ DİYEN SANAT DALLI

EDEBİYAT

HERKEŞİN KOLAYCA YAPTIĞINI,
KOLAYCA YAPAMAYAN VEYA
YAPMAYANLARI(*)

TUTUNAMAYANLAR

ÇOK YARATICIDIR AMA...
OL DERVE OLUR.

OGUZ ATAY

KLOROFİL CANDIR,
GERİŞİ HEYECANDIR
DİYEN MOTTO.

**MAKSAT
YEŞİLLİK
OLUN**

slizinden ilhamla... ✿

SONER KOŞAN

15.000 Ebeveyne ulaşan

“Bilinçli Ebeveyn Okulu” sosyal sorumluluk projesi kurucusu

Soner Koşan’dan kişisel ve ülkesel gelişim hikâyeleri.

Kırmızı

Aşkınöğördüğü volda akılla yürürsen her an
heycanıyasar yaşadığının farkınavarırın. Yaşamın,
seni nerelere götürebileceğine akıl erdiremezsin ama
kendini bilimle hazırlayabilirsin.

İçinden çılgınlık ata ata dinle beni...

Duyuyor musun ?

Anahtar

Akil, anahtardır, anahtar ise güçtür. Anahtar arkimim
elindeyse o hem şehrin, hem yüğün, hem de gücün
sahibidir. Yarınasanasunacak tek şey, geçmişini
açan anahtardır.

Geçmişin ise anahtardaki şifrededir.

Görüyor musun ?

ALFA

www.alfakitap.com f /alfakitap t /alfakitap @ /alfakitap

Düşman yenilmiş, iktidar zaferi kazanılmış. Sıra yağmada. Ganimetler arasında muteber resmi putlar, kutsal düzenekler de var.

DİN SİYASETİNİN KEMALİZM AÇILIMI

Din şerbetiyle dünyayı keyfine talan eden siyaset esnafı, bir hamle daha yaparak bu sefer Atatürk açılımı yaptı. Kemalizm'e din düşmanlığı yahut Deccalatı atfeden gönüllü aldanmışlar cenahından bazı homurtular yükseldi. Ne diyebilirlerdi ki! Aklılarını cebine koydular siyasetin, terlikgibi ayağına takılıp topuğunatabasus ile temastan başka. Nitekim "Ama olmaz ki" ile "Hikmet-i hükümetten salı olunmaz, ulu'l emre itaat farzdır" gibisinden geleneksel kurnazlıkların kuyruklaştığını birbirine değdiği sahte bir şaşkınlık yaşıdılar. Mahcup bir memnuniyetsizlik havası esti. Hemen sonra muhafazakar riyakârların dişleri göründü elbette. Taki güldüyü "Devlet isimlik ederken boyu rüyvetleriyahut takoyeler, hile-i şeytanıyeler caizdir" diye düşündüler. Hem din hem dünya böylece garanti altına alınıyordu. Zülcenahem bir riyakârlık.

ZAHER GANİMETİ

Dincilerin Atatürk (çökük) açılımına Kemalistler bile hayret etti. "Fesüphanallah, rakibimide omurganın o'su yokmuş ki dönüp bizi bile sahipleniyorlar." Düşman yenilmiş, iktidar zaferi kazanılmış, Sıra yağmada. Ganimetler arasında muteber resmi putlar,kutsal düzenekler de var.Yeni put, boyu yetmeyecek eski putun elinden tutarmış. Böylece devlette devam ve tamam sağlanmış. Fetihçiliğin bu denilisini,dinci siyasetin ne taraftarları ne de karşıtları bekliyordılar. Bu gerçekten de bir eşikti.Ama farklı bir davranış değil,yeni davranışın farkına varmanın bir eşiği.

Safi siyasetin ideolojisi olmadıgı gibi, dini, imanı da yoktur.

SAFİ SİYASETİN ELİ

Din ticareti yapılanlar Kemalizm açılımı,Türk siyaset tarihinde nihai kvamına,gelişmiş olduğu için en çıplak halini bakanlara gösteren bir "safi siyaset"tir. İçinde siyasetin formundan başka hiçbir içerik olmayan. İçine aldığı şeyin şeref veya anlamının bir damla kadar bile kirlenmeyen bir safi siyaset. Bir kap düşünün ki içine ne koysanız yağmıyor, ona ait olamyor. Ne zemzen ne necaset. Ne eline aldığı Kur'an'ın, ne Nutuk'un, ne de Das Capital'ın yağlı boyası o ele nüfuzedemiyor.Safi siyaset bir yerevarmanın aracı değil,her şeyi kendine aracı eden bir safsat halini alıyor.

İSLAMCILIĞIN BOYUN AĞRISI

İştetam burada siyaset esnafı ile İslamcılık arasında bir omurga sorunu baş gösteriyor. Çoğu hemencecik uygun fiyatta kendilerini satıslar da neticede İslamcılar bir ideolojisi var. Düşemeyecekleri dereceler, dönemeyecekleri kavisler var.Safi siyaset ise kemiksizdir. Asla ideolojileri yoktur. Hepsine eşi uzaktıktır. Kulları, brakır. Kullarıklerin gaza gelip "Bayazıt Meydanı İslamcı gösteriye gidiyor" dersin bir de bakarsın ümit dolmuş seni Anıtkabir'e bırakır.Yol bitti sanma! Güzerğah boyunca gerekli kıvraklığı gösteremeyip boynu tutuların, talan kervanından indirilir.

ALLAH BİLE

Safi bir siyasetin dini ve imanı da yoktur. Namusu da olmaz.Yalanı kymeti doğrununkinden daha aşağı değildir. Doğruya karış olunduğu sanılmak. Safi siyaset doğrunu söylediğinde bile bu doğrunun hatırı için değil,doğrunun kullanışlığı içindir.Yalana da doğruya da, imana da küfre de, dünyaya da ahirete de eşit mesafededir.Safi siyaset "Allah bir" dediğinde bile hakkı söylemez. Çünkü Allah'ın birliğinden sadece başka bir gayeye hizmet etmesi için bahsedilir.

Bu yüzden Kemalizm açılımına şaşırman muhalifler de taraftarlar de yanlıyır.İkisinin de hatası maktedir siyaset esnafının elinde olduğu zamanmeleridir.Halbuki safi siyaset

DİPNOT*

ÖMER GÖKSEL

FİLM İCABI

"film icabı" edebiyatçıları ve misafirlere açık bir sayfa. Haftanızda yer etmiş film icabı anılarından, sahnelerden hareket ile, çoğuşumlarla açık düşünce akışı sayfası. Film eleştirisi ciddiyeti taşımaz.

"VAY, ADAMDAN ALI BEY..."

Konsomatris'in, bar sahibi kötü adama karşı çuk şahnesi. (Yalnızlar Rıhtımı, 1959)

Hikaye şöyle:Turgut Ozatay (Amerikan Ali), limanda bar işletmektedir./ Çolpan İlhan barın asstisi ve Turgut Ozatay'ın kapatmasıdır. Çolpan İlhan, beyaz elbisesi ile çarkısı söylerken, mekana Sadri Alişık ve 2. Kaptan girer.

Sadri, Çolpan ile tanışır.Tanışıklık kirlarda, kumsallarda devam eder.Turgut Ozatay huyları ve Çolpan üstündeki baskıyı ağırlştırır. Hatta pis vurur, yüzünü gözüni morartır.

Çolpan'ın yakın arkadaş, güngörmüş konsomatris, Melahat içli dayanamaz ve Turgut Ozatay'a aşağıdaki tirat ile dalar:

"vay, adamdan ali bey...hış...hoş geldin...tebrik ederim, iyi iş gömüştün mağallah, arslanlar ben...skıysa kaptana kaysaydın yarostu, yemedi di mi? bulmuşsun kuş gibi kaç, allah yarattı de vur, öyle mi?...şu kâğıdın olan ben kime bu amerikan numaralortı? yutmuşu oğlum... sana amerikalı ali diyenin alınırsan kâşlanım." "hırt ali" neyine yetmez, bırak olan kolumu...bırak diyorun sana...sen beni ne zannettin kabak, yüzünü gözüni parçalarım vallo.seni kazık seni!"

"BU DA MI GÖL DEĞİL BE, BU DA MI DEĞİL ?"

Konsomatris'in köcülüğe tiradı ile gökten iki tirat daha düşüyor.Tiradın biri Sadri Alişık'a ait:"Şakayla Karşıkaş" (1966) filminin finali,"bu da mı göl değil be, bu da mı göl değil" sahnesi. Dibine kadar batması adanın "bu dünyada yerim yok mu?" feryadı...Ağlatıyor beni.Ağlatılsayla tiratızam var.

Filmin en başında Hulusi Kentmen durumu beyan eder:"Bu film, yenik, ezik ve başarısız bir gencin hikayesidir.Yerde çığnayan bir izmarit kadar değeri yoktu garibimim."

Sadri Alişık'ın,Ofsayt Osman rolünde kendini beyanı da ağırdır:"...Bir Allah'ın kulı çıkp da bana da bir aferin salıssa,Allah'ıma kitabıma canımı veririm be!"

Ofsayt Osman,herkesin çakal olduğu bir dünyada, gündelik hayatın katalüklerini anlayamayan,tek iyi insan. Belki de ısrımı bilmediği,şa geçmemiş için iyi.Belki de iyilik ancak bu kadar saflık ile mümkün.Ye film,ezik durduğu,izmarit kadar değeri olmayan adama bir tirat şansı veriyor:

"...ilecekmış, ölmesin dedim, bircan kurtulsun dedim, bütün hayatında ofsayt dediler, bir işe yaramaz, sımsıkı dediler... varsan gene desiler dedim... hayatında bi defak bi kız sevdim... onu da kaybedeydim dedim... hayatında bi kerecik bi şey kazanacak oldum, onu da kaybedeydim dedim... tek bi can kurtulsun dedim... çocuğu kurtaracak kadandırı aldım, üst tarafına il sürmedim, fena mi oldu söyleyin be, allah

Mehmet Ali & Akşamsarı

nızıso içli söyleyin be.gene mi atamadımgölü? bu da mı göl değil be? bu da mı göl değil?"

Adalet dileyen ve vicdana seslenen bu tirat,Konsomatris Melahat gibi doğrudan hedefine yönelmez. Hedef bulanektir. İnsanoglunun "iç"inde bir yerlerinde mevcut olduğuna inanılan,soyut bir adalet/vicdan zeminini işaret eder.Bu esnada ağlaaktır.

Eğer gözyaşları hedefini bulur ise,nerede yapıt kaktığını bilmediğimiz ama bir yerlerde mevcut olduğuna hâli inanam istediğimiz adalet-vicdan kanatı melek çıkp gelecektir. Sadri'nin kılcal damarlarımızı ulaşan bir oyunculuk ile seslendirdiği dilek, film icabı bir adalet olarak gerçekleşecektir. Kötüler nedamet getirecek,hattaortada kötü diye bir şey kalmayacak, herkes bir an kade, hayat bayram olacaktı. Evimize gidebiliriz artık.

Yine seyretnese yine ağları ama itirazım var. Bu kötüürün duyularla hitap etme kodlarını bilecek bana seslenene kulak veririm."Koyun olur, ses anları" hatta koçun peşinden giderim,ama mezbahaya götürmesin bizi.

"BAK BEYİM, SANA İKİ ÇİFT LAFIM VAR..."

Diğer tirat, Münir Özkul'un,Yaşar Usta olarak, filmde köcülüğe temsil eden,hırsız müteahhite "Bak beyim, sana iki çift lafım var..." diye başlayan tiradı. Geyin Gözler (1977) filminde.

Filmin künyesinde şöyle yazıyor:"Münir Özkul,

Eğer onların kılına zarar gelirse ben, ömründe bir karıncayı bile incitmemiş olan ben, Yaşar usta, hiç düşünmeden çeker vururum seni. Anlıyor musun!

güldürü."

Yaşar Ustaalesinin dediği olarak (bir aradatutan, çadır metaforu),aileye cildi tehditcolmaya başlayan hırsız müteahhite sen konuşmasını yapar. "Bak beyim, sana iki çift lafım var..." diye lafa girer. Sözüni, üst usul dokur ve "...elim kana bulama" çizgisine gelir:

"...eğer onların kılına zarar gelirse, ben, ömründe bir karıncayı bile incitmemiş olan ben,Yaşar Usta, hiç düşünmeden çeker vururum seni.Anlıyor musun!! Vururum ve dönüp arkama bakmam bilm!"

Bu son uyarıdır. Mağdur, söz ve beyan üzerinden bir sonuç almaya çalışır. Kötürün söz ile yola gelebileceği beklentisi beni birüz üzüyor.

Ama Yaşar Usta, eski adam. Sözü bir değeri olduğuna inanır, "sözüne güvenilirlik" denilen şeyin mihnet taşı olduğu bir dünyanın terbiyesine sahip. Hani kağıt vs. imzalamadan, il sıkışkar ticaret yapılabilsen,"sözün senet olduğu" bir dönemin terbiyesi. İnsanın, bedeni, adı ve el sıkışması ile bizzat kendisi olarak var/yeterli olabileceği bir dönem.

"Geçmişte kalırsın, o artık mazi..." tonuyla konuşmuyorum. Bu terbiyenin, meşrebi uyandırın insanlar arasında yaşamakta olduğuna inanıyorum. Belki yeraltındagizli yaşayan bir azınlık hissi veriyorlar ama varlar. Belki duygusal düşünüyorum ve genel geçere göre duygusalık,yanlamaya çok yakındır.Ama ben göz gözüyuyum. Naturam bo.

Laf bağıyorrum.Veya size bir dönem en parlak kötüünü takdim ediyorum:Dallas'ın Ceyralı (1979). Bay Ceyar,kötü adam karakterini, hiçbir söz, yasa, teamlı vs'nin işlemediği bir boyuta, cezazılık cennetine taşıdı. Yemediği halt kalmadı, ne yapıpysa yanna kır kaldı. İyiler geri zekalı, edilgen ezikler olaralkaldılar. Ceyar her defasında o pis gülüşü ile sırıttı.

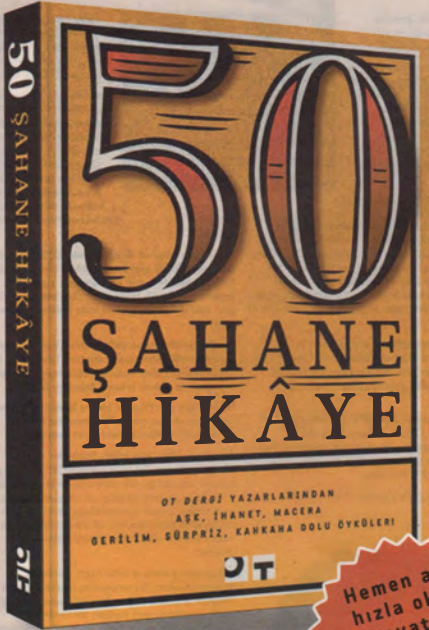
Derler ki, "iyiler can sıkıcı, kötüler renkli ve çekici olur".

Not: (film icabı, Geçen Yıylı Hosteller'in bir kardeş kuruluğudur.)

İLTİHAM ALGÖR

Ot Kitap canla başla takdim eder!

50 ŞAHANE HİKÂYE

*Acıklı, romantik,
matrak, felsefi,
uçuk, fantastik,
pastoral, artistik,
bombastik hikâyeler!*

*Hindistan'dan Çemişgezek'e
Hababam Sınıfı'ndan Solaris'e
Yunus Emre'den Bugs Bunny'ye
İlkokuldan NASA'ya
James Joyce'tan Tommiks'e...
Her şey ama her şey
bu kitapta!*

*Hemen aç,
hızla oku,
hayatın
şenlensin,
ruhun nefes
alsın!*

www.otkitap.com [instagram.com/otkitap](https://www.instagram.com/otkitap) twitter.com/otkitap facebook.com/otkitap

BAK RUŞEN AMCA'NIN OĞLU SEDAT'AI

1 Japonlar, çocuğunun başarılarından asla tatmin olmayan ve onun üzerinde baskı kuran annelere **Kyokumama** diyorlar. Bak Ruşen Amca'nın oğlu Sedat'AI

2 Almanlar, bir şeyi düzeltmeye çalışırken daha kötü hale getirme durumunu **Verschlimmbessern** kelimesi ile açıklıyorlar. Babanım "Ben tamir ederim," deyip şu dikmesini gibi.

3 Frissson, korktuğumuz şeyleri yaparken aldığımız garip başı takımlamak için Fransızlar tarafından kullanılan bir kelime. "Tehlikeli oyunlar oynamak isteyen insan. Küçük oyunlar istiyorlar almazım."

4 İsveçliler, aynı kahve fincanının üçüncü kez doldurulmasını **Tretar** kelimesiyle anlatıyorlar. Like almak için aynı fotoğrafı tekrar tekrar paylaşmak gibi. Repost yani!

5 Hani saçımızı kestirdikten sonra hayal ettiğimizden daha kötü bir görüntüyle karşılaşırsınız ya, Japonlar bu duruma **Age-otari** diyorlar. Ay, bu kesim sıı çok açtı. Böyle duruşuna bakmayın, bir iki güne oturur!

6 Çok değer verdiğimiz için kullanmaya kıyamadığımız şeylere, İzlandılar **Tima** diyorlar. Biz bir şey demeyip vitrine koyuyoruz.

7 İki kişinin mukemmel uyum ve birliktelik içinde olmasına **Itaidoshin** deniyor. Seni anan benim için doğmuş.

8 Yunanca'da hayali düşmanlarla savaşmaya arılan **Sciamachy** diye bir kelime var. Kahrolsun yet derimlenleri!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Editor Notu: Merhabalar canım okurun yazar kısmı. Kurduğunuz hakayeler,dizi,dizinin şirler ve gönderdiğiniz iyi dilekilerin hepimize teşekkür ederiz. Elinize, kaleminize sağlık. Oğuz Atay'ın dediği gibi, "Ne kadar ürünk, bir iş yazmak." OT Dergisi, bu ürünkün iş yapmık isteyen bütün okurlarımıza çok Yazmaya, yazılarınızı göndermeye devam etmeniz dileğiyle.

İPEK ÇİÇEĞİ / CEYLAN UMULMAZ

Bir ileri bir geri yürüyorsunuz.ablamla ben. Elindeçığanta bir ileri bir geri salıyorsunuz. Bacaklarına yazılmaya başlayan yorgunlukla baş etmeye çalışıyorum. Topuklarım acıyor. Uzun süre, gelmeyecek bir treni bekliyoruz istasyonda. O kadar uzun süre sessiz kalıyoruz ki aklımda söylemeye utanıyorum. Bakağlarda bir hüzün, oturuyoruz. Ben o gün bir çiçeğin Ablam diye söylüyor. Saçında parktan koparıldığı ipek çiçeği var. Düşmesin diye hep ikeriyi itiyorum onu. Saçlarının onu sarmasını sağlıyorum. Birkaç adam geçiyor önden. Ablam banktan doğruluyor, gözlerinde aynı umut. Umudu, yağmura yalı ayak çıkmış çocuğu kuşatır gibi kuşatıyor onu. Ayağa kalkıp avutulu dudu minitlarla yaklaşıyor raylara. Onun yerine başımı yaslıyorum. Uyum var, söyleyemiyorum. Bir ileri bir geri yürüyör ablam ve zaman. Yansı boş birkaç tren geçiyor. Çiçeğin düştüğünü görüyorum saçından yere. Onu sevdiğim halde alıp tekrar saçma takamıyorum. Bazi şeyler anlaşırları beraber güzelliklerini de yitiriyor. Biliyorum. Ablam dimdik duruyor çimenin içinde o an hatırlıyorum. Bedeni göçme kuşuyları ve benim boyuma alıyorum boya. Bir çiçek kalıyor, bir kadından geriye. O kadar uzun süre sessiz kalıyoruz ki bir şey diyemiyor. Eve dönüş yolunda hıçkırırken o, ben içimdeki çiçeğin yapraklarını koparıyorum.

YARADILIŞ / NALAN ELTAŞ

Yüzey bozulduğundan kaynaklanan bir biriktiridir insanlığı. Kimi zaman tertemiz kimi zaman en kirli suları taşıyor içinde. Bazen temiz suyundan içip adına yaşamak der, bazen boğulur bir kaşık su hunharca. Hele bazi zamanlar kimse bilmez ruhunun biriktirsinde belki binlerce kezintihar ettiğini ve yine binlerce kez dirlime tutmasını yaşıyoruz. Bazen yelken açtığını ruhuna veyahut gemileri yüzürdüğüünü için en gizli dehlizlerinde... Adına ne derse desin insanlığı her şeyin başı ve sonu hep aynı yüzey bozulukunda birleşir. Tipki doğum ve ölüm gibi.

RUYALİ ŞİİR / İPEK BENLİ

Sessizliğin nedendir, bilmem
Belki de kalbimde demi kabuklar yüzünden
Sen şarkıları dok usula
Uçsuz bir rüya, içimde kaybolup giden.

O / ERHAN CÜLFUK

Nasıl anlatır insan sevgisini, bilmiyorum. İçimdeki heyecanı biliyorum. Ben biliyememiş bir çocuğun, o benim ilk işkili ayakkabım.

BU SABAH / HAYATİ ERMİŞ

Uyanam, kurşunlu bir hava, ağır ve nefessiz bir sabah,
Korneama canlı bir ışık parçası vuramadan yine karanlık.
Geceye uyanmak bu olsa gerek,
İlk fark ettiğim her nefes verişimde
buğulanan cam parçası,
Kafam bir kurenin içinde, nefesimin kısıtlı olduğunu
hatırlatıyor bana.
Peki diyorom tamam, anladım.
Yataktan aşağıya sol bacağıma attım çünkü ben
hep yatağın solunda uyuyorum,
O da ne! Boşluk.
Kocaman bir delik var altımda, içine giren her şeyi yutan
cinslerden, neydi o... hah

Ocak sayısı için
otderrgiokur@gmail.com
adresine yazını gönder
önümüzdeki ay
OT'ta yerini al.

Karadellik!

İçindeyim, istemsize dalıyorum, sadece meraktan,
Karanlık ve yanında bir porsiyon ölüm sessizliği.
Yüzümü bir şey yalıyor, tadı tadıktı! 14 yıl önce ölen
kopeğin orada,
Kaybettüğimi sandığım 90'lık kasetlerim de.
En yakın ışık huzmesi ise çok uzakta.
Bana ulaşan o ışığı veren kaynak, muhtemelen ölü.
O kadar uzaktaymı aydınlıktan.

Fakat aynı şekilde kafamı kaldırdığımda da gri boşluğu
görüyorum.

Göküzyu sandığım oymuş meşere.
Her ne kadar insanı ithlara sürükledi de
Gri de skaldan bir renk sonuçta,

Ruhum iki bilmeyenli denklemelerin içinde sorunlu
kendisi olmuş.

Neresindeyim hayatın kestiremiyorum.

Mutsuzluğumu anlatmak istiyorum ama kelimeleri bir
araya getiremiyorum.

Mutsuzluğumu kâğıda kömedeğim için işe garip bir
mutluluk halindeyim.

Yenilgileri yaşamak isteyen insan, kayıtl altına alıp devamı
görmek değil.

Arada hatırlasan yeterli. Gözüne sokmaya gerek yok.

Hayatının çizi öznesi olmuşum, saklıyorum kendimi
kendimden,

Ya da kendimi kurtarmaya çalışıyorum, yine kendimden.
Bilemiyorum.

Gerçekliğimin ne kadardığı olduğunu da
farkında değilim.

Her gün değişen ruh haline ne kadar güvenebilir ki insan?

Amma eğer bir karadelliğin içine uyanmış düşünsen bir
gün, belki de tek güvenmen gereken odur!

Kim bilir?

ODADA / MUSTAFA SERDAR YILDIZ

Adam oturdu.
Kırdıkları masada.
Adam yataktaki.
Keşkelleri aklında.

Kadın oturdu.
Kırılanlar masada.
Kadın yataktaki.
Belkileri aklında.

Adam uyanırdı.
Pişmanlığın altında.
Kadın uyanırdı.
Kadın uyanırdı.
Kadın uyanırdı.
Kadın uyanırdı.
Kadın uyanırdı.
Kadın uyanırdı.

Adam oturdu.
Kadın uyanırdı.
Adam sokakta.
Adamları kadında.
Zaman durdu.
Adam arafta.

Balıklar öksürebilen hayvanlarmış.
Suyun içinde nasıl öksürülür ki?

HAPŞIRIK TOZU

1 Birisini uyarmak için öksürmek keşfedilmeden önce benzer durumlar için kullanılan başka bir ifrazat var mıydı acaba? Her neyse, ben öksürük en iyisi.

2 Annem "he'eş" diye, babam "aaargh" diye, kız kardeşim "gii" diye, erkek kardeşim "hık" diye hapşıyor. Bense "ha'şoo" derim ve sıkça (Doktor Hanımın deyimiyle) hat-trick yaparım.

3 Douglas Adams ile John Lloyd, kimi durum ve şeylere kelime uydurdıkları serinin 1990'da yayımlanan ikinci kitabı The Deeper Meaning Of Liff'de giddiklayan fakat hiç gelmeyen hapşırağa amersham adını vermiş. Amer dillimize "ışık olunan yakışıklı ama çalkal kişi" olarak, sham ise "sahte" olarak çevrilibilir.

4 Akşamdan kalma palyaço beton gibi bir kafaya ve öksürükle uyandı. Tuvalete giderken, gilyinirken öksürdü. Bardağa sık koyarken öyle çok öksürdü ki süt yere döküldü. Köh köh öksürmekten palyaçonu bile doğru dürüst takamadı. Evden çıkarken holdeki zynaya takıldı. Gözü. Boğazında yumurtaya benzer bir şişlik vardı ve burnu... Kırmızı büm yerinde yoktu.

5 Kudret Emiroğlu, Gündelik Hayatımızın Tarihî eserinde "Öksürükle mücadelenin iki yönü vardı; beyne etki eden narkotik kodiniler ve gırtlığa etki eden şekerlemeler" diyor. Erwin 1898'den

başlayarak bir süre öksürük ilacı olarak kullanılmış, hatta 1903'te "nefes açıcı" olarak gliko-eroin reklamı yapılmıştı. Torbacıların sokakta "öhö öhö" diye gezdiğini düşünsenize...

"Gel vatandaş, öhö öhö, param olsa da ben de alsam!"

6 Balıklar öksürebilen

hayvanlarmış. Suyun içinde nasıl öksürülür ki? Kılışla balık hafızası esprisini uyarıyalalım. Bir balık öksürdüğünde arkadaşları ona "Haydır, daha mısın?" diye sorar. Bizimki "Niye sordun?" der, arkadaşları "Ne sordum ki?" der, bizimki "Bir şey sorduğumu mu iddia ettim?" der ve ben öksürük.

Arkadaşı "Haydır, hasta mısın?" diye sorar. Bizimki "Niye sordun?" der ve usulca derler.

7 Bazı Asya kültürlerinde, hapşırıldığında birilerinin arkasından konuştuğu (bizdeki kulak çınlaması gibi) duyulmuşlarmış. Moğolcada "Çok yaza ve byklyan calı gıbi gur olsun" şeklinde çevrilebilecek bir

hapşırık sonrası dileği varmış. Kâşif John Hanning Speke 19. yüzyıl ekvator Afrika'sında yerliler arasında birisi hapşırıldığında Arapça bir söz veya dua soylandığını kaydetmiş.

8 Yester'day in meşhur stüdyo kaydında Paul McCartney şarkıya girenken arkaları verir ve "Okay man, öhö" der. Yok Öyle Kararı Şeyler'in (YOKS) Onun Şarkısı'nda "Öksürecekmiş bilsem de islanıp durduğum / Yağmur gibi / Su gibi / Hâlâ akım onda" dizesindeki gibi öksürük hem söz olarak hem de Erdem Topasakal'dan zarif bir "öhö" ile yer alır.

"Aşk ve öksürük saklanamaz."

George Herbert

9 Öksürmek filili İspanyolca "tos", İsveççe "hosta", Japonca "seki", Lüksemburgca "köhögés", Estonyaca "köha", Ermenice "haz" olarak geçiyor. Hapşırık sesini her dilin farklı ifade ettiğini biliyoruz. Hindiler achhee diye yazıyor, Almanlar hatschi, Polonyalılar a-psik, Yunanlar apsiu, Finlandiyalılar da atsihih diye belirtiyor hapşırık efektini.

10 Cimbızla kas almak "nazal boşluğu" bağlanan bir siniri tetikleyebildiğini insanı hayretlatırmış. Kapsızınca alırken hapşıyorsanız rahatsız; yani onları kışkanan birinin nazarına gelmiyorsunuz aslında, nazala geliyorsunuz.

11 Otobüs terminalinde iki arkadaşın şakalaşmasını duydum. Biri diğerine "Seni kim öksürdü ulan?" dedi. Bir an için Woody Allen'in "Peki ya hepimiz grip olmuş bir kara deliğin öksürüyüsek?" diye sorduğunu hayal ettim.

12 Kahpe kelimesinin Arapça kökenli olduğunu ve "öksüren" anlamına geldiğini, gece kuytu köşelerde yerini öksürükle belli eden cema esnafların ifade ettiğini duymuş muydunuz?

13 "Hapşırık tozu fabrikası hıyama, Çocuğun bilinci açık. Sizi bekliyord" dedi hemşire. "Çok yasayacak" dedi doktor.

14 "Kinlendiğin zaman yazmayı severim, bu tath tath hapşırarak gibidir." D. H. Lawrence

- Ooo, iyi ceviz getirmişsin, kilosunu en az 40 liradan başlıyodur!
- Son şişmanlık neye yarar, su içsem bana yarar, şişmedi yarı!
- Halk kültürümüzde mızıka yok, siz kanturi müzik açıyoruzuz!
- Fantastik değil bombastik öykülerle gelin banal!
- Boyunna attığın atkına, esmer bir Köçkü Prensi gibiyiz şun!
- Tamam sen özgür bir kadınsın da, gecenin bu saatinde dışandakiler daha özgür!
- "Kısalatmıyoy muyuz?" bu dergede en çok duyduğumuz soru cümlesi!
- Uyku umrumda değil, ben dergi yapmak istiyorum ya da çorba içsek de olur!
- Senin evinde küvet var, ben olsam gider yatar uyurum!
- Sen yokken seni çok övüdkü yine, hep de sen yokken seni övüyörüz fark ettiyen!
- O kadar güzel burada yoktun ki çağırma kıyamadık!
- Duyduğum operin güzel insan!
- İç sesi güçlü olanlar, dışarıdan zayıf görünür reyiz!
- Bi tespih mespih bi şey yok mu, iki saatir bu yöre volta atıyorum dergide!
- Herkesi de her gün severim ki, isim güfret var benim!
- Necret, üretken insanın kırbacıdır, bunu sakın unutmal!
- Sen gerçekten çok minoş bir insansın!
- Lütfen başka yerde sıklık mısın, dergi yapıyoruz burda!
- Cevizler bitti, şimdi ne yesek acaba?
- İslak mendil bile kuru çıktı, ben hüzünlenemeyişim de kimler hüzünlensin!
- Fraksyonsuz kaldım anne!
- "Çok Kıymetli Alıntılar" defterim var benim!
- Zamanında biz de yazdık bi şeyler!
- Bu hafta buluşup 'çok zengin olma planları' yapalım mı!
- Ben dans edemem, halay çekirim!
- Kafayı duvara yaslayıp dinlemelik türkü aşına hüzünlensem!
- Oh bi dergi daha bitti albayım, gidip uyuyalım artık!

ARALIK 2017 Sayı 88 - Ayık Edebiyat Mışak Dergisi
Ayık Teyze Sivil Top. - İsmayil Sahitli ve Yavuz
MEDYAFINÇILIK LTD. ŞTİ.
Beruza Yazı İşleri Müdürlüğü Başlıklar
Satış ve Pazarlama Müdürlüğü Halkın Umutları
editor@ayikdergi.com - bilgi@ayikdergi.com - reklam@ayikdergi.com

www.ayikdergi.com
Adres: Sarımsaklı Mah. No: 12, 34390 Beşiktaş, İSTANBUL
Tel: (0212) 212 33 09 Baskı: Sarı Pazarlama A.Ş. 28 Ekim Cad. No: 17 A/41
Beşiktaş, İstanbul 34390
Genel Dağıtım: CAPP (0212) 499 83 83 - ESKİME 1308-4500

"Öf" yayınları için görsel, metin ve konseptler için halilüddin Şahin, Teyze, yazar ve görsel için öksürükler için yazar, baskı ve genel görsel ürettirici ve tashir sanatları Adnanlar.

Yalnız bir adam.
Eski bir apartman.
Şüpheli bir ölüm.
Doğu Yücel'den
kara mizah ve
paranoya sarmalı.

İnsanlar, dünyanın bir göktaşı çarpması sonucu yok olabileceğine kolayca inanıyor ama kapitalizmin yıkılabileceğini akıllarına dahi getirmiyorlar.

İyiye aşırı bağlanmak, en büyük kötülük haline gelebilir.

Deli, sadece kendini kral sanan bir dilenci değil, kendini kral sanan bir kraldır da.

Tehlikeyi fark edin ve kendinize âşık olmayın.

Modern çağın temel olgusu, dünyanın güneş etrafında dönmesi değil, para etrafında dönmesidir.

Arzu ettiğiniz şeyi gerçekten istemekten korkmayın.

Özgür hissediyoruz, çünkü özgürlükten mahrumiyetimizi ifade edecek dilden yoksunuz.

Şov, gerçeğin; rol ise bireyin yerini aldı.

En iyimiz hiçbir konuda elini taşın altına koymuyor, en kötümüz ise ırkçı, dinci, cinsiyetçi bir yobazlığa saplanmış durumda.

İnsan nasıl gerçekten bir yetişkin haline gelir? Bağlı olduğu kuralları ne zaman ihlal edeceğini öğrenerek.

